Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 543/2011,**

annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta

(EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 726/2011, annettu 25 päivänä heinäkuuta 2011	L 194	25	26.7.2011
►M2	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 898/2011, annettu 7 päivänä syyskuuta 2011	L 231	11	8.9.2011
►M3	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 996/2011, annettu 7 päivänä lokakuuta 2011	L 264	25	8.10.2011
►M4	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1020/2011, annettu 14 päivänä lokakuuta 2011	L 270	14	15.10.2011
►M5	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1095/2011, annettu 28 päivänä lokakuuta 2011	L 283	32	29.10.2011
►M6	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1325/2011, annettu 16 päivänä joulukuuta 2011	L 335	66	17.12.2011
►M7	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 72/2012, annettu 27 päivänä tammikuuta 2012	L 26	26	28.1.2012
►M8	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 302/2012, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2012	L 99	21	5.4.2012
►M9	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 366/2012, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2012	L 116	10	28.4.2012
►M10	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 450/2012, annettu 29 päivänä toukokuuta 2012	L 140	53	30.5.2012
►M11	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 701/2012, annettu 30 päivänä heinäkuuta 2012	L 203	60	31.7.2012
►M12	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 755/2012, annettu 16 päivänä elokuuta 2012	L 223	6	21.8.2012
►M13	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 781/2012, annettu 28 päivänä elokuuta 2012	L 232	5	29.8.2012
►M14	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 988/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012	L 297	9	26.10.2012
►M15	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 353/2013, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2013	L 109	1	19.4.2013
►M16	Komission asetus (EU) N:o 519/2013, annettu 21 päivänä helmikuuta 2013	L 158	74	10.6.2013
►M17	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 565/2013, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2013	L 167	26	19.6.2013
►M18	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 594/2013, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2013	L 170	43	22.6.2013

►**M19**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 956/2013, annettu 4 päivänä lokakuuta 2013	L 263	9	5.10.2013
►**M20**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 979/2013, annettu 11 päivänä lokakuuta 2013	L 272	35	12.10.2013
►**M21**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 443/2014, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2014	L 130	41	1.5.2014
►**M22**	Komission delegoitu asetus (EU) N:o 499/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014	L 145	5	16.5.2014
►**M23**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1139/2014, annettu 27 päivänä lokakuuta 2014	L 307	34	28.10.2014
►**M24**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/678, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015	L 111	24	30.4.2015
►**M25**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2000, annettu 9 päivänä marraskuuta 2015	L 292	4	10.11.2015

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 179, 11.7.2012, s. 23 (302/2012)

►**C2** Oikaisu, EUVL L 70, 11.3.2014, s. 37 (543/2011)

▼B

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 543/2011,

annettu 7 päivänä kesäkuuta 2011,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan toisen kohdan, 103 h artiklan, 121 artiklan a alakohdan, 127 ja 134 artiklan, 143 artiklan b alakohdan, 148 ja 179 artiklan, 192 artiklan 2 kohdan, 194 artiklan ja 203 a artiklan 8 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 vahvistetaan maatalouden yhteinen markkinajärjestely, johon kuuluvat myös hedelmä- ja vihannesala sekä hedelmä- ja vihannesjalosteala.

(2) Hedelmä- ja vihannesalaa sekä hedelmä- ja vihannesjalostealaa koskevat soveltamissäännöt vahvistetaan neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 ([2]). Kyseistä asetusta on muutettu useita kertoja. Kaikki soveltamissäännöt ja kokemuksen perusteella tarpeellisiksi osoittautuneet muutokset olisi selkeyden vuoksi koottava uuteen asetukseen, ja asetus (EY) N:o 1580/2007 olisi kumottava.

(3) Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan tuotteille olisi vahvistettava markkinointivuodet. Koska aloilla ei ole enää tuotteiden satokausien mukaisia tukijärjestelmiä, kaikiksi markkinointivuosiksi voidaan vahvistaa kalenterivuosi.

(4) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaan komissio voi säätää hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden kaupan pitämisen vaatimuksista. Mainitun asetuksen 113 a artiklan 1 kohdan mukaan hedelmiä ja vihanneksia, jotka on tarkoitettu myytäviksi tuoreena kuluttajalle, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat terveitä, puhtaita ja laadultaan kauppakelpoisia ja jos alkuperämaa on ilmoitettu. Kyseisen säännöksen soveltamisen yhdenmukaistamiseksi olisi säädettävä yksityiskohtaisesti kaikkia tuoreita hedelmiä ja vihanneksia koskevista kaupan pitämisen yleisvaatimuksista.

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

▼B

(5) Tuotteille, joille on niiden merkityksen perusteella tarpeen vahvistaa vaatimukset, olisi vahvistettava kaupan pitämisen erityisvaatimukset ottaen huomioon erityisesti se, millä tuotteilla käydään eniten kauppaa mitattuna arvona yhteisön sisäistä ja ulkoista kauppaa koskevan Comext-tietokannan lukujen perusteella.

(6) Jotta vältettäisiin tarpeettomat kaupan esteet, silloin kun jollekin tuotteelle vahvistetaan kaupan pitämisen erityisvaatimukset, kyseisten vaatimusten olisi oltava Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) hyväksymissä standardeissa esitettyjen kaltaisia. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, tuotteita olisi pidettävä kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisina, jos haltija voi osoittaa tuotteidensa olevan jonkin UN/ECE-standardin mukaisia.

(7) Tiettyjen toimintojen, jotka ovat joko merkitykseltään hyvin vähäisiä ja/tai erityisiä tai jotka tapahtuvat jakeluketjun alussa, taikka kuivattujen hedelmien sekä jalostukseen tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten osalta olisi säädettävä kaupan pitämisen vaatimuksiin liittyvistä poikkeuksista ja vapautuksista. Koska eräät tuotteet kehittyvät luonnollisesti ja ovat pilaantumisalttiita, niissä olisi sallittava vähäistä tuoreuden ja nestejännityksen vähenemistä, jolleivät ne kuulu ekstraluokkaan. Eräät tuotteet, jotka eivät tavanomaisesti ole myytäessä eheitä, olisi jätettävä eheyttä edellyttävien kaupan pitämisen yleisvaatimusten ulkopuolelle.

(8) Kaupan pitämisen vaatimusten mukaisten merkintöjen olisi oltava selvästi näkyvillä pakkauksessa ja/tai etiketissä. Vaatimuksissa edellytettyjen tietojen olisi petosten ja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi oltava kuluttajien saatavilla ennen ostoa erityisesti etämyynnissä, jossa kokemusten mukaan esiintyy petosriskejä ja vaatimusten avulla varmistettavan kuluttajansuojan kiertämistä.

(9) Eri hedelmä- ja vihanneslajeja sisältävät pakkaukset yleistyvät markkinoilla vastauksena eräiden kuluttajien kysyntään. Hyvän kauppatavan varmistamiseksi samassa pakkauksessa myytävien hedelmien ja vihannesten on oltava samanlaatuisia. Sellaisten tuotteiden osalta, joille ei ole vahvistettu unionin vaatimuksia, tämä voidaan varmistaa soveltamalla yleissäännöksiä. Olisi vahvistettava merkintävaatimukset, kun pakkaus sisältää eri hedelmä- ja vihanneslajien sekoituksia. Niiden olisi oltava kaupan pitämisen vaatimuksia lievempiä ennen kaikkea merkintään käytettävissä olevan tilan huomioon ottamiseksi.

(10) Sen varmistamiseksi, että tarkastukset voidaan tehdä asianmukaisesti ja tehokkaasti, muissa kuin kuluttajille tarkoitetuissa laskuissa ja saateasiakirjoissa olisi oltava eräät kaupan pitämisen vaatimuksiin sisältyvät perustiedot.

▼B

(11) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 4 kohdassa säädettyjen riskianalyysiin perustuvien valikoitujen tarkastusten soveltamiseksi kyseisille tarkastuksille on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt. Erityisesti olisi korostettava riskianalyysin roolia tarkastettavien tuotteiden valinnassa.

(12) Kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä tarkastusviranomaiset, jotka vastaavat vaatimustenmukaisuustarkastusten tekemisestä kussakin kaupan pitämisen vaiheessa. Jonkin näistä viranomaisista olisi oltava vastuussa muiden nimettyjen viranomaisten välisestä yhteydenpidosta ja koordinoinnista.

(13) Toimijoiden ja niiden toiminnan pääpiirteiden tuntemus on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden tutkimukset voidaan kohdentaa oikein, ja sen vuoksi jokaisessa jäsenvaltiossa olisi laadittava hedelmä- ja vihannesalan toimijoista tietokanta. Olisi vahvistettava toimijan määritelmä oikeusvarmuuden ja sen varmistamiseksi, että kaikki kaupan pitämisen ketjuun osallistuvat tahot tulevat katetuiksi.

(14) Vaatimustenmukaisuustarkastukset olisi tehtävä otantana, ja niissä olisi keskityttävä toimijoihin, joilla vaatimustenvastaisten tavaroiden riski on suurin. Jäsenvaltioiden olisi laadittava kansallisten markkinoidensa ominaispiirteiden perusteella säännöt, joiden mukaan tarkastukset suunnataan tiettyihin toimijaluokkiin. Kyseiset säännöt olisi avoimuuden vuoksi annettava komissiolle tiedoksi.

(15) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tuoreiden hedelmien ja vihannesten vienti kolmansiin maihin on kaupan pitämisen vaatimusten mukaista, ja todistettava se siten kuin säädetään UN/ECE:ssä tehdyssä tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä kuivien ja kuivattujen hedelmien standardointia koskevassa Geneven pöytäkirjassa sekä hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) järjestelmässä.

(16) Hedelmien ja vihannesten kolmansista maista tulevan tuonnin olisi oltava kaupan pitämisen vaatimusten tai muiden niitä vastaavien vaatimusten mukaista. Näiden tavaroiden vaatimustenmukaisuus on sen vuoksi tarkastettava ennen niiden tuomista unionin tullialueelle, lukuun ottamatta sellaisia pieniä eriä, joiden vaatimustenvastaisuusriskin tarkastusviranomaiset arvioivat vähäiseksi. Eräiden kolmansien maiden, joissa vaatimustenmukaisuus voidaan taata tyydyttävällä tavalla, tarkastusviranomaisten voidaan sallia tehdä tarkastus ennen vientiä. Tätä mahdollisuutta käytettäessä jäsenvaltioiden olisi tarkastettava säännöllisesti kolmansien maiden tarkastusviranomaisten ennen vientiä tekemien tarkastusten tehokkuus ja laatu.

(17) Olisi varmistettava, ettei jalostukseen tarkoitettuja hedelmiä ja vihanneksia, joiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, myydä tuoretuotteiden markkinoilla. Tällaiset tuotteet olisi merkittävä asianmukaisesti.

▼B

(18) Hedelmille ja vihanneksille, joihin sovelletaan vaatimustenmukaisuustarkastuksia, olisi tehtävä kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa samankaltaiset tarkastukset. Tätä varten olisi sovellettava UN/ECE:n suosittelemia tarkastusohjeita, jotka puolestaan noudattavat vastaavia OECD:n suosituksia. On kuitenkin tarpeen vahvistaa vähittäismyyntivaiheen tarkastuksia koskevat erityissäännöt.

(19) Olisi säädettävä tuottajaorganisaatioiden hyväksymisestä niiden tuotteiden osalta, joita ne pyytävät. Jos hyväksyntää haetaan yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden osalta, olisi varmistettava, että tuotteet tosiasiallisesti toimitetaan jalostettaviksi.

(20) Tuottajaorganisaatioiden tilanteen olisi oltava mahdollisimman vakaa hedelmä- ja vihannesjärjestelmän tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja tuottajaorganisaatioiden toimien kestävyyden ja tehokkuuden varmistamiseksi. Tuottajaorganisaation jäsenyydellä olisi sen vuoksi oltava vähimmäiskesto. Olisi annettava jäsenvaltioiden tehtäväksi vahvistaa irtisanoutumisajat ja jäsenyyden päättymisen voimaantulopäivät.

(21) Tuottajaorganisaation pääasiallisen ja olennaisen toiminnan olisi liityttävä tarjonnan keskittämiseen ja kaupan pitämiseen. Tuottajaorganisaatioille olisi kuitenkin sallittava toisenlaistakin kaupallista tai muuta toimintaa.

(22) Yhteistyötä tuottajaorganisaatioiden välillä olisi edistettävä sallimalla, että päätoimintaa ja muuta toimintaa koskevissa laskelmissa ei oteta huomioon yksinomaan toiselta hyväksytyltä tuottajaorganisaatiolta ostettujen hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä. Jos tuottajaorganisaatio on hyväksytty sellaisen tuotteen osalta, jonka osalta teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen on tarpeen, sen olisi sallittava antaa tällaiset apuvälineet käyttöön jäsentensä tai tytäryritystensä kautta taikka ulkoistamalla.

(23) Tuottajaorganisaatiot voivat olla osallisina tytäryrityksissä, jotka kasvattavat niiden jäsenten tuotannon lisäarvoa. Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tällaisen kaupan pidetyn tuotannon arvon laskemista. Tällaisten tytäryritysten päätoiminnan olisi mukautumiseen tarvittavan siirtymäkauden jälkeen oltava sama kuin tuottajaorganisaation.

(24) Olisi vahvistettava asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen, ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymistä ja toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Niiden olisi johdonmukaisuuden vuoksi oltava mahdollisimman pitkälti tuottajaorganisaatioita koskevien sääntöjen mukaisia.

(25) Tarjonnan keskittämisen edistämiseksi olemassa olevia tuottajaorganisaatioita olisi kannustettava sulautumaan yhteen uusien organisaatioiden luomiseksi, ja tätä varten olisi vahvistettava sulautumisesta syntyneiden organisaatioiden toimintaohjelmien sulautumista koskevat säännöt.

▼B

(26) Unohtamatta periaatteita, joiden mukaan tuottajaorganisaatiot perustetaan tuottajien aloitteesta ja ne ovat tuottajien valvonnassa, jäsenvaltioiden olisi annettava vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt hyväksytään tuottajaorganisaation ja/tai tuottajaorganisaatioiden liiton jäseniksi.

(27) Sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatiot todellakin edustavat vähintään tiettyä määrää tuottajia, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla estetään mahdollisesti tuottajaorganisaation suurimmasta tuotantomäärästä vastaavan vähemmistön liian hallitseva asema tuottajaorganisaation hallinnossa ja toiminnassa.

(28) Unionin erilaisten tuotanto- ja kaupanpitämisedellytysten huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat esihyväksynnän myöntämistä hyväksymissuunnitelman esittäville tuottajaryhmille.

(29) Jotta edistettäisiin sellaisten vakaiden tuottajaorganisaatioiden perustamista, jotka pystyvät vaikuttamaan hedelmä- ja vihannesjärjestelmän tavoitteiden toteutumiseen kestävällä tavalla, esihyväksyntä pitäisi myöntää ainoastaan tuottajaryhmille, jotka voivat osoittaa valmiutensa täyttää kaikki hyväksymisedellytykset määräajassa.

(30) Olisi säädettävä tiedoista, jotka tuottajaryhmän on hyväksyntäsuunnitelmassa annettava. Jotta tuottajaryhmät voisivat paremmin täyttää hyväksymisedellytykset, hyväksymissuunnitelmien muuttaminen olisi sallittava. Tätä varten olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat pyytää tuottajaryhmiltä korjaavia toimenpiteitä suunnitelman toteuttamisen varmistamiseksi.

(31) Tuottajaryhmä voi olla hyväksymisedellytysten mukainen ennen hyväksymissuunnitelman valmistumista. Olisi annettava säännökset, joiden perusteella tällaiset ryhmät voivat esittää hyväksymishakemuksen samaan aikaan kuin toimintaohjelmaluonnoksen. Johdonmukaisuuden vuoksi hyväksynnän myöntämisen tuottajaryhmälle on merkittävä sen hyväksymissuunnitelman päättymistä, ja säädetty tuki olisi keskeytettävä. Investointien monivuotisen rahoituksen huomioon ottamiseksi investointitukeen kelpoiset investoinnit olisi kuitenkin voitava siirtää toimintaohjelmiin.

(32) Tuottajaryhmien perustamis- ja hallintokustannusten kattamiseen tarkoitetun tukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen helpottamiseksi kyseinen tuki olisi myönnettävä kiinteämääräisenä. Kiinteämääräiselle tuelle olisi vahvistettava enimmäismäärä talousarviorajoitteiden huomioon ottamiseksi. Lisäksi erikokoisten tuottajaryhmien erilaisten taloudellisten tarpeiden huomioon ottamiseksi kyseinen enimmäismäärä olisi mukautettava tuottajaryhmän kaupan pidettävän tuotannon arvoon.

▼B

(33) Johdonmukaisuuden vuoksi ja sen varmistamiseksi, että siirtyminen hyväksytyn tuottajaryhmän asemaan olisi kitkaton, tuottajaryhmiin olisi sovellettava samoja tuottajaorganisaatioiden päätoimintaa ja kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskevia sääntöjä.

(34) Sulautumistapauksissa tukea olisi myönnettävä sulautumisesta syntyville tuottajaryhmille uusien tuottajaryhmien rahoitustarpeiden huomioon ottamiseksi ja tukijärjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(35) Toimintaohjelmille myönnettävän tuen järjestelmän käytön helpottamiseksi tuottajaorganisaatioiden kaupan pidetty tuotanto olisi määriteltävä selkeästi; tässä yhteydessä olisi määriteltävä myös se, mitkä tuotteet voidaan ottaa huomioon, sekä kaupan pitämisen vaihe, jossa tuotteiden arvo määritellään. Jalostettaviksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten arvon laskennassa on valvontaa varten ja yksinkertaistamisen vuoksi aiheellista käyttää kiinteää määrää, joka kattaa perustuotteen eli jalostettaviksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten arvon sekä toiminnot, jotka eivät ole varsinaisia jalostustoimintoja. Koska hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon tarvittavat hedelmien ja vihannesten määrät vaihtelevat suuresti tuoteryhmittäin, kyseiset erot olisi otettava huomioon sovellettavissa kiinteissä määrissä. Jalostettaviksi tarkoitettujen, jalostetuiksi mausteyrteiksi ja paprikajauheeksi muunnettujen hedelmien ja vihannesten osalta on jalostettaviksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten arvon laskentaa varten lisäksi aiheellista ottaa käyttöön kiinteä määrä, joka kattaa ainoastaan perustuotteen arvon. Vuotuisten vaihtelujen tai riittämättömien tietojen varalta olisi myös luotava muita kaupan pidettävän tuotannon määrittelemisessä käytettäviä laskentamenetelmiä. Järjestelmän väärinkäytön estämiseksi tuottajaorganisaatioiden ei pitäisi yleensä antaa muuttaa viitekausien määrittämismenetelmää ohjelman aikana.

(36) Jotta varmistettaisiin sujuva siirtyminen jalostettaviksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten kaupan pidetyn tuotannon arvon laskentaa koskevaan uuteen järjestelmään, uuden laskentatavan ei pitäisi vaikuttaa viimeistään 20 päivänä tammikuuta 2010 hyväksyttyihin toimintaohjelmiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta muuttaa kyseisiä toimintaohjelmia asetuksen (EY) N:o 1580/2007 65 ja 66 artiklan mukaisesti. Samasta syystä kaupan pidetyn tuotannon arvo mainitun päivämäärän jälkeen hyväksyttyjen toimintaohjelmien viitekaudella olisi laskettava uusien sääntöjen mukaisesti.

(37) Tuen sääntöjenmukaisen käytön varmistamiseksi olisi vahvistettava toimintarahastojen hallinnointia ja jäsenten maksuosuuksia koskevat säännöt mahdollisimman suurella joustovaralla, edellyttäen, että kaikki tuottajat voivat hyötyä toimintarahastosta ja osallistua demokraattisesti sen käyttöä koskeviin päätöksiin.

▼B

(38) Olisi säädettävä kestävien toimintaohjelmien kansallisen strategian ja ympäristötoimia koskevan kansallisen säännöstön soveltamisalasta ja rakenteesta. Tarkoituksena on optimoida taloudellisten varojen jako ja parantaa strategian laatua.

(39) Olisi säädettävä toimintaohjelmien jättämis- ja hyväksymismenettelyistä, määräpäivät mukaan luettuina, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida tietoja asianmukaisesti ja jotta ohjelmiin voidaan sisällyttää tai poistaa niistä toimenpiteitä ja toimia. Koska ohjelmia hallinnoidaan vuotuiselta perustalta, tiettyyn päivämäärään mennessä hyväksymättä jääneitä ohjelmia olisi lykättävä vuodella.

(40) Toimintaohjelmien muuttamiseksi seuraavaa vuotta varten olisi luotava menettely, jotta ohjelmia voidaan muuttaa vuosittain sellaisten uusien olosuhteiden perusteella, joita ei voitu alun perin ennakoida. Lisäksi toimenpiteitä ja toimintarahaston suuruutta olisi pystyttävä muuttamaan ohjelman jokaisena täytäntöönpanovuonna. Kaikkiin muutoksiin olisi sovellettava tiettyjä rajoituksia ja edellytyksiä, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä; näihin on sisällyttävä muutosten pakollinen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan varmistaa, että hyväksyttyjen ohjelmien yleiset tavoitteet pysyvät samoina.

(41) Taloudellisen ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi laadittava luettelo toimista ja menoista, jotka eivät voi sisältyä toimintaohjelmiin.

(42) Jotta estettäisiin perusteettoman edun aiheutuminen yksityiselle osapuolelle, jonka yhteydet organisaatioon ovat katkenneet investoinnin taloudellisena käyttöaikana, yksittäisillä tiloilla tehtävien investointien osalta olisi vahvistettava säännökset, joilla organisaatiolle annetaan lupa periä takaisin investoinnin jäljelle jäävä arvo investoinnin omistajalta, olipa tämä jäsen tai organisaatio.

(43) Järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi täsmennettävä tukihakemuksiin sisällytettävät tiedot ja tuen maksamismenettelyt. Kassavirtavaikeuksien välttämiseksi tuottajaorganisaatioiden käyttöön olisi luotava ennakkomaksujen ja niihin liittyvien tarkoitustenmukaisten vakuuksien järjestelmä. Samasta syytä käytettävissä olisi oltava vaihtoehtoinen järjestelmä jo aiheutuneiden menojen korvaamiseksi.

▼B

(44) Hedelmien ja vihannesten tuotanto on vaikeasti ennakoitavaa, ja tuotteet helposti pilaantuvia. Vähäisetkin markkinoiden ylijäämät voivat häiritä markkinoita merkittävästi. Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kriisinhallinta- ja kriisinehkäisytoimenpiteiden soveltamisalaa ja soveltamista. Kyseisissä säännöissä olisi annettava mahdollisimman paljon joustovaraa ja sallittava nopea soveltaminen kriisitilanteissa, minkä vuoksi jäsenvaltioiden ja tuottajaorganisaatioiden olisi annettava tehdä päätökset itse. Säännöillä olisi kuitenkin estettävä väärinkäytökset ja rajoitettava eräiden toimenpiteiden käyttöä, myös taloudelliselta kannalta. Myös kasvien terveyteen ja ympäristöön liittyvien vaatimusten noudattaminen olisi varmistettava.

(45) Olisi vahvistettava markkinoiltapoistoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ottaen huomioon toimenpiteen mahdollinen merkittävyys. Olisi erityisesti annettava säännöt, jotka koskevat korotetun tuen järjestelmää, kun kyseessä ovat markkinoilta poistetut hedelmät ja vihannekset, jotka hyväntekeväisyysjärjestöt tai muut laitokset jakavat ilmaiseksi elintarvikeapuna. Ilmaisjakelun helpottamiseksi on aiheellista säätää hyväntekeväisyysjärjestöjen ja laitosten mahdollisuudesta pyytää markkinoilta poistettujen tuotteiden lopullisilta vastaanottajilta symbolista korvausta, jos kyseisiä tuotteita on jalostettu. Lisäksi olisi vahvistettava markkinoiltapoistoon liittyvät enimmäistukimäärät sen varmistamiseksi, ettei markkinoiltapoistoa käytetä pysyvästi tuotteiden vaihtoehtoisena jakelutienä markkinoille saattamisen sijasta. Jos tuotteelle on vahvistettu hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ([1]) liitteessä V unionin markkinoiltapoistamiskorvauksen enimmäistaso, sitä olisi edelleen sovellettava, joskin hieman korotettuna, koska tällaiset markkinoiltapoistot ovat nykyään yhteisrahoitettuja. Kun kyseessä ovat tuotteet, joiden osalta ei ole vielä esiintynyt liiallisen markkinoiltapoiston riskiä, jäsenvaltioiden olisi annettava vahvistaa tuen enimmäistasot. On kuitenkin aiheellista vahvistaa samoista syistä kaikissa tapauksissa tuottajaorganisaatiokohtaiset enimmäismäärät, jotka kutakin tuotetta voidaan poistaa markkinoilta.

(46) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kansallista taloudellista tukea, jota jäsenvaltiot voivat myöntää sellaisilla unionin alueilla, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, sekä määriteltävä tällainen alhainen järjestäytymisaste. Olisi säädettävä kyseisen kansallisen tuen hyväksymismenettelyistä, unionin korvauksen hyväksymismenettelyistä ja määrästä sekä takaisinmaksun osuudesta. Kyseisten menettelyjen olisi oltava nykyisin sovellettavien menettelyjen mukaisia.

(47) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt (erityisesti menettelysäännökset), jotka koskevat hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen vahvistamien

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

▼B

sääntöjen soveltamisalan laajentamista kaikkiin tietyn talousalueen toimijoihin. Jos tuote myydään korjuusopimuksen perusteella, olisi täsmennettävä, minkä sääntöjen soveltamisala laajennetaan koskemaan tuottajia ja minkä ostajia.

(48) Vuonna 2006 otettiin käyttöön yhdistetyn nimikkeistön koodiin (CN-koodiin) 0808 10 80 kuuluville omenoille tuontitodistusmenettely omenoiden tuonnin seuraamiseksi ja sen varmistamiseksi, että omenoiden tuonnin merkittävä lisääntyminen suhteellisen lyhyen ajan kuluessa ei jäisi huomaamatta. Omenoiden tuonnin seurantaa varten on sittemmin kehitetty uusia tarkkoja keinoja, jotka ovat toimijoiden kannalta kevyempiä kuin nykyinen todistusmenettely. Sen vuoksi velvollisuus esittää CN-koodiin 0808 10 80 kuuluvista omenoista tuontitodistus poistettaneen piakkoin.

(49) Olisi annettava hedelmien ja vihannesten tulohintajärjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Koska useimmat pilaantuvat hedelmät ja vihannekset toimitetaan erissä, niiden arvoa on vaikea määritellä. Olisi vahvistettava mahdolliset menetelmät laskea tulohinta, jonka perusteella tuontituotteet luokitellaan yhteisessä tullitariffissa. Olisi erityisesti vahvistettava kiinteät tuontiarvot tuotteiden keskihintojen painotetun keskiarvon perusteella ja säädettävä erityisesti tapauksista, joissa tiettyä alkuperää oleville tuotteille ei ole saatavilla hintoja. Olisi säädettävä vakuuden asettamisesta tietyissä tilanteissa järjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi.

(50) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat eräille tuotteille yhteisen tullitariffin mukaisten tuontitullien lisäksi määrättävää tuontitullia. Lisätulli voidaan määrätä, jos asianomaisten tuotteiden tuontimäärät ylittävät kynnystasot, jotka vahvistetaan tuotteittain ja soveltamisajanjaksoittain. Unioniin matkalla olevista tuotteista ei kanneta lisätullia, minkä vuoksi olisi annettava niitä koskevat erityissäännökset.

(51) Olisi säädettävä käynnissä olevien ohjelmien ja järjestelmien asianmukaisesta seurannasta ja arvioinnista, jotta sekä tuottajaorganisaatiot että jäsenvaltiot voivat arvioida niiden vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

(52) Olisi säädettävä tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta tarvittavien tiedonantojen tyypistä, muodosta ja toimitustavasta. Näihin olisi kuuluttava tuottajien ja tuottajaorganisaatioiden jäsenvaltioille toimittamat tiedonannot ja jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat tiedonannot; olisi myös säädettävä seuraamuksista, jos tiedonanto myöhästyy tai on virheellinen.

▼B

(53) Olisi säädettävä tarkastuksista tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi sekä seuraamuksista, jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia. Kyseisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava unionin tasolla vahvistettavia erityistarkastuksia ja seuraamuksia sekä kansallisia lisätarkastuksia ja -seuraamuksia. Tarkastusten ja seuraamusten olisi oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia. Tuottajien oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi olisi vahvistettava säännöt, joita sovelletaan kun kyseessä on ilmeinen virhe, ylivoimainen este tai muut poikkeukselliset olosuhteet. Olisi myös vahvistettava säännöt, joita sovelletaan keinotekoisesti luotuihin tilanteisiin, jotta tällaisten tilanteiden perusteella ei saa tukea.

(54) Olisi vahvistettava säännökset, jotta varmistetaan sujuva siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 2200/96, hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2201/96 ([1]) ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o No 2202/96 ([2]) säädetystä aiemmasta järjestelmästä hedelmä- ja vihannesalan erityissäännöistä sekä direktiivien 2001/112/EY ja 2001/113/EY, asetusten (ETY) N:o 827/68, (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96, (EY) N:o 2826/2000, (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 318/2006 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 2202/96 kumoamisesta 26 päivänä syyskuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1182/2007 ([3]), asetuksessa (EY) N:o 1234/2007, asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 ja tässä asetuksessa säädettyyn uuteen järjestelmään, sekä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklassa säädettyjen siirtymäsääntöjen täytäntöönpano.

(55) Niiden vaikutusten rajoittamiseksi, joita omenoiden tuontitodistusjärjestelmän poistamisella on kaupan järjestelyihin, asetuksen (EY) N:o 1580/2007 134 artiklaa olisi sovellettava 31 päivään elokuuta 2011 saakka.

(56) Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala ja ilmaisujen käyttö

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamissäännöt hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta.

Tämän asetuksen II ja III osastoa sovelletaan kuitenkin vain asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i alakohdassa lueteltuihin tuotteisiin ja tällaisiin yksinomaan jalostukseen tarkoitettuihin tuotteisiin.

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.
([2]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 46.
([3]) EUVL L 273, 17.10.2007, s. 1.

▼B

2. Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 käytettyjen ilmaisujen merkitys on sama kuin tässä asetuksessa käytettävillä ilmaisuilla, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2 artikla

Markkinointivuodet

Hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden markkinointivuosi on 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta.

II OSASTO

TUOTTEIDEN LUOKITTELU

1 LUKU

Yleiset säännöt

3 artikla

Kaupan pitämisen vaatimukset; tuotteiden haltijat

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 1 kohdan vaatimuksia pidetään kaupan pitämisen yleisvaatimuksina. Kaupan pitämisen yleisvaatimuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot esitetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa A osassa.

Hedelmien ja vihannesten, joihin ei sovelleta kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, on oltava kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisia. Jos tuotteiden haltija voi osoittaa tuotteidensa olevan jonkin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) hyväksymän sovellettavan standardin mukaisia, niitä pidetään kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisina.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut kaupan pitämisen erityisvaatimukset esitetään tämän asetuksen liitteessä I olevassa B osassa seuraavien tuotteiden osalta:

a) omenat;

b) sitrushedelmät;

c) kiivit;

d) salaatit sekä kähärä- ja siloendiivit;

e) persikat ja nektariinit;

f) päärynät;

g) mansikat;

h) paprikat;

i) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;

j) tomaatit.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdan soveltamiseksi ”haltijana” pidetään luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa asianomaiset tuotteet fyysisesti ovat.

▼B

4 artikla

Poikkeukset kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisesta

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia:

a) tuotteet, joihin on selvästi merkitty ilmaisu ”tarkoitettu jalostettavaksi” tai ”eläinten ruokintaan” tai muu vastaava ilmaisu ja jotka on tarkoitettu

i) teolliseen jalostukseen; tai

ii) eläinten ruokintaan tai muuhun ei-elintarvikekäyttöön;

b) tuotteet, jotka tuottaja luovuttaa tilallaan kuluttajalle tämän henkilökohtaisiin tarpeisiin;

▼M18

c) tuotteet, jotka on jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tunnustettu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tehdyllä komission päätöksellä tietyn alueen tuotteiksi, jotka myydään kyseisen alueen tai poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa kyseisen jäsenvaltion vähittäiskaupassa yleisesti tunnettuun, perinteiseen paikalliseen kulutukseen;

▼B

d) tuotteet, jotka on viimeistelty tai leikattu siten, että ne ovat nautintavalmiita tai valmiita käytettäviksi ruoanlaitossa;

e) tuotteet, joita pidetään kaupan kasvien siemenistä itäneinä syötävinä versoina, jotka luokitellaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja liitteessä I olevan IX osan mukaisesti hedelmiksi ja vihanneksiksi.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia tietyllä tuotantoalueella:

a) tuotteet, jotka viljelijä myy tai toimittaa kauppakunnostus-, pakkaamis- tai varastointipaikkaan tai jotka kuljetetaan tuottajan tilalta tällaiseen paikkaan; ja

b) tuotteet, jotka kuljetetaan varastointipaikalta kauppakunnostus- ja pakkaamispaikkaan.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen kaupan pitämisen erityisvaatimuksista tuotteille, jotka esitetään kuluttajille vähittäismyynnissä näiden henkilökohtaista käyttöä varten ja joihin on merkitty ilmaisu ”jalostettavaksi tarkoitettu tuote” tai jokin muu vastaava ilmaisu ja jotka on tarkoitettu jalostettaviksi mutta jotka ovat muita kuin tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut tuotteet.

▼B

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksen kaupan pitämisen vaatimuksista tuotteille, jotka tuottaja myy suoraan lopulliselle kuluttajalle tämän henkilökohtaista käyttöä varten markkinoilla, jotka on varattu yksinomaan tietyille jäsenvaltion määrittämän tuotantoalueen tuottajille.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään kaupan pitämisen erityisvaatimusten osalta, muissa kuin ekstraluokkaan kuuluvissa hedelmissä ja vihanneksissa voi lähettämistä seuraavissa vaiheissa esiintyä vähäistä tuoreuden ja täyden nestejännityksen vähenemistä sekä vähäisiä tuotteiden biologisesta kehittymisestä ja pilaantumisalttiudesta johtuvia muutoksia.

6. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a artiklan 3 kohdassa säädetään, seuraavien tuotteiden ei tarvitse olla kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukaisia:

a) CN-koodiin 0709 59 kuuluvat muut kuin viljellyt sienet;

b) CN-koodiin 0709 90 40 kuuluvat kaprikset;

c) CN-koodiin 0802 11 10 kuuluvat karvasmantelit;

d) CN-koodiin 0802 12 kuuluvat kuorettomat mantelit;

e) CN-koodiin 0802 22 kuuluvat kuorettomat hasselpähkinät;

f) CN-koodiin 0802 32 kuuluvat kuorettomat saksanpähkinät;

g) CN-koodiin 0802 90 50 kuuluvat pinjansiemenet;

h) CN-koodiin 0802 50 00 kuuluvat pistaasimantelit (pistaasipähkinät);

i) CN-koodiin 0802 60 00 kuuluvat australianpähkinät (macadamiapähkinät);

j) CN-koodiin ex 0802 90 20 kuuluvat pekaanipähkinät;

k) muut CN-koodiin 0802 90 85 kuuluvat pähkinät;

l) CN-koodiin 0803 00 90 kuuluvat kuivatut jauhobanaanit;

m) CN-koodiin 0805 kuuluvat kuivatut sitrushedelmät;

n) CN-koodiin 0813 50 31 kuuluvat trooppisia pähkinöitä sisältävät sekoitukset;

o) CN-koodiin 0813 50 39 kuuluvat muita pähkinöitä sisältävät sekoitukset;

p) CN-koodiin 0910 20 kuuluva sahrami.

7. Jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettava todisteet siitä, että 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut tuotteet ovat säädettyjen edellytysten ja erityisesti käyttötarkoitusta koskevien edellytysten mukaisia.

▼B

5 artikla

Merkinnät

1. Tässä luvussa edellytetyt merkinnät on tehtävä selvin ja näkyvin kirjaimin pakkauksen yhdelle sivulle joko suoraan pakkaukseen pysyvästi painettuina tai etikettiin, joka on erottamaton osa pakkausta tai joka on kiinnitetty pakkaukseen.

2. Irtotavarana toimitettavien, suoraan kuljetusvälineeseen lastattavien tavaroiden osalta 1 kohdassa tarkoitetut merkinnät on tehtävä tavaran saateasiakirjaan tai lomakkeeseen, joka on sijoitettu näkyvälle paikalle kuljetusvälineen sisäpuolelle.

3. Kun kyseessä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu etäsopimus, kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuus edellyttää, että merkinnät ovat saatavilla ennen kuin osto tehdään.

4. Laskuissa ja saateasiakirjoissa kuluttajalle annettua kuittia lukuun ottamatta on mainittava tuotteiden nimi ja alkuperämaa sekä tapauksen mukaan luokka, lajike tai kaupallinen tyyppi, jos kaupan pitämisen erityisvaatimuksissa sitä edellytetään, tai se, että tuote on tarkoitettu jalostettavaksi.

6 artikla

Merkinnät vähittäismyynnissä

1. Tässä luvussa edellytettyjen merkintöjen on oltava vähittäismyyntivaiheessa selkeitä ja näkyviä. Tuote voidaan panna esille myyntiä varten, jos vähittäismyyjä esittää tuotteen lähellä näkyvästi ja selvästi tiedot tuotteen alkuperästä ja tapauksen mukaan luokasta ja lajikkeesta tai kaupallisesta tyypistä siten, että kuluttajaa ei johdeta harhaan.

2. Kun kyseessä ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ([2]) tarkoitetut valmiiksi pakatut tuotteet, kaupan pitämisen vaatimusten mukaisten tietojen lisäksi on ilmoitettava nettopaino. Nettopainon ilmoittamisvaatimusta ei kuitenkaan sovelleta kappaletavarana myytäviin tuotteisiin, jos niiden lukumäärä on selvästi nähtävissä ja helposti laskettavissa ulkoapäin tai jos tuotteiden lukumäärä on merkitty etikettiin.

7 artikla

Sekoitukset

1. Nettopainoltaan enintään viisi kiloa olevat pakkaukset, jotka sisältävät eri hedelmä- ja vihanneslajien sekoituksia, sallitaan seuraavin edellytyksin:

a) tuotteet ovat tasalaatuisia ja jokainen tuote on asianomaisten kaupan pitämisen erityisvaatimusten mukainen tai, jos asianomaiselle tuotteelle ei ole vahvistettu kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, kaupan pitämisen yleisvaatimusten mukainen;

([1]) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.
([2]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 33.

▼B

b) pakkauksiin on tehty asianmukaiset merkinnät tämän luvun mukaisesti; ja

c) sekoitus ei johda kuluttajaa harhaan.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan vaatimusta ei sovelleta sekoituksissa oleviin tuotteisiin, jotka eivät ole asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja hedelmä- ja vihannesalan tuotteita.

3. Jos sekoituksissa olevat hedelmät ja vihannekset ovat peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, alkuperämaiden täydelliset nimet voidaan tapauksen mukaan korvata jollakin seuraavista merkinnöistä:

a) ”sekoitus EU:sta peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia”;

b) ”sekoitus muualta kuin EU:sta peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia”;

c) ”sekoitus EU:sta ja muualta kuin EU:sta peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia”.

II LUKU

Kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuuden tarkastaminen

1 jakso

Yleiset säännökset

8 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan säännöt vaatimustenmukaisuustarkastuksille, jotka ovat hedelmille ja vihanneksille kaikissa kaupan pitämisen vaiheessa tehtäviä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat kaupan pitämisen vaatimusten sekä tämän osaston muiden säännösten ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113 a artiklan mukaisia.

9 artikla

Koordinointi- ja tarkastusviranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä

a) yksi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien kysymysten koordinoinnista ja niitä koskevasta yhteydenpidosta, jäljempänä ’koordinointiviranomainen’; ja

b) yksi tai useampi tarkastusviranomainen, joka vastaa asetuksen tämän luvun soveltamisesta, jäljempänä ’tarkastusviranomainen’.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut koordinointi- ja tarkastusviranomaiset voivat olla julkisia tai yksityisiä. Jäsenvaltio on kuitenkin kummassakin tapauksessa vastuussa niistä.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

a) 1 kohdan a alakohdan mukaisesti nimeämiensä koordinointiviranomaisten nimet sekä posti- ja sähköpostiosoitteet;

b) 1 kohdan mukaisesti nimeämiensä tarkastusviranomaisten nimet sekä posti- ja sähköpostiosoitteet; ja

c) täsmällinen kuvaus nimeämiensä tarkastusviranomaisten toiminta-alasta.

3. Koordinointiviranomainen voi olla tarkastusviranomainen tai yksi tarkastusviranomaisista taikka jokin muu 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen.

4. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden nimeämien koordinointiviranomaisten luettelon sopivaksi katsomallaan tavalla.

10 artikla

Toimijatietokanta

1. Jäsenvaltion on otettava käyttöön hedelmä- ja vihannesalan toimijoista tietokanta, johon kerätään tiedot tässä artiklassa vahvistetuin edellytyksin sellaisten hedelmien ja vihannesten, joille on vahvistettu vaatimukset asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 artiklan mukaisesti, kaupan pitämiseen osallistuvista toimijoista.

Jäsenvaltio voi käyttää tätä tarkoitusta varten yhtä tai useampaa muuta tietokantaa, joka on laadittu muita tarkoituksia varten.

2. Tässä asetuksessa ’toimijalla’ tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä,

a) jolla on hallussaan hedelmiä tai vihanneksia, joihin sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia, tarkoituksenaan niiden

i) esillepano tai myyntiin saattaminen myyntitarkoituksessa;

ii) myyminen; tai

iii) muulla tavoin kaupan pitäminen; tai

b) joka tosiasiallisesti toteuttaa jotakin a alakohdassa tarkoitetuista toimista sellaisten hedelmien tai vihannesten osalta, joihin sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut toimet voivat liittyä

a) etämyyntiin internetissä tai muulla tavoin;

b) tällaisiin toimiin, jotka toteuttaa luonnollinen tai oikeushenkilö itselleen tai kolmannen osapuolen puolesta; ja

▼B

c) tällaisiin toimiin, jotka toteutetaan unionissa ja/tai viennissä kolmansiin maihin ja/tai tuonnissa kolmansista maista.

3. Jäsenvaltio päättää edellytyksistä, joilla seuraavat toimijat otetaan tietokantaan tai jätetään sen ulkopuolelle:

a) toimijat, joiden toiminta on luonteeltaan sellaista, että se vapauttaa ne 4 artiklan nojalla velvollisuudesta noudattaa kaupan pitämisen vaatimuksia; ja

b) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden toiminta hedelmä- ja vihannesalalla rajoittuu joko tavaran kuljetuksiin tai vähittäismyyntiin.

4. Kun toimijatietokanta muodostuu useammista erillisistä osista, koordinointiviranomaisen on huolehdittava tietokannan ja sen osien sekä päivitysten yhdenmukaisuudesta. Tietokannan päivitykset on tehtävä erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksissa kerättyjen tietojen perusteella.

5. Tietokannan on sisällettävä jokaisesta toimijasta ainakin

a) rekisterinumero, nimi ja osoite;

b) johonkin 11 artiklan 2 kohdassa mainittuun riskiluokkaan sijoittamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti toimijan asema kaupan pitämisen ketjussa sekä toiminnan laajuutta osoittavat tiedot;

c) tiedot toimijalle aiemmin tehtyjen tarkastusten havainnoista;

d) kaikki muut valvonnan kannalta tarpeellisina pidettävät tiedot, kuten laadunvarmistusjärjestelmän tai kaupan pitämisen vaatimusten noudattamiseen liittyvän omavalvontajärjestelmän olemassaoloa koskevat tiedot.

Tietokannan päivitykset on tehtävä erityisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksissa kerättyjen tietojen perusteella.

6. Toimijoiden on annettava tiedot, jotka jäsenvaltio katsoo tarpeellisiksi tietokannan luomiseksi ja päivittämiseksi. Jäsenvaltion on vahvistettava edellytykset, joilla tietokantaan kirjataan toimijat, jotka eivät ole sijoittautuneet sen alueelle mutta toimivat sillä.

2 jakso

Jäsenvaltioiden tekemät vaatimustenmukaisuustarkastukset

11 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimustenmukaisuustarkastukset tehdään riskianalyysin perusteella valikoidusti ja riittävällä tiheydellä kaupan pitämisten vaatimusten sekä tämän osaston muiden säännösten ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113 a artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

▼B

Riskien arviointiperusteisiin on kuuluttava 14 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuustodistus, jonka antaa sen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen, jossa vaatimustenmukaisuustarkastukset on hyväksytty 15 artiklan mukaisesti. Tällaisen todistuksen olemassaoloa on pidettävä vaatimustenvastaisuusriskiä pienentävänä tekijänä.

Riskien arviointiperusteisiin voi kuulua myös

a) tuotteen luonne, tuotantoajanjakso tai hinta, sääolot, pakkaus- ja käsittelytoimet, varastointiolosuhteet, alkuperämaa, kuljetusväline tai erän suuruus;

b) toimijoiden koko, asema kaupan pitämisen ketjussa tai kaupan pitämä määrä tai sen arvo, tuotevalikoima, toimitusalue tai yritystyyppi, kuten varastointi, lajittelu, pakkaaminen tai myynti;

c) aiemmissa tarkastuksissa tehdyt havainnot mukaan luettuina puutteiden lukumäärä ja tyyppi, kaupan pidettyjen tuotteiden tavanomainen laatu tai käytettävien teknisten laitteiden taso;

d) toimijoiden laadunvarmistusjärjestelmien tai omavalvonnan luotettavuus kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuuden osalta;

e) tarkastuksen tekopaikka erityisesti, jos se on ensisaapumispaikka unioniin, tai tuotteiden pakkaus- tai lastauspaikka;

f) muut tiedot, jotka voivat osoittaa vaatimustenvastaisuusriskin.

2. Riskianalyysin on perustuttava 10 artiklassa tarkoitetun toimijatietokannan tietoihin, ja siinä on luokiteltava toimijat riskiluokkiin.

Jäsenvaltion on vahvistettava etukäteen

a) erien vaatimustenvastaisuusriskin arviointiperusteet;

b) kunkin riskiluokan riskianalyysin perusteella toimijoiden tai erien ja/tai määrien vähimmäisosuudet, joille on tehtävä vaatimustenmukaisuustarkastus.

Jäsenvaltio voi riskianalyysin perusteella päättää jättää tekemättä valikoidut tarkastukset tuotteille, joihin ei sovelleta kaupan pitämisen erityisvaatimuksia.

3. Jos tarkastuksissa havaitaan merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, jäsenvaltion on lisättävä toimijoiden, tuotteiden, alkuperien tai muiden seikkojen tarkastuksia.

4. Toimijoiden on annettava tarkastusviranomaisille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat tarpeellisiksi vaatimustenmukaisuustarkastusten järjestämiseksi ja tekemiseksi.

▼B

12 artikla

Hyväksytyt toimijat

1. Jäsenvaltio voi sallia, että alimpaan riskiluokkaan luokitellut toimijat, jotka antavat kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevat erityistakeet, voivat käyttää liitteessä II esitettyä mallia kaikissa pakkauksissa lähetysvaiheessa ja/tai allekirjoittaa 14 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen.

2. Lupa myönnetään vähintään yhdeksi vuodeksi.

3. Tämän mahdollisuuden saavien toimijoiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) niillä on valvontahenkilöstö, jolla on jäsenvaltion hyväksymä koulutus;

b) niillä on asianmukaiset laitteet tuotteiden kauppakunnostusta ja pakkaamista varten;

c) ne sitoutuvat tekemään vaatimustenmukaisuustarkastuksen lähettämilleen tavaroille ja pitämään rekisteriä, joka sisältää tiedot kaikista tehdyistä tarkastuksista.

4. Jos hyväksytty toimija ei enää täytä lupaedellytyksiä, jäsenvaltion on peruttava lupa.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, hyväksytyt toimijat voivat varastojen loppumiseen asti jatkaa sellaisten mallien käyttöä, jotka olivat ►**M18** 21 päivänä kesäkuuta 2011 ◄ asetuksen (EY) N:o 1580/2007 mukaisia.

Toimijoille ennen ►**M18** 22 päivää kesäkuuta 2011 ◄ myönnetyt luvat ovat voimassa sen ajanjakson, jolle on ne myönnetty.

13 artikla

Ilmoituksen hyväksyminen tullissa

1. Tulli voi hyväksyä vienti-ilmoitukset ja/tai tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevat ilmoitukset sellaisten tuotteiden osalta, joihin sovelletaan kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, ainoastaan jos

a) tavaroiden mukana on vaatimustenmukaisuustodistus; tai

b) toimivaltainen tarkastusviranomainen on ilmoittanut tulliviranomaisille, että asianomaisille erille on annettu vaatimustenmukaisuustodistus; tai

c) toimivaltainen tarkastusviranomainen on ilmoittanut tulliviranomaisille, että se ei ole antanut asianomaisille erille vaatimustenmukaisuustodistusta, koska niitä ei 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella ole tarpeen tarkastaa.

Tämä ei rajoita vaatimustenmukaisuustarkastuksia, joita jäsenvaltiot voivat tehdä 11 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös tuotteisiin, joihin sovelletaan liitteessä I olevassa A osassa esitettyjä kaupan pitämisen yleisvaatimuksia, ja 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo sen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella tarpeelliseksi.

14 artikla

Vaatimustenmukaisuustodistus

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vaatimustenmukaisuustodistuksia, joiden mukaan tuotteet ovat asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, jäljempänä ’todistus’. Liitteessä III esitetään todistus, jota toimivaltaisten viranomaisten on unionissa käytettävä.

Jäljempänä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut kolmannet maat voivat unionin toimivaltaisen viranomaisen myöntämän todistuksen sijasta käyttää omaa todistustaan, jos se sisältää vähintään unionin todistuksen tietoja vastaavat tiedot. Komissio asettaa kolmansien maiden todistusmallit saataville sopivaksi katsomallaan tavalla.

2. Todistukset voidaan antaa joko paperimuodossa, jossa on alkuperäinen allekirjoitus, tai varmennetussa sähköisessä muodossa sähköisellä allekirjoituksella varustettuna.

3. Jokaisessa todistuksessa on oltava toimivaltaisen viranomaisen leima ja todistuksen allekirjoittamaan valtuutetun yhden tai useamman henkilön allekirjoitus.

4. Todistus on annettava jollakin unionin virallisista kielistä.

5. Jokaisessa todistuksessa on oltava sarjanumero sen yksilöimistä varten. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä jäljennös jokaisesta myönnetystä todistuksesta.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat varastojen loppumiseen asti jatkaa sellaisten todistusten käyttöä, jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2009 asetuksen (EY) N:o 1580/2007 mukaisia.

3 jakso

Kolmansien maiden tekemät vaatimustenmukaisuustarkastukset

15 artikla

Kolmansien maiden ennen unioniin tuontia tekemien vaatimustenmukaisuustarkastusten hyväksyminen

▼M18

1. Komissio voi kolmannen maan pyynnöstä hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kyseisen kolmannen maan ennen unioniin tuontia tekemät kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta koskevat tarkastukset.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa mainittu hyväksyntä voidaan myöntää sellaisille kolmansille maille, joiden alueella noudatetaan unioniin vietävien tuotteiden osalta unionin kaupan pitämisen vaatimuksia tai vähintään niitä vastaavia vaatimuksia.

Hyväksynnässä on mainittava kolmannen maan virallinen viranomainen, jonka vastuulla 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään. Kyseinen viranomainen vastaa yhteydenpidosta unionin kanssa. Hyväksynnässä on mainittava myös ne kolmannen maan tarkastusviranomaiset, jotka vastaavat mainittujen tarkastusten tekemisestä.

Hyväksyntä voi koskea ainoastaan kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevia tuotteita, ja se voidaan rajata koskemaan ainoastaan tiettyjä tuotteita.

3. Kolmannen maan tarkastusviranomaisen on oltava virallinen viranomainen tai 2 kohdassa tarkoitetun viranomaisen virallisesti tunnustama viranomainen, joka tarjoaa riittävät takeet ja jolla on 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menetelmien tai niitä vastaavien menetelmien mukaisten tarkastusten tekemiseen tarvittava henkilökunta, laitteet ja tilat.

4. Liitteessä IV esitetään niiden kolmansien maiden luettelo, joiden vaatimustenmukaisuustarkastukset on hyväksytty tämän artiklan mukaisesti, ja asianomaiset tuotteet.

Komissio asettaa asianomaisia virallisia viranomaisia ja tarkastusviranomaisia koskevat tiedot saataville sopivaksi katsomallaan tavalla.

16 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastusten hyväksynnän keskeyttäminen

Komissio voi perua vaatimustenmukaisuustarkastusten hyväksynnän, jos merkittävässä joukossa eriä tai määriä todetaan, että tavarat eivät vastaa kolmannen maan tarkastusviranomaisten myöntämiin vaatimustenmukaisuustodistuksiin merkittyjä tietoja.

4 jakso

Tarkastusmenetelmät

17 artikla

Tarkastusmenetelmät

1. Tässä luvussa säädetyt vaatimustenmukaisuustarkastukset on loppukuluttajille tapahtuvaa vähittäismyyntivaihetta lukuun ottamatta tehtävä liitteessä V esitettyjä tarkastusmenetelmiä noudattaen, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kuluttajille tapahtuvan vähittäismyyntivaiheen vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevat erityissäännöt.

2. Kun tavaroiden on todettu olevan kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, toimivaltainen tarkastusviranomainen voi myöntää liitteessä III esitetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen.

▼B

3. Kun tavaroiden on todettu olevan vaatimusten vastaisia, tarkastusviranomaisen on annettava toimijalle tai tämän edustajalle vaatimustenvastaisuusilmoitus. Tavaroita, joille on annettu vaatimustenvastaisuusilmoitus, ei voida siirtää ilman vaatimustenvastaisuusilmoituksen antaneen tarkastusviranomaisen lupaa. Luvan edellytykseksi voidaan asettaa mainitun tarkastusviranomaisen vahvistamien edellytysten noudattaminen.

Toimijat voivat päättää saattaa kaikki tavarat tai osan tavaroista vaatimustenmukaisiksi. Vaatimustenmukaisiksi saatettuja tavaroita ei voida pitää kaupan ennen kuin toimivaltainen tarkastusviranomainen on varmistanut asianmukaisin keinoin, että tavarat on tosiasiallisesti saatettu vaatimustenmukaisiksi. Toimivaltainen tarkastusviranomainen myöntää liitteessä III esitetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen erälle tai sen osalle vasta kun tavarat on saatettu vaatimustenmukaisiksi.

Jos tarkastusviranomainen hyväksyy toimijan pyynnön saattaa tavarat vaatimustenmukaisiksi muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vaatimustenvastaisuuden toteamiseen johtanut tarkastus tehtiin, toimijan on ilmoitettava tästä vaatimusten vastaisen erän määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle tarkastusviranomaiselle. Vaatimustenvastaisuuden todenneen jäsenvaltion on lähetettävä jäljennös havainnostaan muille asianomaisille jäsenvaltioille, myös vaatimustenvastaisen erän määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle.

Jos tavaroita ei voida saattaa vaatimustenmukaisiksi eikä käyttää eläinten ravinnoksi, teolliseen jalostukseen tai muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi, tarkastusviranomainen voi tarvittaessa määrätä toimijan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomaisia tavaroita ei pidetä kaupan.

Toimijoiden on annettava jäsenvaltioiden tämän kohdan soveltamisen kannalta välttämättömiksi katsomat tiedot.

5 jakso

Ilmoitukset

18 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltion, jossa todetaan, että jostakin toisesta jäsenvaltiosta tuleva lähetys ei ole kaupan pitämisen vaatimusten mukainen jo pakattaessa havaittavissa olevien virheiden tai laadun heikkenemisen vuoksi, on ilmoitettava tapauksesta viipymättä komissiolle ja niille jäsenvaltioille, joita asia saattaa koskea.

2. Jäsenvaltion, jossa kolmannesta maasta tulevan tavaraerän vapaaseen liikkeeseen luovutus kielletään kaupan pitämisen vaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi, on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle, jäsenvaltioille, joita asia saattaa koskea, asianomaiselle kolmannelle maalle ja liitteessä IV luetelluille kolmansille maille.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi tarkastus- ja riskianalyysijärjestelmiänsä koskevat määräykset. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kyseisten järjestelmien jokaisesta muutoksesta.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille yhteenveto vuoden aikana kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa tehtyjen tarkastusten tuloksista viimeistään seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

5. Edellä 1–4 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on toimitettava komission vahvistamalla tavalla.

III OSASTO

TUOTTAJAORGANISAATIOT

1 LUKU

Vaatimukset ja hyväksyntä

1 jakso

Määritelmät

19 artikla

Määritelmät

1. Tässä osastossa tarkoitetaan

a) ’tuottajalla’ asetuksen (EY) N:o 1234/2007 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua viljelijää;

b) ’tuottajajäsenellä’ tuottajaa tai tuottajaosuuskuntaa, joka on tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton jäsen;

c) ’tytäryrityksellä’ yritystä, jossa on osallisena yksi tai useampi tuottajaorganisaatio tai niiden liitto ja joka edistää tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tavoitteiden saavuttamista;

d) ’ylikansallisella tuottajaorganisaatiolla’ organisaatiota, johon kuuluvista tiloista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuottajaorganisaation kotipaikka on;

e) ’ylikansallisella tuottajaorganisaatioiden liitolla’ tuottajaorganisaatioiden liittoa, johon kuuluvista organisaatioista vähintään yksi sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa liiton kotipaikka on;

f) ’lähentymistavoitteella’ Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevan unionin lainsäädännön mukaista vähiten kehittyneitä jäsenvaltioita ja alueita koskevan toimen tavoitetta 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen ajanjakson osalta;

g) ’toimenpiteellä’ jotakin seuraavista:

i) tuotannonsuunnittelutoimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

ii) tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

▼B

iii) kaupan pitämisen parantamistoimet, käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna, sekä muut kuin vi alakohtaan kuuluvat menekinedistämis- ja tiedotustoimet;

iv) tutkimus ja koetuotanto, kiinteän käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

v) muut kuin vi alakohtaan kuuluvat koulutustoimet ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet;

vi) mikä tahansa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–f alakohdassa luetelluista kuudesta kriisinehkäisy- ja kriisinhallintavälineestä;

vii) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ympäristötoimet, kiinteän käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna;

viii) muut toimet, muun kuin i–iv ja vii alakohtaan kuuluvan käyttöomaisuuden hankinta mukaan luettuna, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaiset;

h) ’toimella’ erityistoimintaa tai -välinettä, jolla pyritään saavuttamaan tietty toimintatavoite, joka edistää yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamista;

i) ’sivutuotteella’ tuotetta, joka syntyy hedelmä- tai vihannestuotteen kauppakunnostuksesta ja jolla on positiivinen taloudellinen vaikutus mutta joka ei kuitenkaan ole tarkoitettu päätulos;

j) ’kauppakunnostuksella’ kauppakunnostustoimintoja, kuten hedelmien ja vihannesten puhdistamista, leikkaamista, kuorimista, siistimistä ja kuivaamista muuntamatta niitä kuitenkaan hedelmä- ja vihannesjalosteiksi;

k) ilmaisulla ’toimialakohtaisesti’, jota tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 3 kohdan b alakohdassa, yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 123 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltua toimea, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt ja jota hallinnoivat yhdessä tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden liitto ja vähintään yksi elintarviketeollisuuden ja/tai jakeluketjun toimija;

l) ’perusindikaattorilla’ mitä tahansa indikaattoria, joka kuvastaa tilaa tai suuntausta ohjelmakauden alussa ja josta saa tietoa,

i) jota voidaan käyttää alkutilanteen määrittämistä varten kansallisen strategian laatimiseksi kestäville toimintaohjelmille tai toimintaohjelman laatimiseksi;

ii) joka toimii vertailukohtana arvioitaessa kansallisen strategian tai toimintaohjelman tuloksia ja vaikutuksia; ja/tai

▼B

iii) jota voidaan käyttää kansallisen strategian tai toimintaohjelman tulosten ja vaikutuksen tulkinnassa.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisten oikeus- ja hallintorakenteiden perusteella alueellaan sovellettavat oikeussubjektit, joiden on oltava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisia. Ne voivat myös vahvistaa tuottajaorganisaatioiden hyväksymistä koskevia täydentäviä sääntöjä ja tarvittaessa antaa myös säännöksiä, jotka koskevat oikeussubjektin tarkoin määriteltyjä osia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan soveltamiseksi.

2 jakso

Tuottajaorganisaatioihin sovellettavat vaatimukset

20 artikla

Tuotteet

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatio asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksymishakemuksessa mainitun tuotteen tai tuoteryhmän osalta, jollei kyseisen asetuksen 125 b artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä muuta johdu.

2. Jäsenvaltion on hyväksyttävä tuottajaorganisaatio yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettujen tuotteiden tai tuoteryhmien osalta, jos tuottajaorganisaatio pystyy varmistamaan, että tällaiset tuotteet toimitetaan jalostettaviksi joko hankintasopimusjärjestelmän tai muun järjestelyn kautta.

21 artikla

Jäsenten vähimmäismäärä

Kun jäsenvaltio vahvistaa tuottajaorganisaation jäsenten vähimmäismäärän asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, se voi säätää, että silloin kun hyväksyntää hakeva hakija koostuu kokonaan tai osittain jäsenistä, jotka ovat tuottajien muodostamia oikeussubjekteja tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyjä osia, tuottajien vähimmäismäärä voidaan laskea kuhunkin oikeussubjektiin tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyyn osaan liittyvien tuottajien lukumäärän perusteella.

22 artikla

Vähimmäisjäsenyysaika

1. Tuottajan jäsenyyden on kestettävä vähintään yhden vuoden ajan.

2. Jäsenyyden irtisanomisesta on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle kirjallisesti. Jäsenvaltioiden on vahvistettava enintään kuuden kuukauden pituiset irtisanoutumisajat ja jäsenyyden päättymisen voimaantulopäivät.

▼B

23 artikla

Tuottajaorganisaatioiden rakenne ja toiminta

Jäsenvaltion on varmistettava, että tuottajaorganisaatioilla on riittävä henkilöstö, infrastruktuuri ja välineet asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa ja 125 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattamiseksi ja pääasiallisen toiminnan suorittamisen varmistamiseksi erityisesti seuraavien osalta:

a) jäsenten tuotannon tuntemus;

b) jäsenten tuotannon keruu, lajittelu, varastointi ja pakkaaminen;

c) markkinointi ja taloushallinto; ja

d) keskitetty kirjanpito ja laskutusjärjestelmä.

24 artikla

Kaupan pidetyn tuotannon arvo tai määrä

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kaupan pidetyn tuotannon arvo tai määrä lasketaan samoin perustein kuin tämän asetuksen 50 ja 51 artiklassa säädetty kaupan pidetyn tuotannon arvo.

2. Jos yhdellä tai useammalla tuottajaorganisaation jäsenellä ei ole esittää tarpeeksi tietoa aiemmin kaupan pidetystä tuotannosta 1 kohdan soveltamiseksi, tällaisen jäsenen kaupan pidetyn tuotannon arvona voidaan pitää sen kaupan pidetyn tuotannon keskiarvoa niiltä kolmelta vuodelta, jotka edeltävät hyväksymishakemuksen jättövuotta ja joiden aikana asianomaisen tuottajaorganisaation jäsenillä oli tosiasiallista tuotantoa.

25 artikla

Teknisten apuvälineiden käyttöön antaminen

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi tuottajaorganisaation katsotaan täyttävän velvollisuutensa, jos se asettaa riittävät tekniset apuvälineet käyttöön itse tai jäsentensä tai tytäryritystensä kautta taikka ulkoistamalla, silloin kun tuottajaorganisaatio on hyväksytty sellaisen tuotteen osalta, joka edellyttää teknisten apuvälineiden käyttöön antamista.

26 artikla

Tuottajaorganisaatioiden päätoiminta

1. Tuottajaorganisaation päätoiminnan on liityttävä sen jäsenten niiden tuotteiden tarjonnan keskittämiseen ja markkinoille saattamiseen, joiden osalta organisaatio on hyväksytty.

▼M22

Markkinoille saattajan on oltava tuottajaorganisaatio tai markkinoille saattamisen on tapahduttava tuottajaorganisaation valvonnassa, jos on kyse 27 artiklan mukaisesta ulkoistamisesta. Markkinoille saattamiseen on sisällyttävä päätös myytävästä tuotteesta, valitusta jakelukanavasta ja, jollei myynti tapahdu huutokaupalla, tuotteen määrä- ja hintaneuvotteluista.

Tuottajaorganisaation on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan myös kirjanpitotositteet sisältävä kirjanpito, jolla osoitetaan, että tuottajaorganisaatio on keskittänyt jäsenten niiden tuotteiden tarjontaa, joiden osalta se on hyväksytty, ja saattanut markkinoille niitä tuotteita, joiden osalta se on hyväksytty.

▼B

2. Tuottajaorganisaatio voi myydä muidenkin kuin tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsentuottajien tuotteita, jos se on hyväksytty kyseisten tuotteiden osalta ja jos kyseisen toiminnan taloudellinen arvo on alhaisempi kuin sen kaupan pidetyn tuotannon arvo, joka on laskettu 50 artiklan mukaisesti.

3. Tuottajaorganisaation toimintaan kuuluvana ei pidetä suoraan toiselta tuottajaorganisaatiolta ostettujen hedelmien ja vihannesten sekä sellaisten tuotteiden, joiden osalta tuottajaorganisaatiota ei ole hyväksytty, kaupan pitämistä.

4. Kun sovelletaan 50 artiklan 9 kohtaa, tämän artiklan ►M18 2 kohtaa ◄ sovelletaan soveltuvin osin asianomaisiin tytäryrityksiin 1 päivästä tammikuuta 2012.

▼M22

26 a artikla

Tuotannon kaupan pitäminen tuottajaorganisaation ulkopuolella

Tuottajajäsenet voivat tuottajaorganisaation luvalla ja silloin, kun se on tuottajaorganisaation vahvistamien ehtojen ja edellytysten mukaista,

1) myydä enintään tietyn prosenttiosuuden tuotannostaan tai tuotteistaan suoraan tilalla tai tilan ulkopuolella kuluttajille näiden omiin tarpeisiin; jäsenvaltio vahvistaa tämän osuuden, jonka on oltava vähintään 10 prosenttia;

2) pitää kaupan itse tai oman organisaation osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on oman tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon määrään nähden vähäinen;

3) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu tuottajajäsenen oman tuottajaorganisaation kaupallisen toiminnan piiriin.

▼M22

27 artikla

Ulkoistaminen

1. Toimintojen, joiden ulkoistamisen jäsenvaltio voi sallia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) 155 artiklan mukaisesti, on liityttävä mainitun asetuksen 152 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettuihin tuottajaorganisaatioiden tavoitteisiin ja niihin voivat kuulua muun muassa tuottajaorganisaation jäsenten tuotteen kerääminen, varastoiminen, pakkaaminen ja kaupan pitäminen.

2. Jonkin toiminnon ulkoistavalla tuottajaorganisaatiolla on oltava kyseisen toiminnon suorittamisesta kaupallinen järjestely kirjallisena sopimuksena toisen yksikön kanssa, joista yksi tai useampi voi myös olla jäsen tai tytäryhtiö. Tuottajaorganisaatio on vastuussa kyseisen toiminnon suorittamisen varmistamisesta sekä toiminnon suorittamiseen liittyvän kaupallisen järjestelyn kokonaishallinnasta ja -valvonnasta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kokonaishallinnan ja -valvonnan on oltava tehokasta ja siinä on edellytettävä, että ulkoistamista koskeva sopimus

a) antaa tuottajaorganisaatiolle valmiuden antaa sitovia ohjeita ja siihen sisältyy säännöksiä, joiden nojalla tuottajaorganisaatio voi purkaa sopimuksen, jos palveluntarjoaja ei täytä ulkoistamista koskevan sopimuksen ehtoja ja edellytyksiä;

b) sisältää yksityiskohtaiset ehdot ja edellytykset, joihin kuuluvat raportointivelvoitteet ja määräajat, joiden avulla tuottajaorganisaatio voi arvioida ja tosiasiallisesti valvoa ulkoistettuja toimintoja.

Tuottajaorganisaation on säilytettävä ulkoistamista koskevat sopimukset ja b alakohdassa tarkoitetut kertomukset vähintään 5 vuotta jälkitarkastuksia varten, ja niiden on oltava kaikkien jäsenten saatavilla pyynnöstä.

▼B

28 artikla

Ylikansalliset tuottajaorganisaatiot

1. Ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa sillä on merkittäviä tuotantolaitoksia tai huomattava määrä jäseniä ja/tai jossa se tuottaa merkittävän osan kaupan pidetyn tuotantonsa arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa ylikansallisen tuottajaorganisaation kotipaikka on, vastaa

a) ylikansallisen tuottajaorganisaation hyväksynnästä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/01 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼B

b) ylikansallisen tuottajaorganisaation toimintaohjelman hyväksymisestä;

c) hyväksymisedellytysten sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän noudattamisen osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden toisten jäsenvaltioiden kanssa, joissa organisaatiolla on jäseniä. Asianomaisten toisten jäsenvaltioiden on annettava kohtuullisessa ajassa kaikki tarvittava apu jäsenvaltiolle, jossa kotipaikka on; ja

d) toisen jäsenvaltion pyytämien asiaankuuluvien asiakirjojen – sovellettava lainsäädäntö mukaan luettuna – toimittamisesta muille jäsenvaltioille, joissa organisaatiolla on jäseniä, käännettyinä pyynnön esittäneen jäsenvaltion viralliselle kielelle.

29 artikla

Tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumat

1. Jos tuottajaorganisaatiot ovat yhteensulautuneet, sulautumisen tuloksena syntynyt tuottajaryhmä korvaa sulautuvat tuottajaorganisaatiot. Sulautuvien tuottajaorganisaatioiden oikeudet ja velvollisuudet kuuluvat uudelle kokonaisuudelle.

Uusi sulautuman tuloksena syntynyt kokonaisuus voi toteuttaa ohjelmia rinnakkain ja erikseen yhteensulautuman muodostamista seuraavan vuoden 1 päivään tammikuuta asti tai sulauttaa toimintaohjelmat sulautumishetkestä lähtien. Toimintaohjelmat on sulautettava 66 ja 67 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa sitä pyytäville tuottajaorganisaatioille perustelluista syistä luvan jatkaa toimintaohjelmia rinnakkain ja erillisinä niiden sovittuun loppuun asti.

30 artikla

Muut kuin tuottajajäsenet

1. Jäsenvaltio voi päättää, voidaanko luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole tuottajia, hyväksyä tuottajaorganisaation jäseniksi, ja millaisin edellytyksin.

2. Vahvistaessaan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset jäsenvaltion on varmistettava erityisesti, että asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii alakohtaa ja 125 a artiklan 3 kohdan c alakohtaa noudatetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt eivät voi

a) olla mukana hyväksymisperusteissa;

b) hyötyä suoraan unionin rahoittamista toimenpiteistä.

▼B

Jäsenvaltio voi 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen rajoittaa luonnollisten tai oikeushenkilöiden oikeutta äänestää asioista, jotka liittyvät toimintarahastoihin, tai evätä tällaisen äänioikeuden.

▼M22

31 artikla

Tuottajaorganisaatioiden demokraattinen vastuullisuus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava äänioikeuksien ja osuuksien enimmäisprosenttiosuus, joka kenellä tahansa luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä voi tuottajaorganisaatiossa olla. Äänioikeuksien ja osuuksien enimmäisprosenttiosuuden on oltava alle 50 prosenttia kaikista äänioikeuksista ja alle 50 prosenttia osuuksista. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat vahvistaa suuremman enimmäisprosenttiosuuden osuuksille, joita oikeushenkilöllä voi olla tuottajajärjestöstä, jos tällaisen oikeushenkilön harjoittama vallan väärinkäyttö vältetään kaikissa tapauksissa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun kyseessä ovat toimintaohjelmaa 17 päivänä toukokuuta 2014 täytäntöönpanevat tuottajaorganisaatiot, jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamia osuuksien enimmäisprosenttiosuuksia sovelletaan vasta kun toimintaohjelma on päättynyt.

2. Jäsenvaltioiden viranomaisten on tehtävä äänestysoikeuksien ja osuusmäärien tarkastuksia, joihin kuuluvat myös sellaisten yksilöiden tai oikeushenkilöiden henkilöyden tarkastukset, joilla on itse oikeushenkilöitä olevien tuottajaorganisaation jäsenten osuuksia.

3. Jos tuottajaorganisaatio on oikeussubjektin tarkoin määritelty osa, jäsenvaltion on vahvistettava toimenpiteitä rajoittaakseen valtaa, joka mainitulla oikeussubjektilla on tuottajaorganisaatioiden päätösten muuttamisen, hyväksymisen tai hylkäämisen osalta, tai evätäkseen kyseisen vallan.

▼B

3 jakso

Tuottajaorganisaatioiden liitot

32 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittoihin sovellettavat tuottajaorganisaation säännöt

Tuottajaorganisaatioiden liittoihin sovelletaan 22 artiklaa, 26 artiklan 3 kohtaa sekä 27 ja 31 artiklaa soveltuvin osin. Jos tuottajaorganisaatioiden liitto harjoittaa myyntitoimintaa, sovelletaan 26 artiklan 2 kohtaa soveltuvin osin.

33 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltio voi hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 c artiklan mukaiset tuottajaorganisaatioiden liitot ainoastaan hyväksymishakemuksessa esitettyyn tuotteeseen tai esitettyihin tuotteisiin liittyvän toiminnan osalta.

▼B

2. Tuottajaorganisaatioiden liitto voidaan hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 c artiklan mukaisesti, ja se voi toteuttaa tuottajaorganisaation toimia, vaikka sen jäsenet jatkaisivat asianomaisten tuotteiden kaupan pitämistä.

34 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenet, jotka eivät ole tuottajaorganisaatioita

1. Jäsenvaltio voi päättää, voidaanko luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka eivät ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, hyväksyä tuottajaorganisaation liiton jäseniksi, ja millaisin edellytyksin.

2. Hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton jäsenet, jotka eivät ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, eivät voi

a) olla mukana hyväksymisperusteissa;

b) hyötyä suoraan unionin rahoittamista toimenpiteistä.

Jäsenvaltio voi antaa kyseisten jäsenten äänestää toimintaohjelmiin liittyvistä päätöksistä, rajoittaa tällaista äänioikeutta tai evätä tällaisen äänioikeuden.

35 artikla

Tuottajaorganisaatioiden ylikansalliset liitot

1. Tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa sillä on merkittävä määrä jäsenorganisaatioita ja/tai jossa jäsenorganisaatiot tuottavat merkittävän osan kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

2. Jäsenvaltio, jossa tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka on, vastaa

a) liiton hyväksynnästä;

b) tarvittaessa liiton toimintaohjelman hyväksymisestä;

c) hyväksymisedellytysten sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmän noudattamisen osalta tarvittavasta hallinnollisesta yhteistyöstä niiden toisten jäsenvaltioiden kanssa, joissa on liittoon kuuluvia organisaatioita. Asianomaisten toisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittava apu jäsenvaltiolle, jossa kotipaikka on; ja

d) toisen jäsenvaltion pyytämien asiaankuuluvien asiakirjojen – sovellettava lainsäädäntö mukaan luettuna – toimittamisesta muille jäsenvaltioille, joissa organisaatiolla on jäseniä, käännettyinä pyynnön esittäneen jäsenvaltion viralliselle kielelle.

▼B

4 jakso

Tuottajaryhmät

36 artikla

Hyväksymissuunnitelman esittäminen

1. Oikeussubjektin tai oikeussubjektin tarkoin määritellyn osan on jätettävä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hyväksymissuunnitelma sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa oikeussubjektin kotipaikka on.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava

a) vähimmäisperusteet, jotka oikeussubjektin tai oikeussubjektin tarkoin määritellyn osan on täytettävä voidakseen jättää hyväksymissuunnitelman;

b) hyväksymissuunnitelmien laatimista, sisältöä ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt;

c) ajanjakso tuottajaorganisaatiosta lähtemisen jälkeen, jonka aikana tuottajaorganisaation entinen jäsen ei saa liittyä mihinkään tuottajaryhmään niiden tuotteiden osalta, joiden osalta edellinen tuottajaorganisaatio oli hyväksytty;

d) hyväksymissuunnitelman hyväksymistä, valvontaa ja toteutusta koskevat hallinnolliset menettelyt; ja

▼M8

e) säännöt, joilla varmistetaan ettei tuottaja saa tuottajaryhmille tarkoitettua unionin tukea yli viiden vuoden ajan.

▼B

37 artikla

Hyväksymissuunnitelman sisältö

Hyväksymissuunnitelman luonnoksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) alkutilanteen kuvaus erityisesti tuottajajäsenten lukumäärän osalta, täydelliset tiedot jäsenistä, tuotannosta (myös kaupan pidetyn tuotannon arvo), kaupanpitämisestä ja perusrakenteista, jotka ovat tuottajaryhmän käytettävissä, mukaan luettuina tuottajaryhmän yksittäisten jäsenten perusrakenteet;

b) päivämäärä, jona suunnitelman täytäntöönpano ehdotetaan aloitettavaksi, sekä suunnitelman kesto, joka ei voi olla viittä vuotta pidempi; ja

c) hyväksynnän saamista varten toteutettavat toimet ja investoinnit.

▼M8

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin investointeihin ei saa kuulua liitteessä V a lueteltuja investointeja.

▼B

38 artikla

Hyväksymissuunnitelman hyväksyminen

▼M8

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä jokin 3 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut hyväksymissuunnitelman luonnoksen ja kaikki siihen liittyvät todistusasiakirjat. Jäsenvaltiot voivat säätää lyhyemmästä määräajasta.

▼B

2. Jäsenvaltio voi vahvistaa lisäsääntöjä, jotka koskevat toimintojen ja menojen tukikelpoisuutta hyväksymissuunnitelmissa, investointien tukikelpoisuutta koskevat säännöt mukaan luettuina, jotta tuottajaryhmät olisivat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioita koskevien hyväksymisperusteiden mukaisia.

▼M8

3. Tehtyään 111 artiklassa tarkoitetut vaatimustenmukaisuustarkastukset jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tapauksen mukaan

a) hyväksyttävä suunnitelma alustavasti ja myönnettävä esihyväksyntä;

b) vaadittava muutoksia suunnitelmaan, mukaan lukien sen kestoon liittyvät muutokset. Jäsenvaltion on erityisesti arvioitava, ovatko ehdotetut vaiheet perusteettoman pitkiä, ja vaadittava muutoksia, jos tuottajaryhmä voisi täyttää tuottajaorganisaatioihin liittyvät hyväksymisperusteet ennen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun viisivuotisjakson päättymistä;

c) hylättävä suunnitelma, erityisesti jos oikeussubjektit tai oikeussubjektin tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat esihyväksyntää tuottajaryhmänä, jo täyttävät tuottajaorganisaatioihin liittyvät hyväksymisperusteet.

Tarvittaessa alustava hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan suunnitelmalle, johon on tehty b kohdan mukaan vaaditut muutokset.

4. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään jokaisen vuoden 1 päivänä heinäkuuta hyväksymissuunnitelmien alustavaa hyväksymistä koskevat päätökset ja kyseisten suunnitelmien taloudelliset vaikutukset käyttäen liitteessä V b esitettyjä malleja.

5. Kun 47 artiklan 4 kohdan toinessa alakohdassa tarkoitetut jakokertoimet on vahvistettu, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava asianomaisille tuottajaryhmille mahdollisuus muuttaa hyväksymissuunnitelmaansa tai peruuttaa se. Jos tuottajaryhmä ei peruuta suunnitelmaansa, toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä se lopullisesti sillä edellytyksellä, että siihen tehdään toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti tarpeellisiksi katsomat muutokset.

▼M8

6. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 3 ja 5 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä oikeussubjektille tai oikeussubjektin tarkoin määritellylle osalle.

▼B

39 artikla

Hyväksymissuunnitelman täytäntöönpano

1. Hyväksymissuunnitelma on pantava täytäntöön vuosijaksoina 1 päivästä tammikuuta alkaen. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaryhmä jakaa vuosijakson puolivuotuisiin jaksoihin.

Hyväksymissuunnitelman on alettava 37 artiklan b alakohdassa tarkoitetun ehdotetun päivämäärän mukaisesti ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna

a) 1 päivänä tammikuuta, joka seuraa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suunnitelmalle myöntämää hyväksyntää; tai

b) hyväksymispäivää seuraavana kalenteripäivänä.

Hyväksymissuunnitelman ensimmäinen täytäntöönpanovuosi päättyy joka tapauksessa saman vuoden 31 päivänä joulukuuta.

▼M8

2. Jäsenvaltion on määritettävä edellytykset, joilla tuottajaryhmät voivat pyytää muutoksia suunnitelmaan sen täytäntöönpanoaikana. Kyseisiin hakemuksiin on liitettävä tarvittavat todisteasiakirjat.

Jäsenvaltion on määriteltävä edellytykset, joilla hyväksymissuunnitelmaa saa muuttaa vuotuisen tai puolivuotuisen jakson aikana ilman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntää. Muutokset ovat tukikelpoisia ainoastaan silloin, kun tuottajaryhmä ilmoittaa niistä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sallia, että tuottajaryhmä jonakin vuonna kyseisen vuoden osalta korottaa hyväksymissuunnitelmassa vahvistettua menojen kokonaismäärää enintään 5 prosentilla alun perin hyväksytystä määrästä tai alentaa sitä jäsenvaltion vahvistamalla enimmäisprosenttiosuudella; molemmissa tapauksissa edellytetään, että hyväksymissuunnitelman yleiset tavoitteet säilyvät ennallaan eivätkä unionin kokonaismenot asianomaisen jäsenvaltion tasolla ylitä asianomaiselle jäsenvaltiolle 47 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnetyn unionin rahoitusosuuden määrää.

Jos kyseessä on 48 artiklassa tarkoitettu tuottajaryhmien yhteensulautuma, 5 prosentin rajaa sovelletaan yhteensulautuneiden ryhmien hyväksymissuunnitelmissa esitettyjen menojen kokonaismäärään.

▼B

3. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on esitettyjä todisteita tarkasteltuaan tehtävä muutoksia koskeva päätös kolmen kuukauden kuluessa muutoshakemuksen vastaanottamisesta. Kaikki muutoshakemukset, joista ei ole tehty päätöstä edellä mainitussa määräajassa, katsotaan hylätyiksi. Jäsenvaltiot voivat säätää lyhyemmästä määräajasta.

▼B

40 artikla

Hakemukset, joilla haetaan hyväksymistä tuottajaorganisaationa

1. Tuottajaryhmä, joka panee täytäntöön hyväksymissuunnitelman, voi milloin tahansa esittää hyväksymishakemuksen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti. Hakemus on joka tapauksessa jätettävä ennen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymistä.

2. Asianomainen ryhmä voi esittää toimintaohjelmaluonnoksen 63 artiklan mukaisesti hakemuksen jättöpäivästä lähtien.

41 artikla

Tuottajaryhmän päätoiminta

1. Tuottajaryhmän päätoiminnan on liityttävä sen jäsenten niiden tuotteiden tarjonnan keskittämiseen ja markkinoille saattamiseen, joiden osalta tuottajaryhmä on hyväksytty.

2. Tuottajaryhmä voi myydä muidenkin kuin tuottajaryhmän jäsentuottajien tuotteita, jos se on hyväksytty kyseisten tuotteiden osalta ja jos kyseisen toiminnan taloudellinen arvo on alhaisempi kuin tuottajaryhmän omien jäsenten ja muiden tuottajaryhmien jäsenten kaupan pidetyn tuotannon arvo.

42 artikla

Kaupan pidetyn tuotannon arvo

1. Tuottajaryhmiin sovelletaan 50 artiklan 1–4 ja 7 kohtaa sekä kyseisen artiklan 6 kohdan ensimmäistä virkettä soveltuvin osin.

2. Jos kaupan pidetyn tuotannon arvo on laskenut vähintään 35 prosenttia tuottajaryhmän vastuuseen ja valvontaan kuulumattomista syistä, joista esitetään jäsenvaltiolle asianmukaiset perustelut, kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvon katsotaan edustavan vähintään 65:tä prosenttia viimeisimmän vuosijakson kattavassa edellisessä tukihakemuksessa tai edellisissä tukihakemuksissa ilmoitetusta, jäsenvaltion tarkastamasta arvosta, ja jollei tällaista ole, hyväksytyssä hyväksymissuunnitelmassa alun perin ilmoitetusta arvosta.

3. Kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan sillä jaksolla, jolle tukea haetaan, sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

43 artikla

Hyväksymissuunnitelmien rahoittaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tukitasoja alennetaan puolella siltä osin kuin kyseessä on kaupan pidetty tuotanto, jonka arvo ylittää 1 000 000 euroa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan vuotuista enimmäismäärää, joka on kunkin tuottajaryhmän osalta 100 000 euroa.

▼B

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki maksetaan

a) vuotuisina tai puolivuotuisina erinä hyväksymissuunnitelman kunkin vuotuisen tai puolivuotuisen toteuttamisjakson lopussa; tai

b) vuosijakson osan kattavina erinä, jos suunnitelman täytäntöönpano alkaa vuosijakson aikana tai jos asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukainen hyväksyntä myönnetään ennen vuosijakson päättymistä. Tällöin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää alennetaan suhteellisesti.

Eriä laskiessaan jäsenvaltiot voivat käyttää perustana kaupan pidettyä tuotantoa, joka on tuotettu muuna ajanjaksona kuin sinä, jonka osalta erä maksetaan, jos tämä on valvontasyistä perusteltua. Kyseisten ajanjaksojen välisen eron on oltava asianomaista ajanjaksoa lyhyempi.

4. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin määriin sovelletaan Euroopan keskuspankin viimeisintä ennen sen ajanjakson ensimmäistä päivää julkaisemaa valuuttakurssia, jonka osalta asianomainen tuki myönnetään.

44 artikla

Tuki hyväksyntää varten tehtäviin investointeihin

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 37 artiklan c alakohdassa tarkoitetut hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanoon liittyvät investoinnit, joihin myönnettävästä tuesta säädetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa, ne rahoitetaan suhteessa siihen, missä määrin ne hyödyttävät tuottajaryhmän jäsenten niitä tuotteita, joita esihyväksyntä koskee.

Unionin tukea ei voida myöntää investointeihin, jotka saattavat aiheuttaa kilpailun vääristymistä tuottajaryhmän muussa taloudellisessa toiminnassa.

▼M8

Investointeja voidaan toteuttaa tuottajaryhmien tuottajajäsenten yksittäisillä tiloilla ja/tai tiloissa, jos ne edistävät hyväksymissuunnitelman tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltion on varmistettava, että silloin kun jäsen lähtee tuottajaryhmästä, investoinnin jäljelle jäävä arvo peritään takaisin, jos kuoletusaika ei ole vielä päättynyt.

▼B

45 artikla

Tukihakemus

1. Tuottajaryhmän on jätettävä yksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tukia koskeva hakemus kolmen kuukauden kuluessa kunkin tämän asetuksen 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vuotuisen tai puolivuotuisen jakson päättymisestä. Hakemuksessa on ilmoitettava kaupan pidetyn tuotannon arvo jaksolla, jolle tukea haetaan.

▼B

2. Puolivuotuisia jaksoja koskevia tukihakemuksia voidaan jättää vain, jos hyväksymissuunnitelma on jaettu 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin puolivuotuisiin jaksoihin. Kaikkiin tukihakemuksiin on liitettävä tuottajaryhmän kirjallinen ilmoitus siitä, että se

a) noudattaa ja tulee noudattamaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ja tämän asetuksen säännöksiä; ja

b) ei ole saanut, ei saa eikä tule saamaan suoraan tai välillisesti päällekkäistä unionin tai kansallista rahoitusta hyväksymissuunnitelman mukaisesti täytäntöönpantaviin toimiin, jotka saavat tämän asetuksen mukaista unionin rahoitusta.

3. Jäsenvaltion on vahvistettava tuen maksamisen määräaika, joka ei saa missään tapauksessa olla myöhäisempi kuin kuusi kuukautta hakemuksen vastaanottamisesta.

46 artikla

Tukikelpoisuus

Jäsenvaltioiden on arvioitava, ovatko tuottajaryhmät kelpoisia tämän asetuksen mukaiseen tukeen, voidakseen vahvistaa, että tuki on asianmukaisesti perusteltu ottaen huomioon mahdollisesti aiemmin myönnetyn julkisen tuen, joka on myönnetty tuottajaorganisaatioille tai -ryhmille, joiden jäseniä kyseisen tuottajaryhmän jäsenet alun perin olivat, edellytykset ja myöntämispäivä, sekä jäsenten mahdolliset siirtymiset tuottajaorganisaatioiden ja -ryhmien välillä.

▼M8

47 artikla

Unionin rahoitusosuus

1. Jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, unionin rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta tuesta on

a) 75 prosenttia lähentymistavoitealueilla; ja

b) 50 prosenttia muilla alueilla.

Jäsenvaltio voi maksaa kansallisen tukensa kiinteämääräisenä. Tukihakemuksessa ei ole tarpeen esittää todisteita tuen käytöstä.

2. Unionin rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta tuesta pääomatukena tai pääomatukiekvivalenttina ilmaistuna on tukikelpoisista investointikustannuksista enintään

a) 50 prosenttia lähentymistavoitealueilla; ja

b) 30 prosenttia muilla alueilla.

▼**M8**

Kyseisten jäsenvaltioiden on sitouduttava maksamaan tukikelpoisista investointikustannuksista vähintään viisi prosenttia.

Tuensaajien rahoitusosuus tukikelpoisista investointikustannuksista on vähintään

a) 25 prosenttia lähentymistavoitealueilla; ja

b) 45 prosenttia muilla alueilla.

3. Jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu, unionin rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta tuesta on määritettävä kunkin tuottajaryhmän osalta sen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella, ja siihen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) niiden jäsenvaltioiden tuottajaryhmien osalta, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen, hyväksymissuunnitelman ensimmäisinä kahtena täytäntöönpanovuonna ei sovelleta enimmäismäärää; kolmantena täytäntöönpanovuonna enimmäismäärä on 70 prosenttia, neljäntenä täytäntöönpanovuonna 50 prosenttia ja viidentenä täytäntöönpanovuonna 20 prosenttia;

b) niiden tuottajaryhmien osalta, jotka sijaitsevat perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla, unionin rahoitusosuus on hyväksymissuunnitelman ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna 25 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, toisena täytäntöönpanovuonna 20 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, kolmantena täytäntöönpanovuonna 15 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, neljäntenä täytäntöönpanovuonna 10 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta ja viidentenä täytäntöönpanovuonna 5 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

4. Unionin rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklassa tarkoitetusta tuesta voi olla enintään 10 000 000 euroa kalenterivuodessa.

Komissio vahvistaa 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella jakokertoimet ja niiden perusteella kullekin jäsenvaltiolle vuosittain käytettävissä olevan unionin kokonaisrahoitusosuuden. Jos 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ilmoituksista johtuva kokonaismäärä ei ylitä unionin rahoitusosuuden enimmäismäärää, jakokertoimeksi vahvistetaan 100 prosenttia.

([1]) EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

▼M8

Unionin rahoitusosuus myönnetään toisessa alakohdassa tarkoitetun jakokertoimen mukaisesti. Hyväksymissuunnitelmille, joita ei ole ilmoitettu 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ei myönnetä unionin rahoitusosuutta.

Unionin jäsenvaltiokohtaiseen rahoitusosuuteen sovellettava muuntokurssi on se, jonka Euroopan keskuspankki on viimeksi julkaissut ennen 38 artiklan 4 kohdassa säädettyä päivämäärää.

▼B

48 artikla

Yhteensulautumat

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdassa säädettyä tukea voidaan myöntää tai edelleen myöntää esihyväksytyille tuottajaryhmille, jotka ovat syntyneet kahden tai useamman esihyväksytyn tuottajaryhmän yhteensulautumisesta.

2. Laskettaessa 1 kohdan mukaisen tuen määrää sulautumisen tuloksena syntynyt tuottajaryhmä korvaa sulautuvat osapuolet.

3. Kun kaksi tai useampi tuottajaryhmää sulautuu, uutta kokonaisuutta koskevat sen tuottajaryhmän oikeudet ja velvollisuudet, jolle oli ensimmäisenä myönnetty esihyväksyntä.

4. Jos esihyväksytty tuottajaryhmä sulautuu hyväksytyn tuottajaorganisaation kanssa, syntyneellä kokonaisuudella ei ole enää mahdollisuutta esihyväksyntään tuottajaryhmänä eikä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen. Syntynyttä kokonaisuutta pidetään edelleen hyväksyttynä tuottajaorganisaationa, jos se noudattaa sovellettavia vaatimuksia. Tuottajaorganisaation on tarvittaessa pyydettävä muutosta toimintaohjelmaansa, jolloin sovelletaan 29 artiklaa soveltuvin osin.

Tuottajaryhmän ennen yhteensulautumista toteuttamat toimet ovat kuitenkin edelleen tukikelpoisia hyväksymissuunnitelmassa esitetyin edellytyksin.

49 artikla

Hyväksynnän seuraukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdassa säädetty tuki lakkautetaan, kun hyväksyntä on myönnetty.

2. Jos esitetään tämän asetuksen mukainen toimintaohjelma, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei hyväksymissuunnitelmaan sisältyville toimenpiteille myönnetä päällekkäistä rahoitusta.

3. Tukikelpoiset investoinnit tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut kustannukset voidaan siirtää toimintaohjelmiin, jos ne ovat tämän asetuksen säännösten mukaiset.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava määräaika, joka alkaa hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanon jälkeen ja johon mennessä tuottajaryhmä on hyväksyttävä tuottajaorganisaationa. Määräaika on enintään neljä kuukautta.

▼B

II LUKU

Toimintarahastot ja -ohjelmat

1 jakso

Kaupan pidetyn tuotannon arvo

50 artikla

Laskennan perusta

1. Tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuottajaorganisaation ja sen jäsenten tuotannon perusteella, ja arvo sisältää ainoastaan niiden hedelmien ja vihannesten tuotannon, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voi sisältää hedelmät ja vihannekset, joilta ei vaadita kaupan pitämisen vaatimusten mukaisuutta silloin kun kyseisiä vaatimuksia ei 4 artiklan mukaisesti sovelleta.

2. Kaupan pidetyn tuotannon arvo sisältää tuottajaorganisaatiosta lähtevien tai siihen liittyvien jäsenten tuotannon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi.

3. Kaupan pidetyn tuotannon arvo ei sisällä hedelmä- ja vihannesjalosteiden arvoa eikä muiden, hedelmä- ja vihannesalaan kuulumattomien tuotteiden arvoa.

Jalostettaviksi tarkoitettujen sellaisten hedelmien ja vihannesten kaupan pidetyn tuotannon arvo, jotka joko tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto tai niiden tuottajajäsenet taikka tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetut tytäryritykset ovat itse tai ulkoistamalla muuntaneet joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä I olevassa X osassa luetelluksi hedelmä- ja vihannesjalosteeksi tai joksikin muuksi tässä artiklassa tarkoitetuksi, tämän asetuksen liitteessä VI a tarkemmin kuvailluksi tuotteeksi, lasketaan soveltamalla kyseisten jalostettujen tuotteiden laskutusarvoon prosenttiosuutena ilmaistua kiinteää määrää. Kiinteä määrä on

a) 53 % hedelmämehujen osalta;

b) 73 % mehutiivisteiden osalta;

c) 77 % tomaattitiivisteen osalta;

d) 62 % jäädytettyjen hedelmien ja vihannesten osalta;

e) 48 % hedelmä- ja vihannessäilykkeiden osalta;

f) 70 % *Agaricus*-suvun säilöttyjen herkkusienien osalta;

g) 81 % väliaikaisesti suolaveteen säilöttyjen hedelmien osalta;

h) 81 % kuivattujen hedelmien osalta;

i) 27 % muiden hedelmä- ja vihannesjalosteiden osalta;

j) 12 % jalostettujen mausteyrttien osalta;

k) 41 % paprikajauheen osalta.

▼B

4. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaorganisaatio sisällyttää kaupan pidetyn tuotannon arvoon sivutuotteiden arvon.

5. Kaupan pidetyn tuotannon arvo sisältää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdan mukaisesti markkinoilta poistettujen tuotteiden arvon, sellaisena kuin se on arvioitu tuottajaorganisaation edellisellä viitekaudella kaupan pitämien kyseisten tuotteiden keskihintana.

6. Kaupan pidetyn tuotannon arvoon luetaan kuuluvaksi ainoastaan tuottajaorganisaation ja/tai sen tuottajajäsenten tuotanto, jonka asianomainen tuottajaorganisaatio pitää kaupan. Tuottajaorganisaation jäsenten tuotanto, jonka oman organisaation osoittama toinen tuottajaorganisaatio pitää kaupan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 a artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, luetaan kuuluvaksi toisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvoon.

7. Hedelmien ja vihannesten kaupan pidetty tuotanto on laskutettava tuottajaorganisaatiosta-vaiheessa tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä I olevassa IX osassa lueteltuna tuotteena, joka on kauppakunnostettu ja pakattu, ilman

a) arvonlisäveroa;

b) sisäisiä kuljetuskustannuksia, jos tuottajaorganisaation keskitettyjen keräys- tai pakkauskeskusten ja tuottajaorganisaation jakelupisteen välinen etäisyys on suuri. Jäsenvaltion on säädettävä alennuksista, joita sovelletaan tuotteiden laskutusarvoon eri toimitus- tai kuljetusvaiheissa, ja perusteltava asianmukaisesti kansallisessa strategiassaan, mitä etäisyyttä pidetään merkittävänä.

8. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voidaan laskea myös tuottajaorganisaatiosta-vaiheessa 7 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

9. Kaupan pidetyn tuotannon arvo voidaan myös laskea tytäryrityksestä-vaiheessa 7 kohdassa vahvistetuin edellytyksin, edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia tytäryrityksen pääomasta on

a) yhden tai useamman tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton omistuksessa; ja/tai

b) tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liiton tuottajajäsenten omistuksessa, jos se edistää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 125 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa lueteltujen tavoitteiden saavuttamista ja jos jäsenvaltio sen sallii.

10. Ulkoistamisen tapauksessa kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan tuottajaorganisaatiosta-vaiheessa, ja se sisältää sen toiminnan taloudellisen lisäarvon, jonka tuottajaorganisaatio on ulkoistanut jäsenilleen, kolmansille osapuolille tai muulle kuin 9 kohdassa tarkoitetulle tytäryritykselle.

▼B

11. Jos tuotanto vähenee sääolosuhteiden, eläin- tai kasvitautien tai tuholaisten vuoksi, kaupan pidetyn tuotannon arvoon voidaan sisällyttää mahdolliset vakuutuskorvaukset, jotka saadaan näistä syistä III luvun 6 jaksossa tarkoitettujen satovakuutustoimenpiteiden tai tuottajaorganisaation hallinnoimien vastaavien toimenpiteiden yhteydessä.

51 artikla

Viitekausi

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen vuotuinen enimmäismäärä lasketaan vuosittain 12 kuukauden pituisen viitekauden aikana kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella; jäsenvaltioiden on määriteltävä tämä viitekausi.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava kullekin tuottajaorganisaatiolle viitekausi, joka on

a) 12 kuukauden ajanjakso, joka alkaa aikaisintaan sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltävän kolmannen vuoden 1 päivänä tammikuuta ja päättyy viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltävän vuoden 31 päivänä elokuuta; tai

b) keskiarvo kolmen peräkkäisen 12 kuukauden pituiselta ajanjaksolta, joka alkaa aikaisintaan sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltävän viidennen vuoden 1 päivänä tammikuuta ja päättyy viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltävän vuoden 31 päivänä elokuuta.

3. Asianomaisen tuottajaorganisaation tilikauden on vastattava kyseistä 12 kuukauden mittaista ajanjaksoa.

Viitekauden vahvistamismenetelmä ei voi vaihdella toimintaohjelman aikana asianmukaisesti perusteltuja tilanteita lukuun ottamatta.

4. Jos tuotannon arvo on laskenut vähintään 35 prosenttia tuottajaorganisaation vastuuseen ja valvontaan kuulumattomista syistä, asianomaisen tuotteen kaupan pidetyn tuotannon arvon katsotaan olevan 65 prosenttia sen edellisen viitekauden arvosta.

Tuottajaorganisaation on perusteltava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut syyt asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos hiljattain hyväksytyllä tuottajaorganisaatiolla ei ole 2 kohdan soveltamiseksi esittää tarpeeksi tietoa aiemmin kaupan pidetystä tuotannosta, kaupan pidetyn tuotannon arvoksi voidaan katsoa tuottajaorganisaation hyväksyntää varten esittämän kaupan pidettävän tuotannon arvo.

Tuottajaorganisaatioon ensimmäistä kertaa liittyviin uusiin jäseniin sovelletaan ensimmäistä alakohtaa soveltuvin osin.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tietojen keräämiseksi sellaisten tuottajaorganisaatioiden, jotka eivät ole esittäneet toimintaohjelmaa, kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

▼B

7. Poiketen siitä, mitä 1 ja 6 kohdassa säädetään, kaupan pidetyn tuotannon arvo viitekaudella lasketaan sen aikana sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

Vuoteen 2007 asti ulottuvien vuosien kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan viimeistään 20 päivänä tammikuuta 2010 hyväksyttyjen toimintaohjelmien osalta kuitenkin viitekaudella sovelletun lainsäädännön perusteella, kun taas vuodesta 2008 alkavien vuosien kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan vuonna 2008 sovelletun lainsäädännön perusteella.

Vuodesta 2008 alkavien vuosien kaupan pidetyn tuotannon arvo lasketaan 20 päivän tammikuuta 2010 jälkeen hyväksyttyjen toimintaohjelmien osalta toimintaohjelman hyväksymisen hetkellä sovelletun lainsäädännön perusteella.

2 jakso

Toimintarahastot

52 artikla

Hallinnointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimintarahastoa hallinnoidaan niin, että ulkoiset tilintarkastajat voivat vuosittain tunnistaa, tarkastaa ja varmentaa toimintarahastoon liittyvät menot ja tulot.

53 artikla

Toimintarahastojen rahoitus

1. Tuottajaorganisaation on vahvistettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimintarahastoon osoitettava rahoitusosuus.

2. Kaikkien tuottajien on voitava hyötyä toimintarahastosta, ja kaikkien tuottajien on voitava osallistua demokraattisesti päätöksiin, jotka koskevat tuottajaorganisaation rahastojen ja toimintarahastoihin osoitettavien rahoitusosuuksien käyttöä.

▼M22

3. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännössä on edellytettävä, että sen tuottajajäsenet maksavat rahoitusosuudet, joista määrätään organisaation säännöissä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 32 artiklassa säädetyn toimintarahaston perustamiseksi ja kartuttamiseksi.

▼B

54 artikla

Arvioidun määrän ilmoittaminen

1. Tuottajaorganisaation on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi viimeistään 15 päivänä syyskuuta samanaikaisesti toimintaohjelmien tai muutosten hyväksymispyyntöjen kanssa arvio unionin rahoitusosuudesta ja osuudesta, jonka tuottajaorganisaatio ja sen jäsenet suorittavat toimintarahastoon seuraavaksi vuodeksi.

▼B

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa päivämäärän, joka on myöhäisempi kuin 15 päivä syyskuuta.

2. Toimintarahastojen arvioidun määrän laskenta perustuu toimintaohjelmiin ja kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Laskelmassa on eriteltävä menot, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä.

3 jakso

Toimintaohjelmat

55 artikla

Kansallinen strategia

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kansallisen strategian yleisrakenne ja sisältö on vahvistettava liitteessä VII esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti. Strategiaan voi sisältyä alueellisia elementtejä.

Kansalliseen strategiaan on sisällytettävä kaikki jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston II luvun I ja I a jakson ja tämän osaston mukaisesti hyväksymät päätökset ja määräykset.

2. Kansallinen strategia, joka sisältää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen säännöstön, on laadittava ennen toimintaohjelmaluonnoksen jättämistä minä tahansa vuonna. Kansallinen säännöstö sisällytetään kansalliseen strategiaan sen jälkeen kun se on toimitettu komissiolle ja sitä on mahdollisesti muutettu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion vastuulla tehtävä alkutilanteen määrittäminen on osa kansallisen strategian laatimisprosessia. Siinä on määriteltävä ja arvioitava tarpeet ja niiden tärkeysluokittelu, toimintaohjelmiin liittyvät tavoitteet ensisijaisiin tarpeisiin vastaamiseksi, odotetut tulokset ja määrälliset tavoitteet suhteessa alkutilanteeseen sekä soveltuvimmat välineet ja toimet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava myös kansallisen strategian ja sen toimintaohjelmien kautta tapahtuvan täytäntöönpanon seuranta ja arviointi.

Kansallista strategiaa voi muuttaa erityisesti seurannan ja arvioinnin perusteella. Tällaiset muutokset on tehtävä ennen toimintaohjelmaluonnosten jättämistä minä tahansa vuonna.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisessa strategiassaan enimmäisprosenttimäärät yksittäisten toimenpiteiden ja/tai toimityyppien ja/tai menojen rahoitukselle eri toimenpiteiden välisen tasapainon varmistamiseksi.

▼B

56 artikla

Ympäristötoimia koskeva kansallinen säännöstö

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn kansallista säännöstöään koskevan ehdotuksen lisäksi kaikista kansallisen säännöstön muutoksista, joihin sovelletaan kyseisessä alakohdassa säädettyä menettelyä. Komissio asettaa kansallisen säännöstön muiden jäsenvaltioiden saataville sopivaksi katsomallaan tavalla.

2. Kansallisessa säännöstössä on esitettävä erillisessä osiossa yleisvaatimukset, jotka koskevat toimintaohjelmaan valittujen ympäristötoimien täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja vaatimustenmukaisuutta, kuten asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetaan. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tällaisen osion mallin.

Kansallisessa säännöstössä on vahvistettava myös ympäristötoimien alustava luettelo ja niihin liittyvät edellytykset, joita jäsenvaltiossa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 3 kohdan noudattamiseksi. Kansallisessa säännöstössä on ilmoitettava jokaisen ympäristötoimen osalta

a) toimen perustelut sen ympäristövaikutusten perusteella; ja

b) annettu sitoumus tai annetut sitoumukset.

3. Maaseudun kehittämisohjelmassa tuettujen maatalouden ympäristösitoumusten kaltaisten ympäristötoimien keston on oltava sama kuin kyseisten sitoumusten. Niitä on jatkettava seuraavassa toimintaohjelmassa, jos samankaltaisten maatalouden ympäristösitoumusten kesto on pidempi kuin alkuperäisen toimintaohjelman. Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja erityisesti tämän asetuksen 126 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun väliarvioinnin tulosten perusteella sallia, että ympäristötoimen kesto on lyhyempi tai että ympäristötoimea ei jatketa.

Kansallisessa säännöstössä on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettujen toimien kesto ja tapauksen mukaan velvollisuus jatkaa toimea seuraavassa toimintaohjelmassa.

57 artikla

Jäsenvaltion täydentävät säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa asetusta (EY) N:o 1234/2007 ja tätä asetusta täydentäviä sääntöjä, jotka koskevat toimintaohjelmien mukaisten toimenpiteiden, toimien tai menojen tukikelpoisuutta.

▼B

58 artikla

Suhde maaseudun kehittämisohjelmiin

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden kattamille toimille ei saa myöntää tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) mukaisesti hyväksytyissä jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmissa.

2. Jos tukea on poikkeuksellisesti myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimenpiteille, jotka voisivat olla tukikelpoisia tämän asetuksen mukaisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että tuensaaja voi saada tietylle toimelle tukea vain yhdestä järjestelmästä.

Kun jäsenvaltio sisällyttää tällaisia poikkeuksia käsittäviä toimenpiteitä maaseudun kehittämisohjelmiinsa, sen on varmistettava, että tämän asetuksen 55 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa strategiassa esitetään perusteet ja hallinnolliset säännöt, joita se soveltaa maaseudun kehittämisohjelmissa.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden tukitaso ei saa tapauksen mukaan ylittää maaseudun kehittämisohjelmaan liittyviin toimenpiteisiin sovellettavaa tukitasoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 3 kohdan, 103 d artiklan 1 ja 3 kohdan ja 103 e artiklan sekä tämän asetuksen 47 artiklan soveltamista.

4. Ympäristötoimiin myönnettävä tuki – kiinteän käyttöomaisuuden hankintaa lukuun ottamatta – voi olla enintään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 liitteessä maatalouden ympäristötuille vahvistettujen enimmäismäärien suuruinen. Kyseisiä määriä voidaan poikkeuksellisissa tapauksissa korottaa tämän asetuksen 55 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa strategiassa ja tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmissa perusteltujen erityisolosuhteiden vuoksi. Ympäristötoimiin liittyviä määriä voidaan korottaa myös asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 a artiklassa esitettyihin painopistealoihin liittyvien toimien tukemiseksi.

5. Edellä 4 kohtaa ei sovelleta ympäristötoimiin, jotka eivät liity suoraan tai välillisesti yksittäiseen lohkoon.

59 artikla

Toimintaohjelmien sisältö

Toimintaohjelmien on sisällettävä

a) kuvaus alkutilanteesta käyttäen tarvittaessa liitteessä VIII lueteltuja yhteisiä perusindikaattoreita;

b) ohjelman tavoitteet tuotanto- ja myyntinäkymät huomioon ottaen, selvitys siitä, miten ohjelma edistää kansallista strategiaa, sekä vakuutus siitä, että ohjelma on yhdenmukainen kansallisen strategian

([1]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

▼B

kanssa, myös toimien välisen tasapainon osalta. Tavoitteiden kuvauksessa on viitattava kansallisessa strategiassa määriteltyihin tavoitteisiin sekä esitettävä mitattavissa olevat tavoitteet ohjelman täytäntöönpanon edistymisen seuraamisen helpottamiseksi;

c) yksityiskohtainen kuvaus toteutettavista toimenpiteistä, mukaan luettuina kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet ja erilliset toimet, sekä keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ohjelman jokaisen täytäntöönpanovuoden osalta; kuvauksessa on esitettävä, missä määrin eri ehdotetut toimenpiteet

   i) täydentävät muita toimenpiteitä ja ovat niiden kanssa yhdenmukaisia, mukaan luettuina muista unionin rahastoista rahoitettavat tai niistä myönnettävään tukeen kelpoiset toimenpiteet ja erityisesti maaseudun kehittämistuki. Tältä osin on myös tapauksen mukaan viitattava erityisesti edellisissä toimintaohjelmissa toteutettuihin toimenpiteisiin;

   ii) eivät aiheuta riskiä kaksinkertaisesta rahoituksesta unionin rahastoista;

d) ohjelman kesto; ja

e) rahoitukselliset seikat, erityisesti

   i) rahoitusosuuksien laskutapa ja taso;

   ii) toimintarahaston rahoitusmenettely;

   iii) eritasoisten maksuosuuksien perustelut; ja

   iv) ohjelman kunakin täytäntöönpanovuonna toteutettavien toimien talousarvio ja aikataulu.

60 artikla

Toimintaohjelmaan sisältyvien toimien tukikelpoisuus

1. Toimintaohjelmiin ei saa sisältyä liitteessä IX esitetyssä luettelossa tarkoitettuja toimia tai menoja.

2. Toimintaohjelmissa aiheutuvista menoista ovat tukikelpoisia ainoastaan tosiasiallisesti aiheutuvat menot. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sen sijaan vahvistaa ennakkoon asianmukaisesti perusteltuina kiinteät määrät seuraavissa tapauksissa:

a) liitteessä IX mainitaan tällaisista kiinteistä määristä;

b) kyseessä ovat maantiekuljetuksiin verrattuina ulkoiset, kilometriä kohden vahvistetut ylimääräiset kuljetuskustannukset, jotka aiheutuvat ympäristösyistä tehdyistä rautatie- ja/tai laivaliikennekuljetuksista; ja

c) kyseessä ovat komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 ([1]) 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketut ympäristötoimista johtuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset.

([1]) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

▼B

Jäsenvaltioiden on tarkistettava tällaiset määrät vähintään joka viides vuosi.

3. Jotta toimi olisi tukikelpoinen, sen soveltamisalaan kuuluvista tuotteista on arvona ilmaistuna yli 50 prosenttia oltava tuotteita, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty. Jotta tuotteet voidaan lukea kyseiseen 50 prosenttiin, niiden on tultava kyseisen tuottajaorganisaation jäseniltä tai toisen tuottajaorganisaation taikka tuottajaorganisaatioiden liiton jäseniltä. Arvon laskentaan sovelletaan 50 artiklaa soveltuvin osin.

4. Ympäristötoimiin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) eri ympäristötoimia voidaan yhdistää, jos ne täydentävät toisiaan ja ovat yhteensopivia. Jos ympäristötoimia yhdistetään, tukitasossa on otettava huomioon yhdistämisestä johtuvat tulonmenetykset ja lisäkustannukset;

b) sitoumukset, joilla rajoitetaan lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden tai muiden tuotantopanosten käyttöä, hyväksytään ainoastaan, jos tällaisia rajoituksia voidaan arvioida tavalla, joka antaa kohtuullisen varmuuden sitoumusten noudattamisesta.

▼M12

_____

_____

▼B

5. Investoinnit, leasing-vuokrauksena tehdyt investoinnit mukaan luettuina, joiden lyhennysaika ylittää toimintaohjelman keston, voidaan siirtää seuraavalle toimintaohjelmalle asianmukaisin taloudellisin perustein ja erityisesti tapauksissa, joissa verotuksellinen poistoaika on yli viisi vuotta.

Investointeja korvattaessa niiden jäljelle jäävä arvo

a) lisätään tuottajaorganisaation toimintarahastoon; tai

b) vähennetään korvauskustannuksista.

6. Investointeja tai toimia voidaan toteuttaa tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liiton jäsenten yksittäisillä tiloilla ja/tai toimitiloissa, myös silloin kun toimet on ulkoistettu tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton jäsenille, jos ne edistävät toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista. Jäsenvaltion on varmistettava, että investointi tai sen jäljelle jäävä arvo peritään takaisin, jos tuottajajäsen lähtee organisaatiosta. Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määrätä, ettei tuottajaorganisaation tarvitse periä takaisin investointia tai sen jäljelle jäävää arvoa.

▼B

7. Investoinnit ja toimet, jotka liittyvät hedelmien ja vihannesten jalostamiseen hedelmä- ja vihannesjalosteiksi, voivat olla tukikelpoisia, jos tällaisilla investoinneilla ja toimilla pyritään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin kyseisen asetuksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitetut tavoitteet mukaan luettuina ja edellyttäen, että ne mainitaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa strategiassa.

61 artikla

Vaadittavat asiakirjat

Toimintaohjelmien mukana on oltava erityisesti

a) todisteet toimintarahaston perustamisesta;

b) tuottajaorganisaation kirjallinen sitoumus noudattaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ja tämän asetuksen säännöksiä; ja

c) tuottajaorganisaation ja sen jäsenten kirjallinen sitoumus siitä, etteivät ne ole ottaneet eivätkä tule ottamaan vastaan suoraan tai välillisesti muuta unionin tai kansallista rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti tukea saaviin toimiin.

62 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittojen toimintaohjelmat

1. Jäsenvaltio voi antaa hyväksytylle tuottajaorganisaatioiden liitolle luvan esittää kokonaisen tai osittaisen toimintaohjelman, joka koostuu toimista, jotka kaksi tai useampi jäsenenä olevaa tuottajaorganisaatiota on yksilöinyt toimintaohjelmissaan mutta ei ole toteuttanut.

2. Tuottajaorganisaatioiden liittojen toimintaohjelmia tarkastellaan yhdessä jäseninä olevien tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien kanssa myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen ja rajojen noudattamisen osalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) toimet rahoitetaan kokonaan tuottajaorganisaatioiden liittojen jäsenten, jotka ovat tuottajaorganisaatioita, maksuosuuksilla, jotka maksetaan kyseisten tuottajaorganisaatioiden toimintavaroista. Asetuksen 34 artiklan mukaiset tuottajaorganisaatioiden liittojen tuottajajäsenet, jotka eivät ole tuottajaorganisaatioita, voivat kuitenkin osallistua toimien rahoitukseen jäsenenä olevien tuottajaorganisaatioiden maksuosuuteen suhteutetulla summalla;

b) toimet ja vastaavat maksuosuudet luetellaan kunkin osallistuvan tuottajaorganisaation toimintaohjelmassa;

c) riskiä kaksinkertaisesta tuesta ei ole.

▼B

4. Tuottajaorganisaatioiden liittojen toimintaohjelmiin sovelletaan 58, 59 ja 60 artiklaa, 61 artiklan b ja c alakohtaa sekä 63–67 artiklaa soveltuvin osin. Tuottajaorganisaatioiden osittaisilta toimintaohjelmilta ei kuitenkaan vaadita 59 artiklan b alakohdassa tarkoitettua toimien välistä tasapainoa.

▼M22

5. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 33 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kriisien hallinnan ja ennaltaehkäisemisen menojen enimmäismäärä tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien toimintaohjelmissa on laskettava kunkin jäsentuottajaorganisaation tasolla.

▼B

63 artikla

Jättömääräaika

1. Tuottajaorganisaation on jätettävä toimintaohjelmat tuottajaorganisaation kotipaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi viimeistään niiden täytäntöönpanoa edeltävän vuoden 15 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää myöhemmästä päivämäärästä.

2. Jos oikeussubjekti tai sen tarkoin määritelty osa, tuottajaryhmä mukaan luettuna, jättää hakemuksen, jolla se hakee hyväksyntää tuottajaorganisaationa, se voi samanaikaisesti jättää hyväksyttäväksi 1 kohdassa tarkoitetun toimintaohjelman. Toimintaohjelman hyväksymisen edellytyksenä on, että hyväksyntä saadaan viimeistään 64 artiklan 2 kohdassa säädettynä määräpäivänä.

64 artikla

Päätös

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tapauksen mukaan

a) hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ja tämän luvun vaatimukset täyttävät toimintarahastot ja toimintaohjelmat;

b) hyväksyttävä toimintaohjelmat edellyttäen, että tuottajaorganisaatiot hyväksyvät tietyt muutokset; tai

c) hylättävä toimintaohjelmat kokonaan tai osittain.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätökset toimintaohjelmista ja toimintarahastoista viimeistään niiden esittämisvuoden 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset päätökset tuottajaorganisaatioiden tiedoksi viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätökset toimintaohjelmista ja toimintarahastoista viimeistään jättöpäivää seuraavana 20 päivänä tammikuuta. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia jättöpäivää seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

▼B

65 artikla

Seuraavien vuosien toimintaohjelmien muutokset

1. Tuottajaorganisaatiot voivat viimeistään 15 päivänä syyskuuta hakea toimintaohjelmiin seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta sovellettavia muutoksia, kesto mukaan luettuna.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin siirtää hakemusten jättöpäivää myöhemmäksi.

2. Muutoshakemusten mukana on oltava todistusasiakirjat, joissa esitetään muutosten syy, luonne ja vaikutukset.

3. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä toimintaohjelmaan haettavia muutoksia koskevat päätökset viimeistään hakuvuoden 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätökset toimintaohjelmien muutoksista viimeistään hakuvuotta seuraavana 20 päivänä tammikuuta. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia hakuvuotta seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

66 artikla

Vuoden aikana toimintaohjelmiin tehtävät muutokset

1. Jäsenvaltiot voivat itse määritteleminsä edellytyksin sallia toimintaohjelmiin vuoden aikana tehtävät muutokset.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä toimintaohjelmaan 1 kohdan mukaisesti haettuja muutoksia koskevat päätökset viimeistään sitä vuotta, jolle muutoksia on haettu, seuraavan vuoden 20 päivänä tammikuuta.

3. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vuoden aikana tuottajaorganisaatioille luvan

a) panna toimintaohjelma täytäntöön ainoastaan osittain;

b) muuttaa toimintaohjelman sisältöä;

c) suurentaa alunperin hyväksyttyä toimintarahaston määrää enintään 25 prosentilla ja pienentää sitä jäsenvaltion vahvistamalla prosenttiosuudella edellyttäen, että toimintaohjelman yleiset tavoitteet säilyvät samoina. Jäsenvaltio voi korottaa kyseistä prosenttiosuutta, kun kyseessä on 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuottajaorganisaatioiden yhteensulautuminen;

▼B

d) lisätä toimintarahastoon kansallinen taloudellinen tuki 93 artiklaa sovellettaessa.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset, joilla toimintaohjelmia voidaan muuttaa vuoden aikana ilman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntää. Muutokset ovat tukikelpoisia ainoastaan silloin, kun tuottajaorganisaatio ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.

67 artikla

Toimintaohjelmien muoto

1. Toimintaohjelmat on pantava täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta kestävinä vuotuisina jaksoina.

2. Viimeistään 15 päivänä joulukuuta hyväksytyn toimintaohjelman täytäntöönpanon on alettava seuraavan vuoden 1 päivänä tammikuuta.

Sellaisten ohjelmien täytäntöönpanoa, jotka on hyväksytty 15 päivän joulukuuta jälkeen, lykätään yhdellä vuodella.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jos 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa tai 65 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa sovelletaan, kyseisten säännösten mukaisesti hyväksytyn toimintaohjelman täytäntöönpanon on alettava viimeistään sen hyväksymistä seuraavana 31 päivänä tammikuuta.

4 j a k s o

T u k i

68 artikla

Hyväksytty tukimäärä

1. Kuten asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 g artiklan 3 kohdassa edellytetään, jäsenvaltion on ilmoitettava hyväksytty tukimäärä tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden liitoille viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, edeltävän vuoden 15 päivänä joulukuuta.

2. Jos sovelletaan tämän asetuksen 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa tai 65 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, jäsenvaltion on ilmoitettava hyväksytty tukimäärä viimeistään sen vuoden, jolle tukea haetaan, 20 päivänä tammikuuta.

▼B

69 artikla

Tukihakemukset

1. Tuottajaorganisaation on esitettävä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tukea tai sen loppuosaa koskeva hakemus kunkin sellaisen toimintaohjelman osalta, jolle haetaan tukea, viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, seuraavan vuoden 15 päivänä helmikuuta.

2. Tukihakemuksiin on liitettävä todistusasiakirjat, joista käyvät ilmi

a) haettu tuki;

b) kaupan pidetyn tuotannon arvo;

c) jäsenten tai tuottajaorganisaation omat maksuosuudet;

d) toimintaohjelmaan liittyvät menot;

e) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin liittyvät menot eriteltyinä toimittain;

f) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin käytetty osuus toimintavaroista eriteltynä toimittain;

g) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 2 kohdan, 103 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 103 d artiklan noudattaminen;

h) kirjallinen sitoumus, jonka mukaan se ei ole ottanut vastaan kaksinkertaista unionin tai kansallista rahoitusta tämän asetuksen mukaisesti tukea saaviin toimenpiteisiin ja/tai toimiin; ja

i) todisteet toimen toteuttamisesta, jos haetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kiinteään määrään perustuvaa tukea.

3. Tukihakemukset voivat kattaa ohjelmoidut menot, jotka eivät kuitenkaan ole toteutuneet, jos voidaan osoittaa, että

a) kyseisiä toimia ei voitu toteuttaa viimeistään toimintaohjelman täytäntöönpanovuoden 31 päivänä joulukuuta syistä, joihin asianomainen tuottajaorganisaatio ei voinut vaikuttaa;

b) kyseiset toimet voidaan toteuttaa viimeistään sitä vuotta, jolle tukea haetaan, seuraavan vuoden 30 päivänä huhtikuuta; ja

c) tuottajaorganisaation vastaava maksuosuus säilyy toimintarahastossa.

Tuki maksetaan ja 71 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettu vakuus vapautetaan ainoastaan, jos todisteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmoitujen menojen toteuttamisesta toimitetaan viimeistään sitä vuotta, jolle menot oli ohjelmoitu, seuraavan vuoden 30 päivänä huhtikuuta, ja oikeus tukeen on tosiasiallisesti syntynyt.

▼B

4. Jos hakemukset esitetään 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, tukea vähennetään yhdellä prosentilla jokaista myöhästymispäivää kohden.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hyväksyä hakemukset 1 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen, jos tarvittavat tarkastukset on tehty ja 70 artiklassa säädettyä maksumääräaikaa on noudatettu.

5. Tuottajaorganisaatioiden liitot voivat jättää 1 kohdassa tarkoitetun tukihakemuksen jäsentensä nimissä ja puolesta, jos kyseiset jäsenet ovat tuottajaorganisaatioita ja jos jokaiselta jäseneltä toimitetaan 2 kohdassa vaaditut todistusasiakirjat. Lopullisia tuensaajia ovat tuottajaorganisaatiot.

70 artikla

Tuen maksaminen

Jäsenvaltioiden on maksettava tuki viimeistään ohjelman täytäntöönpanovuotta seuraavan vuoden 15 päivänä lokakuuta.

▼M19

Vuonna 2012 täytäntöön pantujen ohjelmien tuki jalostukseen tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten osalta voidaan kuitenkin maksaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

▼B

71 artikla

Ennakkomaksut

1. Jäsenvaltio voi sallia, että tuottajaorganisaatiot hakevat ennakkoa siitä tuen osasta, joka vastaa toimintaohjelmasta kolmen tai neljän kuukauden kuluessa ennakkomaksuhakemuksen esittämiskuukaudesta alkaen aiheutuvia menoja.

2. Ennakkomaksuhakemukset on jätettävä jäsenvaltion päättämällä tavalla joko kolmen kuukauden osalta tammi-, huhti-, heinä- ja lokakuussa tai neljän kuukauden osalta tammi-, touko- ja syyskuussa.

Minkään vuoden ennakkomaksut eivät saa yhteensä ylittää 80:tä prosenttia toimintaohjelmalle alunperin hyväksytystä tuen määrästä.

3. Komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 ([1]) mukaisesti ennakoiden maksamisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden asettaminen, joka vastaa 110:tä prosenttia kyseisestä ennakosta.

Jäsenvaltioiden on säädettävä edellytyksistä, joilla varmistetaan, että toimintarahastoon maksettavat maksuosuudet on peritty tämän asetuksen 52 ja 53 artiklan mukaisesti ja että aiemmat ennakkomaksut ja tuottajaorganisaation vastaava maksuosuus on tosiasiallisesti käytetty.

([1]) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

▼B

4. Vakuuksien vapauttamista voidaan hakea koko kuluvan ohjelmavuoden aikana, ja hakemuksiin on liitettävä todistusasiakirjat, kuten laskut ja maksutositteet.

Vakuudet vapautetaan 80 prosenttiin maksettujen ennakoiden määrästä.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus on toimintaohjelmissa esitettyjen toimien toteuttaminen tämän asetuksen 61 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettujen sitoumusten mukaisesti.

Jos ensisijaista vaatimusta ei täytetä tai 61 artiklan b ja c alakohdassa vahvistettuja sitoumuksia rikotaan vakavasti, vakuudet menetetään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V luvun 3 jaksossa säädettyjen muiden seuraamusten ja rangaistusten soveltamista.

Jollei muita vaatimuksia noudateta, vakuutta vähennetään suhteessa todetun sääntöjenvastaisuuden vakavuuteen.

6. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ennakkomaksuihin liittyvät vähimmäismäärät ja määräajat.

72 artikla

Osittaiset maksut

Jäsenvaltiot voivat sallia, että tuottajaorganisaatiot hakevat sen tuen osan maksamista, joka vastaa toimintaohjelmassa jo käytettyjä määriä.

Hakemuksia voidaan jättää milloin tahansa, mutta enintään kolme kertaa vuodessa. Niihin on liitettävä todistusasiakirjat, kuten laskut ja maksutositteet.

Tuen osaa koskeviin hakemuksiin liittyvät maksut eivät saa ylittää 80:tä prosenttia siitä tuen osasta, joka vastaa toimintaohjelmassa asianomaisella ajanjaksolla jo käytettyjä määriä. Jäsenvaltio voi vahvistaa osittaisiin maksuihin liittyvät vähimmäismäärät ja hakemusten määräajat.

III LUKU

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet

1 jakso

Yleiset säännökset

73 artikla

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden valinta

Jäsenvaltio voi säätää, että yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 2 kohdassa lueteltua toimenpidettä ei sovelleta sen alueella.

▼B

74 artikla

Lainat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti otetut lainat, joiden takaisinmaksuaika on toimintaohjelman kestoa pidempi, voidaan siirtää seuraavaan toimintaohjelmaan asianmukaisesti perustelluista taloudellisista syistä.

2 jakso

Markkinoiltapoisto

75 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua markkinoiltapoistoa.

Tätä lukua sovellettaessa ’markkinoilta poistetuilla tuotteilla’ ja ’tuotteilla, joita ei saateta myyntiin’, tarkoitetaan tuotteita, jotka on poistettu markkinoilta.

76 artikla

Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Jos markkinoilta poistetaan tuotteita, joille on vahvistettu II osastossa tarkoitetut kaupan pitämisen vaatimukset, tuotteiden on oltava kyseisten vaatimusten mukaisia tuotteen ulkoasua ja merkitsemistä koskevia säännöksiä lukuun ottamatta. Kaikenkokoiset tuotteet voidaan poistaa markkinoilta irtotavarana sillä edellytyksellä, että II luokan vähimmäisvaatimuksia noudatetaan erityisesti laadun ja kokoluokan osalta.

Asianomaisissa vaatimuksissa määriteltyjen minituotteiden on kuitenkin oltava sovellettavien kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia, tuotteen ulkoasua ja merkitsemistä koskevat säännökset mukaan luettuina.

2. Jos tuotteelle ei ole vahvistettu kaupan pitämisen vaatimuksia, markkinoilta poistettavien tuotteiden on oltava liitteessä X esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia. Jäsenvaltiot voivat antaa näitä vähimmäisvaatimuksia täydentäviä säännöksiä.

77 artikla

Ilmaisjakelua varten toteutettujen markkinoiltapoistojen kolmen vuoden keskiarvo

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä eli viisi prosenttia kaupan pidetyn tuotannon määrästä lasketaan niiden tuotteiden kokonaismäärien aritmeettisen keskiarvon perusteella, joiden osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty ja jotka on pidetty kaupan tuottajaorganisaation välityksellä edeltävien kolmen vuoden aikana.

▼B

2. Vastikään hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden osalta hyväksyntää edeltävien markkinointivuosien tiedot ovat

a) tuottajaryhmän vastaavat tiedot, jos tuottajaorganisaatio oli aikaisemmin tuottajaryhmä; tai

b) hyväksymishakemukseen sovellettava määrä.

78 artikla

Markkinoiltapoistotoimista ennalta ilmoittaminen

1. Tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jokaisesta suunnitellusta markkinoiltapoistotoimesta etukäteen kirjallisena televiestinä tai sähköisenä viestinä.

Ilmoituksessa on erityisesti esitettävä luettelo interventioon saatetuista tuotteista ja niiden tärkeimmistä ominaisuuksista asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten suhteen, arvio jokaisen tuotteen määrästä, suunniteltu käyttötarkoitus sekä paikka, jossa markkinoilta poistetuille tuotteille voidaan tehdä 108 artiklassa tarkoitetut tarkastukset.

Ilmoituksissa on oltava todistus siitä, että markkinoilta poistetut tuotteet ovat kaupan pitämisen vaatimusten tai 76 artiklassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityisesti määräaikojen osalta tuottajaorganisaatioihin sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia.

3. Jäsenvaltion on 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa

a) joko tehtävä 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus, ja jos tarkastuksessa ei havaita sääntöjenvastaisuuksia, sallittava markkinoiltapoistotoimi sellaisena kuin se on todettu tarkastuksessa; tai

b) 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jätettävä tekemättä 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus ja ilmoitettava siitä tuottajaorganisaatiolle kirjallisena tai sähköisenä viestinä ja sallittava markkinoiltapoistotoimi sellaisena kuin se on ilmoitettu.

79 artikla

Tuki

1. Unionin ja tuottajaorganisaation rahoitusosuuden muodostama tuki liitteessä XI tarkoitettujen tuotteiden markkinoiltapoistoille voi olla enintään kyseisessä liitteessä vahvistettujen määrien suuruinen. Muiden tuotteiden osalta jäsenvaltioiden on vahvistettava tuen enimmäismäärät.

Jos tuottajaorganisaatio on saanut markkinoilta poistetuille tuotteille korvausta kolmannelta osapuolelta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta tuesta vähennetään nettotulot, jotka tuottajaorganisaatio on saanut markkinoilta poistetuista tuotteista. Jotta asianomaiset tuotteet olisivat tukikelpoisia, ne on poistettava hedelmien ja vihannesten kaupallisilta markkinoilta.

▼B

2. Markkinoilta poistettujen tuotteiden määrä voi olla tietyn tuotteen osalta enintään viisi prosenttia tietyn tuottajaorganisaation kaupan pitämän tuotannon määrästä. Kyseisessä osuudessa ei kuitenkaan oteta huomioon määriä, jotka poistetaan markkinoilta jollain asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla tai millä tahansa muulla jäsenvaltion tämän asetuksen 80 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksymällä tavalla.

Kaupan pidetyn tuotannon määrä lasketaan edeltävien kolmen vuoden kaupan pidetyn tuotannon määrän keskiarvona. Jos tätä tietoa ei ole saatavilla, käytetään sen tuotannon, jonka osalta tuottajaorganisaatio on hyväksytty, kaupan pidettyä määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien on oltava kolmen vuoden vuotuisia keskiarvoja, joiden vuotuinen sallittu ylitys on viisi prosenttiyksikköä.

3. Unionin taloudellinen tuki hedelmille ja vihanneksille, jotka poistetaan markkinoilta ilmaisjakeluna asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja laitoksille, kattaa ainoastaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti poistettuihin tuotteisiin liittyvät maksut ja tämän asetuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset.

80 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava markkinoilta poistettujen tuotteiden sallitut käyttötarkoitukset. Niiden on annettava säännökset sen varmistamiseksi, että markkinoiltapoistoilla tai tuotteiden käyttötarkoituksella ei ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen. Tuottajaorganisaatioille näiden säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat tukikelpoisia osana toimintaohjelmassa markkinoiltapoistoille myönnettävää tukea.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin käyttötarkoituksiin kuuluvat myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettu ilmaisjakelu ja muut vastaavat jäsenvaltion hyväksymät käyttötarkoitukset.

▼M11

Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä sallia, että asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitetut hyväntekeväisyysjärjestöt ja laitokset pyytävät markkinoilta poistettujen tuotteiden lopullisilta vastaanottajilta symbolisen korvauksen. Luvan saatuaan kyseiset hyväntekeväisyysjärjestöt ja laitokset ovat tämän asetuksen 83 artiklan 1 kohdassa säädettyjen velvoitteiden lisäksi velvollisia pitämään kirjanpitoa kyseisestä toimesta.

▼B

Ilmaisjakelun edunsaajien voidaan sallia suorittavan maksu hedelmien ja vihannesten jalostajalle luontoissuorituksena, jos tällaisella maksulla korvataan vain jalostuskustannukset ja jos jäsenvaltio, jossa maksu suoritetaan, on vahvistanut säännöt, joilla varmistetaan että jalostetut tuotteet on tosiasiallisesti tarkoitettu toisessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten vastaanottajien kuulutukseen.

▼B

Jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tuottajaorganisaatioiden ja hyväksymiensä, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen hyväntekeväisyysjärjestöjen ja laitosten välistä yhteydenpitoa ja yhteistyötä.

3. Tuotteita voidaan toimittaa jalostusteollisuudelle. Jäsenvaltion on annettava yksityiskohtaiset säännökset varmistaakseen, ettei kilpailu vääristy asianomaisilla tuotannonaloilla unionissa tai tuontituotteiden osalta ja etteivät markkinoilta poistetut tuotteet palaa kaupallisille markkinoille. Tislaamalla tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin.

81 artikla

Kuljetuskustannukset

1. Kaikkien markkinoilta poistettujen tuotteiden ilmaisjakeluun liittyvät kuljetuskustannukset ovat toimintaohjelmassa tukikelpoisia poistamispaikan ja toimituspaikan välimatkan mukaan vahvistettujen, liitteessä XII säädettyjen kiinteiden määrien perusteella.

Merikuljetusten osalta jäsenvaltion on määriteltävä poistamispaikan ja toimituspaikan välimatka. Korvaus ei voi ylittää kustannuksia, jotka syntyisivät, jos kuljetus tapahtuisi maalla ja kattaisi lastauspaikan ja teoreettisen purkauspaikan, jossa maakuljetus on mahdollinen, välisen lyhyimmän matkan. Liitteessä XII esitettyihin määriin sovelletaan korjauskerrointa 0,6.

2. Kuljetuskustannukset maksetaan osapuolelle, jolle kulut kyseisestä kuljetuksesta ovat tosiasiallisesti aiheutuneet.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, joista käyvät ilmi erityisesti

a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;

b) kyseisten tuotteiden määrä;

c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittama haltuunotto ja käytetyt kuljetusvälineet; ja

d) markkinoiltapoistopaikan ja toimituspaikan välinen etäisyys.

82 artikla

Lajittelu- ja pakkauskustannukset

1. Markkinoilta ilmaisjakelua varten poistettujen hedelmien ja vihannesten lajittelu- ja pakkauskustannuksiin voidaan myöntää toimintaohjelmassa kiinteää tukea, joka vahvistetaan liitteessä XIII olevassa A osassa, jos tuotteet ovat alle 25 kilogrammaa nettopainoltaan olevissa pakkauksissa.

2. Ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksissa on oltava Euroopan unionin tunnus ja yksi tai useampi liitteessä XIII olevassa B osassa esitetyistä merkinnöistä.

▼B

3. Lajittelu- ja pakkauskustannukset maksetaan nämä toimet toteuttaville tuottajaorganisaatioille.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, joista käyvät ilmi erityisesti

a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;

b) kyseisten tuotteiden määrä; ja

c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittama haltuunotto; tarjontamuoto on mainittava.

83 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevat edellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien on sitouduttava

a) noudattamaan tätä asetusta;

▼M11

b) pitämään asianomaisista toimista erillistä varastokirjanpitoa;

▼B

c) suostumaan unionin oikeuden mukaisiin tarkastuksiin; ja

d) toimittamaan todisteet asianomaisten tuotteiden lopullisesta käyttötarkoituksesta haltuunottoilmoituksen (tai vastaavan asiakirjan) muodossa; kyseisessä asiakirjassa on todistettava, että kolmas osapuoli on ottanut markkinoilta poistetut tuotteet haltuunsa ilmaisjakelua varten.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että vastaanottajien ei tarvitse pitää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kirjanpitoa, jos ne ottavat vastaan vain vähäisiä määriä ja riski on alhainen. Kyseinen päätös ja sen perustelut on kirjattava.

2. Osapuolten, jotka ottavat vastaan markkinoilta poistettuja tuotteita muita käyttötarkoituksia varten, on sitouduttava

a) noudattamaan tätä asetusta;

b) pitämään asianomaisista toimista yksityiskohtaista varasto- ja liikekirjanpitoa, jos jäsenvaltio katsoo sen asianmukaiseksi siitä huolimatta, että tuote on denaturoitu ennen toimitusta;

c) suostumaan unionin oikeuden mukaisiin tarkastuksiin; ja

d) olemaan hakematta lisätukea asianomaisista tuotteista tuotetulle alkoholille, jos markkinoilta poistetut tuotteet on tarkoitettu tislattavaksi.

▼B

3 jakso

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

84 artikla

Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

▼M11

a) ’raakana korjaamisella’ raakojen, markkinoille kelpaamattomien tuotteiden korjaamista kokonaan tietyllä alueella. Asianomaiset tuotteet eivät voi olla ennen raakana korjaamista vaurioituneita sääolosuhteiden, tautien tai muiden syiden vuoksi;

b) ’korjaamatta jättämisellä’ senhetkisen tuotantosyklin päättämistä asianomaisella alueella, vaikka tuote on hyvin kehittynyt sekä terve, puhdas ja kauppakelpoinen. Tuotteiden hävittämistä sääolosuhteiden tai taudin vuoksi ei kuitenkaan pidetä korjaamatta jättämisenä.

▼B

2. Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen on oltava täydentäviä ja poikkeavia suhteessa tavanomaisiin viljelymenetelmiin.

85 artikla

Raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen soveltamisedellytykset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen osalta seuraavat toimenpiteet:

a) annettava toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset, mukaan luettuina korjaamatta jättämistä ja raakana korjaamista koskevia ennakkoilmoituksia, niiden sisältöä ja määräaikoja sekä maksettavan korvauksen tasoa ja toimenpiteiden soveltamista koskevat säännökset, sekä laadittava toimenpiteiden mukaisesti tukikelpoisten tuotteiden luettelo;

b) annettava säännökset sen varmistamiseksi, ettei toimenpiteillä ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä kasvien terveyteen;

c) varmistettava, että toimenpiteet toteutetaan asianmukaisesti, myös a ja b alakohdassa tarkoitettujen säännösten osalta, ja jos näin ei ole, olla hyväksymättä toimenpiteiden soveltamista.

2. Tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jokaisesta suunnitellusta raakana korjaamisesta tai korjaamatta jättämisestä ennalta kirjallisena televiestinä tai sähköisenä viestinä.

▼M11

_____

▼M11

3. Raakana korjaamista ei voida soveltaa hedelmiin ja vihanneksiin, joiden tavanomainen sadonkorjuu on jo alkanut, ja korjaamatta jättämistä ei voida soveltaa silloin, kun kyseiseltä alueelta on jo saatu kaupallista tuotantoa tavanomaisen tuotantosyklin aikana.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos hedelmiä ja vihanneksia tuottavien kasvien sadonkorjuukausi on pitempi kuin kuukausi. Tällaisissa tapauksissa 4 kohdassa tarkoitetut määrät myönnetään korvauksena ainoastaan sellaiselle tuotannolle, joka korjataan kuuden viikon kuluessa raakana korjaamisesta ja korjaamatta jättämisestä. Kyseisiä hedelmä- ja vihanneskasveja ei saa käyttää tämän toimenpiteen jälkeen enää tuotannollisiin tarkoituksiin.

Toista alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat kieltää raakana korjaamisen, jos merkittävä osa tavanomaisesta sadonkorjuusta on jo suoritettu, ja korjaamatta jättämisen, jos merkittävä osa kaupallisesta tuotannosta on jo saatu. Jäsenvaltion, joka aikoo soveltaa tätä säännöstä, on määriteltävä kansallisessa strategiassaan, mitä määrää se pitää merkittävänä.

Samaan tuotteeseen ei saa soveltaa samalla alueella samana vuonna sekä raakana korjaamista että korjaamatta jättämistä paitsi sovellettaessa toista alakohtaa, jolloin molempia toimenpiteitä voidaan soveltaa yhtä aikaa.

▼B

4. Unionin ja tuottajaorganisaation rahoitusosuuden muodostaman korvauksen määrä raakana korjaamisesta ja korjaamatta jättämisestä on hehtaarikohtainen tuki, jonka jäsenvaltio vahvistaa 1 kohdan a alakohdan mukaisesti

a) tasolle, joka kattaa vain toimenpiteen soveltamisesta aiheutuvat lisäkustannukset, ottaen huomioon ympäristöön ja kasvinsuojeluun liittyvät toimet, jotka ovat tarpeen 1 kohdan b alakohdan mukaisesti annettavien säännösten noudattamiseksi; tai

▼M11

b) tasolle, joka on enintään 90 prosenttia markkinoiltapoiston enimmäistukitasosta, jota sovelletaan markkinoiltapoistoihin muihin käyttötarkoituksiin kuin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun ilmaisjakeluun.

▼B

4 jakso

Menekinedistäminen ja tiedotus

86 artikla

Menekinedistämis- ja tiedotustoimien täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat menekinedistämis- ja tiedotustoimenpiteiden täytäntöönpanoa. Kyseisten säännösten on mahdollistettava toimenpiteiden nopea soveltaminen tarvittaessa.

2. Menekinedistämis- ja tiedotustoimenpiteiden on täydennettävä asianomaisen tuottajaorganisaation parhaillaan soveltamia menekinedistämis- ja tiedotustoimia, jotka eivät liity kriisinehkäisyyn ja -hallintaan.

▼B

5 jakso

Koulutus

87 artikla

Koulutustoimien täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat koulutustoimien täytäntöönpanoa.

6 jakso

Satovakuutus

88 artikla

Satovakuutustoimien tavoitteet

Tuottajaorganisaation on hallinnoitava satovakuutustoimia, joilla edistetään tuottajien tulojen takaamista ja tuottajaorganisaatioille ja/tai niiden jäsenille aiheutuvien kaupallisten tappioiden kattamista silloin kun niihin vaikuttavat luonnonkatastrofit, sääolosuhteet tai tapauksen mukaan taudit tai tuholaiset.

89 artikla

Satovakuutustoimien täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava satovakuutustoimien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset, joihin kuuluvat myös toimenpiteet sen varmistamiseksi, että satovakuutustoimet eivät vääristä kilpailua vakuutusmarkkinoilla.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää toimintarahastosta tukea saavien satovakuutustoimien tukemiseksi kansallista lisärahoitusta. Satovakuutukseen osoitettavan julkisen tuen kokonaismäärä voi kuitenkin olla enintään

a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

   i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset; ja

   ii) eläin- tai kasvitautien tai tuholaisten aiheuttamat menetykset.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää sovelletaan myös silloin kun unionin taloudellisen tuen osuus toimintarahastolle voi muutoin olla 60 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼B

3. Satovakuutustoimet eivät voi kattaa vakuutusmaksuja, jotka korvaavat tuottajalle yli 100 prosenttia tulonmenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja saa muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Tässä artiklassa ilmaisulla ’luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot’ on sama merkitys kuin komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 ([1]) 2 artiklan 8 kohdassa.

▼M22

89 a artikla

Hedelmätarhojen uudelleenistutukset pakollisen raivauksen jälkeen

Jos jäsenvaltiot sisällyttävät kansallisiin strategioihinsa hedelmätarhojen uudelleenistutuksen terveyteen tai kasvien terveyteen liittyvistä syistä kriisitoimenpiteenä tehtävän pakollisen raivauksen jälkeen, niiden on määriteltävä ne lajit ja tarvittaessa lajikkeet, joita tämä koskee, ja toimenpiteen soveltamisedellytykset. Jos raivaus tapahtuu kasvien terveyteen liittyvistä syistä, jäsenvaltioiden on hedelmätarhojen uudelleenistutusta varten toteuttamissaan toimenpiteissä noudatettava neuvoston direktiiviä 2000/29/EY ([2]).

Hedelmätarhojen uudelleenistutukset saavat kattaa enintään 20 prosenttia toimintaohjelmien kokonaismenoista. Jäsenvaltiot voivat päättää vahvistavansa pienemmän prosenttiosuuden.

▼B

7 jakso

Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen

90 artikla

Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukemisen edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on annettava yksityiskohtaiset säännökset, jotka koskevat sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukemista.

2. Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tuki muodostuu unionin ja tuottajaorganisaation rahoitusosuuksista. Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin myönnettävän kokonaistuen on oltava enintään seuraava osuus tuottajaorganisaation rahoitusosuudesta sijoitusrahastoon sen ensimmäisenä, toisena ja kolmantena toimintavuonna:

a) 10, 8 ja 4 prosenttia jäsenvaltioissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen;

b) 5, 4 ja 2 prosenttia muissa jäsenvaltioissa.

([1]) EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3.
([2]) Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1).

▼B

3. Tuottajaorganisaatio voi saada 2 kohdassa tarkoitettua tukea vain kerran ja ainoastaan rahaston ensimmäisinä kolmena toimintavuonna. Jos tuottajaorganisaatio hakee tukea ainoastaan rahaston toisena tai kolmantena toimintavuonna, tuki on

a) 8 ja 4 prosenttia jäsenvaltioissa, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen;

b) 4 ja 2 prosenttia muissa jäsenvaltioissa.

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa enimmäismäärän tukea, jonka tuottajaorganisaatio voi saada sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin.

IV LUKU

Kansallinen taloudellinen tuki

▼M7

91 artikla

Tuottajien järjestäytymisaste ja alueen määrittely

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artiklan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltion jonkin alueen tuottajien järjestäytymisaste on tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen ja tuottajaryhmien kaupan pitämän, kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannon arvo jaettuna alueen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvolla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen ja tuottajaryhmien kaupan pitämän, kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannon arvoon saavat sisältyä ainoastaan ne tuotteet, joiden osalta kyseiset tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja tuottajaryhmät on hyväksytty. Sovelletaan 42 ja 50 artiklaa soveltuvin osin. Kyseiseen arvoon voidaan laskea mukaan ainoastaan sellainen kyseisellä alueella tuotettu tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen ja tuottajaryhmien ja niiden jäsenten tuotanto, jonka tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja tuottajaryhmät ovat pitäneet kaupan.

Kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvon laskemiseksi sovelletaan soveltuvin osin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 138/2004 ([1]) liitteessä I selostettuja menetelmiä.

([1]) EYVL L 33, 5.2.2004, s. 1.

▼M7

2. Tuottajien järjestäytymisastetta jäsenvaltion jollakin alueella pidetään erityisen alhaisena, jos 1 kohdassa säädetyn mukaisesti laskettu keskimääräinen järjestäytymisaste niiden kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana, joista on saatavilla tietoja, on alle 20 prosenttia.

3. Kansallista taloudellista tukea voidaan myöntää ainoastaan tässä artiklassa tarkoitetun alueen hedelmä- ja vihannestuotannolle.

4. Tämän luvun soveltamiseksi jäsenvaltioiden on määriteltävä alueeksi kyseisen jäsenvaltion selvästi erottuva osa, josta on käytettävissä tiedot järjestäytymisasteen laskemiseksi 1 kohdan mukaisesti, puolueettomin ja syrjimättömin perustein, joita ovat esimerkiksi viljelyominaisuudet ja taloudelliset ominaispiirteet sekä maatalouden tai hedelmä- ja vihannestuotannon harjoittamisen alueelliset mahdollisuudet tai institutionaalinen tai hallinnollinen rakenne.

Jäsenvaltion tämän luvun soveltamiseksi määrittelemiä alueita ei saa muuttaa vähintään viiteen vuoteen, ellei muutos ole objektiivisesti perusteltu merkittävistä syistä, joilla ei ole yhteyttä tuottajien järjestäytymisasteen laskentaan kyseisellä alueella tai kyseisillä alueilla.

▼B

92 artikla

Lupa maksaa kansallista taloudellista tukea

1. Jäsenvaltion on pyydettävä komissiolta lupa myöntää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kansallista taloudellista tukea toimintaohjelmille, jotka pannaan täytäntöön jonakin kalenterivuonna viimeistään 31 päivänä tammikuuta.

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että tuottajien järjestäytymisaste asianomaisella alueella on erityisen alhainen tämän asetuksen 91 artiklan mukaisesti ja että tukea myönnetään ainoastaan kyseisen alueen hedelmä- ja vihannestuotannolle, sekä tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista, tuen määrästä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 b artiklan 1 kohdan mukaisista maksuosuuksista.

▼M8

2. Komissio hyväksyy tai hylkää pyynnön päätöksellä kolmen kuukauden kuluessa. Kyseinen määräaika alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio vastaanottaa täydellisen pyynnön. Jos komissio ei pyydä kolmen kuukauden kuluessa lisätietoja, pyyntöä pidetään täydellisenä.

▼B

93 artikla

Toimintaohjelman muuttaminen

Tuottajaorganisaation, joka aikoo hakea kansallista taloudellista tukea, on tarvittaessa muutettava toimintaohjelmaansa 65 tai 66 artiklan mukaisesti.

▼B

94 artikla

Kansallisen taloudellisen tuen hakeminen ja maksaminen

1. Tuottajaorganisaation on haettava kansallista taloudellista tukea ja jäsenvaltion on maksettava se 69 ja 70 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi vahvistaa kansallisen taloudellisen tuen maksamista koskevia lisäsääntöjä, joihin kuuluu myös ennakko- ja osamaksujen mahdollisuus.

95 artikla

Unionin korvaus kansallisen taloudellisen tuen osalta

1. Jäsenvaltio voi hakea unionin korvausta ennen ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 1 päivää tammikuuta sellaisen hyväksytyn kansallisen taloudellisen tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu tuottajaorganisaatioille.

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artiklan 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu edeltävistä neljästä vuodesta kolmena, tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista ja tosiasiallisesti maksetun tuen määrästä sekä toimintarahaston kuvaus, jossa on eritelty kokonaismäärä ja rahoitusosuudet unionilta, jäsenvaltiolta (kansallinen taloudellinen tuki), tuottajaorganisaatioilta sekä jäseniltä.

2. Komissio joko hyväksyy tai hylkää pyynnön. Pyyntö hylätään, jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei ole noudattanut kansallisen taloudellisen tuen hyväksymistä ja takaisinmaksua koskevia sääntöjä tai tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjä, tuottajaorganisaatioita, toimintarahastoja ja toimintaohjelmia koskevia sääntöjä.

3. Kun unionin korvaus tuen osalta on hyväksytty, tukikelpoiset menot on ilmoitettava komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 883/2006 ([1]) 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Unionin korvauksen osuus kansallisen taloudellisen tuen osalta saa olla enintään 60 prosenttia tuottajaorganisaatiolle myönnetystä kansallisesta taloudellisesta tuesta. ►M8 Korvattava määrä voi olla enintään 48 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 b artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta tuesta. ◄

([1]) EUVL L 171, 23.6.2006, s. 1.

▼B

V LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Raportit ja tiedonannot

96 artikla

Tuottajaryhmien ja tuottajaorganisaatioiden raportit

1. Tuottajaryhmien ja tuottajaorganisaatioiden on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä ilmoitettava kaikki 97 artiklan b alakohdassa tarkoitetun vuosiraportin laatimiseksi tarvittavat tiedot.

2. Tuottajaorganisaatioiden on toimitettava tukihakemusten liitteenä vuosikertomukset toimintarahastojen täytäntöönpanosta.

Raporttien on koskettava seuraavia:

a) edellisenä vuonna toteutetut toimintaohjelmat;

b) toimintaohjelmiin tehdyt tärkeimmät muutokset; ja

c) arvioidun ja haetun tuen väliset erot.

3. Vuosiraportissa on esitettävä jokaisen täytäntöönpannun toimintaohjelman osalta

a) toimintaohjelman saavutukset ja tulokset tapauksen mukaan liitteessä VIII esitettyjen yhteisten tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella ja tarvittaessa kansallisessa strategiassa esitettyjen täydentävien tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella; ja

b) yhteenveto ohjelman hallinnoinnissa esiintyneistä ongelmista sekä ohjelman täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

Vuosiraportissa on tapauksen mukaan mainittava, millaiset tehokkaat järjestelyt on otettu käyttöön kansallisen strategian ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 5 kohdan mukaisesti ympäristön suojaamiseksi ympäristöpaineilta, joita toimintaohjelmassa rahoitettavat investoinnit mahdollisesti lisäävät.

▼B

4. Toimintaohjelman viimeisenä vuonna 1 kohdassa tarkoitetun vuosiraportin korvaa loppuraportti.

Loppuraportista on käytävä ilmi, missä määrin ohjelmien tavoitteet on saavutettu. Siinä on selvitettävä toimia ja/tai menetelmiä koskevat muutokset sekä yksilöitävä ohjelman täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistukseen vaikuttaneet tekijät, jotka on otettu tai otetaan huomioon seuraavia toimintaohjelmia valmisteltaessa tai voimassa olevia toimintaohjelmia muutettaessa.

5. Jos tuottajaryhmä tai -organisaatio ei toimita jäsenvaltiolle tiedonantoja tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 edellytetyn mukaisesti tai jos tiedonanto on jäsenvaltioiden hallussa olevien puolueettomien tietojen perusteella virheellinen, jäsenvaltion on keskeytettävä asianomaisen tuottajaryhmän esihyväksyntä tai asianomaisen tuottajaorganisaation hyväksyntä kunnes toimitetaan asianmukainen tiedonanto, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

Jäsenvaltion on annettava tiedot tällaisista tapauksista tämän asetuksen 97 artiklan b alakohdassa tarkoitetussa vuosiraportissa.

97 artikla

Tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden liittoja ja tuottajaryhmiä koskevat jäsenvaltioiden tiedonannot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot ja asiakirjat:

a) viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta kyseisenä vuonna hyväksytty toimintarahaston kokonaismäärä kaikkien toimintaohjelmien osalta. Tiedonannossa on mainittava selkeästi toimintarahaston kokonaismäärä ja unionin kyseiselle toimintarahastolle myöntämä kokonaismäärä. Määrät on lisäksi eriteltävä määriin, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä;

b) viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä marraskuuta tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden liittoja ja tuottajaryhmiä sekä edellisen vuoden toimintarahastoja, toimintaohjelmia ja hyväksymissuunnitelmia koskeva vuosiraportti. ►M3 Vuosiraportin on sisällettävä erityisesti liitteessä XIV esitetyt tiedot, ja sitä koskeva ilmoitus on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ([1]) mukaisesti ◄;

▼M8

c) viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta määrärahat, jotka vastaavat hyväksymissuunnitelmien jokaista tulevaa täytäntöönpanon vuosijaksoa, kuluva täytäntöönpanovuosi mukaan luettuna. Esitettävien määrien on oltava hyväksyttyjä tai arvioituja määriä. Tiedonannon on sisällettävä kaikista tuottajaryhmistä ja hyväksymissuunnitelman jokaisesta tulevasta täytäntöönpanon vuosijaksosta seuraavat tiedot:

i) hyväksymissuunnitelman täytäntöönpanon vuosijaksoon liittyvä kokonaissumma sekä unionin, jäsenvaltion, tuottajaryhmien ja/tai tuottajaryhmien jäsenten maksuosuudet;

([1]) EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3.

▼M8

ii) tuen jakautuminen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tukien välillä.

▼B

98 artikla

Hedelmien ja vihannesten kuluttajahintoja sisämarkkinoilla koskevat jäsenvaltioiden tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava komissiolle tiedoksi joka keskiviikko viimeistään kello 12.00 (Brysselin aikaa) jokaiselta markkinapäivältä liitteessä XV olevassa A osassa luetelluilla edustavilla markkinoilla todetut hedelmien ja vihannesten keskihinnat.

Niistä hedelmistä ja vihanneksista, joihin sovelletaan kaupan pitämisen yleisvaatimuksia, on ilmoitettava vain kyseisten vaatimusten mukaisten tuotteiden hinnat, ja niiden tuotteiden, joihin sovelletaan kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, hinnat on ilmoitettava vain I luokan tuotteiden osalta.

Ilmoitettavat hinnat ovat lajiteltujen, pakattujen ja tapauksen mukaan kuormalavoille pakattujen tuotteiden pakkausasemalta lähtöhintoja, jotka on ilmaistu euroina 100 kilogrammalta nettopainoa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava liitteessä XV olevassa A osassa esitettyjen tuotetyyppien ja -lajikkeiden sekä kokoluokkien ja/tai tarjontamuotojen hinnat, joita koskevat tiedot ovat saatavilla. Jos todetut hinnat koskevat muita kuin liitteessä XV olevassa A osassa esitettyjä tyyppejä, lajikkeita, kokoluokkia ja/tai tarjontamuotoja, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle tuotteiden tyypit, lajikkeet, kokoluokat ja/tai tarjontamuodot, joita hinnat vastaavat.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä asianomaisten hedelmien ja vihannesten tuotantoalueen edustavat markkinat sellaisten liiketoimien perusteella, jotka on toteutettu fyysisesti määriteltävillä markkinoilla (tukkumarkkinat, huutokaupat ja muut tarjonnan ja kysynnän perinteiset fyysiset kohtauspaikat), tai sellaisten suorien liiketoimien perusteella, jotka käydään tuottajien – tuottajaorganisaatiot mukaan luettuina – ja yksittäisten ostajien (tukkukauppiaat, vähittäiskauppiaat, jakelukeskukset ja muut toimijat) välillä. Edustavat markkinat voidaan määritellä myös yhdistämällä fyysisesti määriteltävillä markkinoilla toteutetut liiketoimet ja suorat liiketoimet.

3. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vapaaehtoisesti ilmoittaa komissiolle liitteessä XV olevassa B osassa lueteltujen hedelmien ja vihannesten sekä muiden tuotteiden tuottajahinnat.

▼M8

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut tiedonannot on tehtävä noudattaen malleja, jotka komissio asettaa jäsenvaltioiden saataville. Kyseisiä malleja ei sovelleta ennen kuin asiasta on ilmoitettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitealle.

▼B

2 jakso

Tarkastukset

99 artikla

Yksilöllisen tunnistuksen järjestelmä

Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikkiin saman tuottajaorganisaation tai tuottajaryhmän jättämiin tukihakemuksiin sovelletaan yksilöllisen tunnistuksen järjestelmää. Tunnistustavan tulee olla yhteensopiva neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ([1]) 15 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun tunnistetietojen kirjaamisjärjestelmän kanssa.

100 artikla

Jättämismenettelyt

Jäsenvaltioiden on säädettävä tukihakemusten, hyväksymishakemusten, toimintaohjelmien hyväksymispyyntöjen sekä maksupyyntöjen jättämistä koskevista asianmukaisista menettelyistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

101 artikla

Näytteenotto

Jos tarkastukset on aiheellista tehdä otantana, jäsenvaltioiden on varmistuttava tarkastusten luonteen ja suoritustiheyden sekä riskianalyysin perusteella, että tarkastukset soveltuvat asianomaiseen toimenpiteeseen.

102 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

Hallinnolliset tarkastukset on tehtävä kaikille tukihakemuksille ja maksupyynnöille, ja niiden on koskettava kaikkia seikkoja, jotka on mahdollista ja tarkoituksenmukaista tarkastaa. Menettelyissä on vaadittava, että toteutetut toimet, tarkastustulokset ja poikkeavuuksien vuoksi toteutetut toimenpiteet kirjataan.

103 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jokaisesta paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava seurantaraportti, jonka perusteella on mahdollista tarkastella tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Raportissa on ilmoitettava erityisesti

a) tarkastettu tukijärjestelmä ja -hakemus;

b) läsnä olleet henkilöt,

c) tarkastetut toimet, toimenpiteet ja asiakirjat; ja

d) tarkastuksen tulokset.

([1]) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

▼B

2. Tuensaajalle voidaan antaa mahdollisuus allekirjoittaa raportti, mainita olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, tuensaajalle voidaan antaa jäljennös seurantaraportista.

3. Paikalla tehtävistä tarkastuksista voidaan antaa ennakkoilmoitus edellyttäen, että tarkastuksen tavoite ei vaarannu. Ennakkoilmoitukset on annettava mahdollisimman myöhään.

4. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut unionin oikeudessa säädetyt tarkastukset on tehtävä mahdollisuuksien mukaan samanaikaisesti.

104 artikla

Hyväksynnän myöntäminen ja toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Ennen kuin jäsenvaltio myöntää tuottajaorganisaatiolle hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, sen on tehtävä tarkastus tuottajaorganisaatioon hyväksymisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi.

2. Ennen kuin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hyväksyy toimintaohjelman 64 artiklan mukaisesti, sen on tarkastettava hyväksyttäväksi esitetty toimintaohjelma ja tapauksen mukaan muutospyyntö kaikin soveltuvin keinoin, paikalla tehtävä tarkastus mukaan luettuna. Tarkastusten on koskettava erityisesti

a) edellä 59 artiklan a, b ja e alakohdassa tarkoitettujen, toimintaohjelmaluonnokseen sisällytettävien tietojen paikkansapitävyyttä;

b) sitä, ovatko ohjelmat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan, kansallisen säännöstön ja kansallisen strategian mukaisia;

c) toimien ja ehdotettujen menojen tukikelpoisuutta;

d) ohjelmien johdonmukaisuutta ja teknistä laatua sekä sitä, ovatko arviot, tukisuunnitelma ja täytäntöönpanosuunnitelma perusteltuja. On tarkistettava myös, onko vahvistettu mitattavissa olevat tavoitteet niiden saavuttamisen seuraamiseksi, ja voidaanko vahvistetut tavoitteet saavuttaa panemalla ehdotetut toimet täytäntöön; ja

e) hakemuksen kohteena olevien toimien yhdenmukaisuutta sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja unionin oikeuden kanssa, joka koskee erityisesti julkisia hankintoja, valtiontukea ja muita kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistettuja asiaankuuluvia pakollisia vaatimuksia.

105 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvien tukihakemusten hallinnolliset tarkastukset

1. Jäsenvaltion on ennen tuen myöntämistä tehtävä kaikille tukihakemuksille hallinnolliset tarkastukset ja niiden lisäksi otantaan perustuvia tarkastuksia paikalla 106 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Tukihakemuksia koskevissa hallinnollisissa tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti seuraavat seikat siltä osin kuin se on asianomaisen hakemuksen osalta tarkoituksenmukaista:

a) hakemuksen mukana toimitettu vuosiraportti tai tapauksen mukaan loppuraportti toimintaohjelman täytäntöönpanosta;

b) kaupan pidetyn tuotannon arvo, maksuosuudet toimintarahastoon ja aiheutuneet menot;

c) tuotteiden ja palveluiden toimitus ja ilmoitettujen menojen todenmukaisuus;

d) toteutettujen toimien yhdenmukaisuus hyväksyttyyn toimintaohjelmaan sisältyvien toimien kanssa;

e) määrättyjen rahallisten tai muiden rajojen ja enimmäismäärien noudattaminen.

3. Toimintaohjelmassa aiheutuneista menoista on esitettävä maksun suorittamisen todistavat laskut tai asiakirjat, kuten tiliotteet. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat. Laskujen on oltava tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton taikka 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevan tytäryrityksen tai jäsenvaltion luvalla yhden tai useamman sen tuottajajäsenen nimiin kirjoitettuja. Liitteessä IX olevan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen henkilöstökustannusten osalta laskujen on kuitenkin tapauksen mukaan oltava tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevan tytäryrityksen nimiin kirjoitettuja.

106 artikla

Toimintaohjelmaan liittyville tukihakemuksille paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukihakemusten tarkastusten yhteydessä tehtävä tuottajaorganisaatioiden tiloissa tarkastuksia paikalla tuen tai sen loppuosan myöntämisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi asianomaisena vuonna.

Tarkastusten on koskettava erityisesti

a) hyväksymisedellytysten noudattamista asianomaisena vuonna;

b) toimintarahaston käyttöä tiettynä vuonna, ennakkomaksua tai osittaista maksua koskevissa maksupyynnöissä ilmoitetut menot mukaan luettuina, kaupan pidetyn tuotannon arvoa, toimintarahastoon liittyviä maksuosuuksia ja ilmoitettuja menoja, joista on esittää todisteena kirjapitoasiakirjoja tai muita asiakirjoja;

c) toisen tason tarkastuksia, jotka koskevat markkinoiltapoistoon, raakana korjaamiseen ja korjaamatta jättämiseen liittyviä menoja.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on katettava vuosittain merkittävä otos hakemuksista. Jäsenvaltioissa, joissa on enemmän kuin kymmenen hyväksyttyä tuottajaorganisaatiota, otoksen on käsitettävä vähintään 30 prosenttia haetun tuen kokonaismäärästä. Muissa tapauksissa kussakin tuottajaorganisaatiossa on tehtävä tarkastuskäynti vähintään kerran kolmessa vuodessa.

Kukin tuottajaorganisaatio on tarkastettava vähintään kerran ennen toimintaohjelman viimeiseen vuoteen liittyvän tuen tai sen loppuosan maksua.

3. Paikalla tehtävien tarkastusten tulokset on arvioitava sen selvittämiseksi, koskevatko mahdolliset ongelmat koko järjestelmää, jolloin niitä saattaa esiintyä muiden vastaavien toimenpiteiden, tuensaajien tai elinten yhteydessä. Arvioinnissa on määriteltävä myös tällaisten tilanteiden syyt ja mahdollinen tarve suorittaa lisätutkimuksia ja toteuttaa ennaltaehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä.

Jos tarkastuksissa paljastuu merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia yhdellä alueella, yhdessä alueen osassa tai jossakin tietyssä tuottajaorganisaatiossa, jäsenvaltion on suoritettava lisätarkastuksia kyseisen vuoden aikana ja korotettava seuraavana vuonna tarkastettavien hakemusten prosenttiosuutta.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tarkastettavat tuottajaorganisaatiot riskianalyysin perusteella.

Riskinanalyysissä on otettava erityisesti huomioon

a) tuen määrä;

b) edellisten vuosien aikana tehtyjen tarkastusten tulokset;

c) satunnaisotanta; ja

d) muut jäsenvaltion määrittelemät muuttujat.

107 artikla

Toimintaohjelman toimenpiteille paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tarkistettava toimintaohjelmien toimenpiteiden paikalla tehtävissä tarkastuksissa erityisesti seuraavat seikat:

a) toimintaohjelmaan sisältyvien toimien täytäntöönpano;

b) onko toimen täytäntöönpano tai aiottu täytäntöönpano yhdenmukainen hyväksytyssä toimintaohjelmassa kuvatun käytön kanssa;

c) vastaavatko riittävän moniin menokohtiin liittyvät menot laadultaan ja ajoitukseltaan unionin oikeutta ja hyväksyttyjä eritelmiä;

▼B

d) onko aiheutuneiden menojen todisteena kirjapitoasiakirjoja tai muita asiakirjoja; ja

e) kaupan pidetyn tuotannon arvo.

2. Kaupan pidetyn tuotannon arvo on tarkistettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti tarkastettavan ja varmennettavan liikekirjanpidon perusteella.

Jäsenvaltio voi tätä varten päättää, että kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskeva ilmoitus on varmennettava samalla tavoin kuin liikekirjanpidon tiedot.

Kaupan pidetyn tuotannon arvoa koskeva ilmoitus voidaan tarkistaa ennen asianomaisen tukihakemuksen jättämistä. Se on tehtävä ennen tuen maksamista.

3. Paikalla tehtäviin tarkastuksiin on poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta sisällyttävä tarkastuskäynti toimeen, tai jos toimi on aineeton, toimen suorittajaan. Edellä 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun otokseen kuuluvilla yksittäisillä tiloilla toteutettavien toimien täytäntöönpanon varmistamiseksi on tehtävä ainakin yksi tarkastuskäynti.

Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää olla tekemättä tarkastuskäyntejä pienemmissä toimissa tai kun se katsoo, että tuen saannin edellytysten noudattamatta jättämisen tai toimen toteutumatta jättämisen riski on alhainen. Kyseinen päätös ja sen perustelut on kirjattava.

4. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia tuottajaorganisaation tai sen jäsenten sitoumuksia ja velvoitteita, jotka on tarkastuskäynnin aikana mahdollista tarkastaa.

5. Ainoastaan ne tarkastukset, jotka täyttävät kaikki tämän artiklan vaatimukset, voidaan ottaa huomioon 106 artiklan 2 kohdassa vahvistetun tarkastusprosentin saavuttamista määriteltäessä.

108 artikla

Markkinoiltapoistotoimien ensimmäisen tason tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä jokaiselle tuottajaorganisaatiolle markkinoiltapoistotoimia koskevia ensimmäisen tason tarkastuksia, joihin kuuluu markkinoilta poistettujen tuotteiden asiakirja- ja tunnistustarkastus ja tapauksen mukaan otoksen perusteella painon fyysinen tarkastus ja 76 artiklan noudattamisen tarkastaminen II osaston II luvussa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tarkastukset on tehtävä 78 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen 78 artiklan 2 kohdassa säädetyissä määräajoissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjen ensimmäisen tason tarkastusten on koskettava 100:aa prosenttia markkinoilta poistettujen tuotteiden määrästä. Kyseisen tarkastuksen jälkeen markkinoilta muutoin kuin ilmaisjakelua varten poistetut tuotteet on denaturoitava tai toimitettava jalostusteollisuudelle toimivaltaisten viranomaisten läsnä ollessa jäsenvaltion 80 artiklan mukaisesti vahvistamin edellytyksin.

▼B

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, silloin kun tuotteet on tarkoitettu ilmaisjakeluun, jäsenvaltio voi tarkastaa kyseisessä kohdassa säädettyä pienemmän prosenttiosuuden, jonka on kuitenkin oltava vähintään 10 prosenttia tietyn tuottajaorganisaation asianomaisista määristä markkinointivuoden aikana. Tarkastus voidaan tehdä tuottajaorganisaatiossa ja/tai tuotteiden vastaanottajien tiloissa. Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lisätarkastuksia.

109 artikla

Markkinoiltapoistotoimien toisen tason tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on 106 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten yhteydessä tehtävä markkinoiltapoistotoimien toisen tason tarkastuksia.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet, joiden mukaan ne tarkastelevat ja arvioivat riskiä siitä, että jokin tietty tuottajaorganisaatio on toteuttanut sääntöjen vastaisia markkinoiltapoistotoimia. Näiden perusteiden on koskettava muun muassa aiempien ensimmäisen ja toisen tason tarkastusten aikaisia havaintoja sekä sitä, onko tuottajaorganisaatio ottanut käyttöön jonkinlaisen laadunvarmistusmenetelmän. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näiden perusteiden mukaisesti jokaisen tuottajaorganisaation osalta toisen tason tarkastusten vähimmäismäärä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toisen tason tarkastuksiin kuuluu tuottajaorganisaatioiden ja markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien tiloissa tehtäviä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että unionin tuen maksamista koskevia edellytyksiä noudatetaan. Tarkastuksiin on sisällyttävä erityisesti

a) sen varasto- ja liikekirjanpidon tarkastus, jota kaikkien yhden tai useamman markkinoiltapoistotoimen kuluvan markkinointivuoden aikana toteuttavien tuottajaorganisaatioiden on pidettävä;

b) tukihakemuksiin merkittyjen kaupan pidettyjen määrien tarkastaminen erityisesti tarkistamalla varasto- ja liikekirjanpito, laskut ja tarvittaessa niiden paikkansapitävyys sekä kyseisten ilmoitusten yhteensopivuus asianomaisten tuottajaorganisaatioiden kirjanpito- ja/tai verotietojen kanssa;

c) kirjanpidon asianmukaisen hoidon tarkastaminen erityisesti tarkastamalla tuottajaorganisaatioiden saamien, tukihakemuksissa ilmoitettujen nettotulojen todenperäisyys ja mahdollisten markkinoiltapoistamiskustannusten oikeasuhteisuus, sekä näiden määrien oikeellisuus; ja

d) tukihakemuksessa ilmoitetun markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoituksen ja asianmukaisen denaturoinnin tarkastaminen sekä sen varmistaminen, että tuottajaorganisaatiot ja vastaanottajat noudattavat tämän asetuksen säännöksiä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä asianomaisten tuottajaorganisaatioiden ja niihin liittyvien vastaanottajien tiloissa. Jokaisen tarkastuksen yhteydessä on tarkastettava otos, joka edustaa vähintään viittä prosenttia tuottajaorganisaation markkinointivuoden aikana markkinoilta poistamista määristä.

▼B

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa varasto- ja liikekirjanpidossa on eriteltävä kunkin markkinoilta poistetun tuotteen osalta määrinä ilmaistuna seuraavien siirretyt määrät:

a) tuottajaorganisaation jäsenten ja muiden tuottajaorganisaatioiden jäsenten asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 a artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti toimittama tuotanto;

b) tuottajaorganisaation myynti eriteltynä tuoremarkkinoille valmistettuihin ja muun tyyppisiin tuotteisiin (mukaan luettuna jalostukseen tarkoitettu raaka-aine); ja

c) markkinoilta poistetut tuotteet.

5. Edellä 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuotteiden käyttötarkoituksen tarkastaminen koostuu erityisesti seuraavista:

▼M11

a) vastaanottajien pitämän varastokirjanpidon ja kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen ja laitosten pitämän kirjanpidon tarkastaminen pistokokeena sovellettaessa 80 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa;

▼B

b) sovellettavien ympäristövaatimusten noudattamisen tarkastaminen.

6. Jos toisen tason tarkastuksissa havaitaan merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kyseisenä markkinointivuonna tehtävä perusteellisempia toisen tason tarkastuksia ja seuraavana markkinointivuonna lisättävä asianomaisten tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen tiloissa tehtäviä toisen tason tarkastuksia.

110 artikla

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

1. Jäsenvaltion on ennen raakana korjaamista tarkastettava paikalla, että asianomaiset tuotteet eivät ole vaurioituneita ja että asianomainen viljelyala on pidetty hyvässä kunnossa. Jäsenvaltion on raakana korjaamisen jälkeen tarkastettava, että asianomainen ala on korjattu kokonaan ja että korjatut tuotteet on denaturoitu.

▼M11

_____

▼B

2. Jäsenvaltion on ennen korjaamatta jättämistä tarkastettava paikalla, että asianomainen ala on pidetty kunnossa, että satoa ei ole jo korjattu osittain ja että tuote on hyvin kehittynyt ja olisi yleisesti ottaen terve, puhdas ja laadultaan kauppakelpoinen.

Jäsenvaltion on huolehdittava, että tuotanto denaturoidaan. Jos tämä ei ole mahdollista, sen on varmistettava sadonkorjuukauden aikana yhdellä tai useammalla tarkastuskäynnillä, että satoa ei korjata.

▼M11

Sovellettaessa 85 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimusta, jonka mukaan sato ei saa olla korjattu osittain.

2 a. Sovellettaessa 85 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa jäsenvaltioiden on varmistettava, että hedelmä- ja vihanneskasveja, joihin korjaamatta jättämistä ja raakana korjaamista on sovellettu, ei käytetä tämän toimenpiteen jälkeen enää tuotannollisiin tarkoituksiin.

▼B

3. Sovelletaan myös 109 artiklan 1, 2, 3 ja 6 kohtaa soveltuvin osin.

111 artikla

Ennen tuottajaryhmän hyväksymissuunnitelman hyväksymistä tehtävät tarkastukset

1. Jäsenvaltion on ennen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan 1 kohdan mukaisen tuottajaryhmän hyväksymissuunnitelman hyväksymistä tehtävä oikeussubjektille tai sen tarkoin määritellylle osalle tarkastus paikalla.

2. Jäsenvaltion on todennettava kaikin asianmukaisin keinoin, myös paikalla tehtävin tarkastuksin

a) hyväksymissuunnitelmassa annettujen tietojen oikeellisuus;

b) suunnitelman taloudellinen johdonmukaisuus ja tekninen laatu sekä se, ovatko arviot ja täytäntöönpanosuunnitelma perusteltuja;

c) toimien tukikelpoisuus sekä ehdotettujen menojen tukikelpoisuus ja kohtuullisuus; ja

d) hakemuksen kohteena olevien toimien yhdenmukaisuus sovellettavien kansallisen lainsäädännön ja unionin oikeuden kanssa (erityisesti julkisia hankintoja ja valtiontukea koskevien säännösten kanssa) sekä muiden kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistettujen asiaankuuluvien pakollisten vaatimusten kanssa.

112 artikla

Tuottajaryhmien tukihakemusten tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on ennen tuen myöntämistä tehtävä kaikille tuottajaryhmien jättämille tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia ja otantaan perustuvia tarkastuksia paikalla.

2. Jäsenvaltioiden on 45 artiklassa tarkoitettujen tukihakemusten jättämisen jälkeen tehtävä tuottajaryhmille tarkastuksia paikalla tuen myöntämisedellytysten noudattamisen varmistamiseksi asianomaisena vuonna.

Tarkastusten on koskettava erityisesti

a) hyväksymisedellytysten noudattamista asianomaisena vuonna; ja

▼B

b) kaupan pidetyn tuotannon arvoa sekä hyväksymissuunnitelmaan sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja aiheutuneita menoja.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on katettava vuosittain merkittävä otos hakemuksista. Otoksen on käsitettävä vähintään 30 prosenttia tuen kokonaismäärästä.

Kaikille tuottajaryhmille on tehtävä tarkastus vähintään joka viides vuosi.

▼M8

3 a. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen paikalla tehtävien tarkastusten tulokset on arvioitava sen selvittämiseksi, koskevatko mahdolliset ongelmat koko järjestelmää, jolloin ne saattavat olla osoitus sääntöjenvastaisuuksien todennäköisyydestä muiden vastaavien toimenpiteiden, tuensaajien tai elinten yhteydessä. Arvioinnissa on määriteltävä myös tällaisten tilanteiden syyt ja mahdollinen tarve suorittaa lisätutkimuksia ja toteuttaa ennaltaehkäiseviä tai korjaavia toimenpiteitä.

Jos tarkastuksissa paljastuu merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia yhdellä alueella, yhdessä alueen osassa tai jossakin tietyssä tuottajaryhmässä, jäsenvaltion on suoritettava lisätarkastuksia kyseisen vuoden aikana ja korotettava seuraavana vuonna tarkastettavien hakemusten prosenttiosuutta.

3 b. Jäsenvaltion on määriteltävä paikan päällä tarkastettavat tuottajaryhmät riskianalyysin perusteella.

Riskinanalyysissä on otettava erityisesti huomioon

a) tuen määrä;

b) edellisten vuosien aikana tehtyjen tarkastusten tulokset;

c) satunnaistamisen varmistava tekijä; ja

d) muut jäsenvaltion määrittelemät muuttujat.

▼B

4. Sovelletaan 105 ja 107 artiklaa soveltuvin osin.

113 artikla

Ylikansalliset tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden ylikansalliset liitot

1. Jäsenvaltiolla, jossa ylikansallisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden ylikansallisen liiton kotipaikka sijaitsee, on kokonaisvastuu kyseiselle tuottajaorganisaatiolle tai liitolle tehtävien tarkastusten järjestämisestä ja tarvittavien seuraamusten soveltamisesta erityisesti toimintaohjelman ja toimintarahaston osalta.

2. Muiden jäsenvaltioiden, joiden on annettava 28 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 35 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua hallinnollista yhteistyötä, on tehtävä tällaiset tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion edellyttämät hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset ja ilmoitettava niiden tuloksista. Niiden on noudatettava 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion vahvistamia määräaikoja.

▼B

3. Tuottajaorganisaatioon, toimintaohjelmaan ja toimintarahastoon sovelletaan 1 kohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä. Ympäristöön ja kasvien terveyteen liittyvissä kysymyksissä sekä tuotteiden markkinoilta poistamisen osalta sovelletaan kuitenkin sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa tuotanto tapahtuu.

3 jakso

Seuraamukset

▼M22

114 artikla

Hyväksymisedellytysten täyttymättä jääminen

1. Jos jäsenvaltio on todennut, ettei tuottajaorganisaatio täytä jotakin 21 ja 23 artiklan, 26 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 31 artiklan vaatimuksiin liittyvää hyväksymisedellytystä, sen on viimeistään 2 kuukauden kuluttua siitä, kun puute on havaittu, toimitettava kyseiselle tuottajaorganisaatiolle kirjattuna lähetyksenä varoituskirje, jossa mainitaan todettu puute sekä korjaavat toimenpiteet ja kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen määräajat, jotka saavat enimmillään olla 4 kuukautta. Jäsenvaltioiden on keskeytettävä tuen maksaminen siitä lähtien kun puute on todettu, kunnes korjaavat toimenpiteet on toteutettu jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksymisedellytysten täyttymättä jäämisen jäsenvaltion asettamassa määräajassa on johdettava tuottajaorganisaation hyväksynnän voimassaolon keskeyttämiseen. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle hyväksynnän keskeyttämisjaksosta, joka saa olla enintään 12 kuukautta siitä, kun tuottajaorganisaatio on saanut varoituskirjeen. Tämä ei kuitenkaan estä soveltamasta horisontaalista kansallista lainsäädäntöä, jossa voidaan säätää tällaisen toimen keskeyttämisestä kun asiaan liittyviä oikeudenkäyntejä on käynnistetty.

Hyväksynnän keskeyttämisjakson aikana tuottajaorganisaatio voi jatkaa toimintaansa, mutta tukein maksu jäädytetään, kunnes hyväksynnän voimassaolon keskeyttäminen lakkaa. Tuen vuotuista määrää on alennettava 2 prosenttia jokaista hyväksynnän keskeyttämisen aikana alkavaa kalenterikuukautta kohti.

Keskeyttäminen päättyy sen tarkastuksen tekopäivänä, jossa osoitetaan, että kyseiset hyväksyntäedellytykset täyttyvät.

3. Jos vaatimukset eivät täyty jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettaman keskeytysajan päättyessä, jäsenvaltion on peruttava hyväksyntä siitä päivästä alkaen, jona hyväksymisedellytykset eivät enää täyttyneet, tai, jos kyseistä päivää ei ole mahdollista määrittää, siitä päivästä alkaen, jona puute todettiin. Tämä ei kuitenkaan estä soveltamasta horisontaalista kansallista lainsäädäntöä, jossa voidaan säätää tällaisen toimen keskeyttämisestä kun asiaan liittyviä oikeudenkäyntejä on käynnistetty. Jäljellä olevaa tukea ei makseta ja aiheettomasti maksettu tuki on perittävä takaisin.

▼M22

4. Jos jäsenvaltio on todennut, ettei tuottajaorganisaatio täytä jotakin asetuksen (EU) N:o 1308/2013 154 artiklassa vahvistettua, muuta kuin 1 kohdassa mainittua hyväksymisedellytystä, sen on viimeistään 2 kuukauden kuluttua puutteen havaitsemisesta toimitettava kyseiselle tuottajaorganisaatiolle kirjattuna lähetyksenä varoituskirje, jossa mainitaan todettu puute sekä korjaavat toimenpiteet ja kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen määräajat, jotka saavat enimmillään olla 4 kuukautta.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen korjaavien toimenpiteiden tekemättä jättämisen jäsenvaltion asettamassa määräajassa on johdettava maksujen keskeyttämiseen ja vuotuisen tukimäärän vähentämiseen yhdellä prosentilla jokaista määräajan ylittymisaikana alkavaa kalenterikuukautta kohti. Tämä ei kuitenkaan estä soveltamasta horisontaalista kansallista lainsäädäntöä, jossa voidaan säätää tällaisen toimen keskeyttämisestä kun asiaan liittyviä oikeudenkäyntejä on käynnistetty.

6. Jos tuottajaorganisaatio kuitenkin toimittaa jäsenvaltiolle todisteet siitä, että luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiseläimet ovat kaikista tarvittavista riskinehkäisytoimenpiteistä huolimatta vaikuttaneet siihen, ettei tuottajaorganisaatio pysty täyttämään asetuksen (EU) N:o 1308/2013 154 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä hyväksymisedellytyksiä jäsenvaltioissa säädetyn kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärän tai -arvon osalta, jäsenvaltio voi kyseisen vuoden osalta poiketa kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärästä tai -arvosta kyseisen tuottajaorganisaation kohdalla.

7. Jos tämän artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohtaa sovelletaan, jäsenvaltio voi suorittaa maksuja 70 artiklassa vahvistetun määräajan päätyttyä, jos se on tarpeen tämän artiklan soveltamiseksi. Näitä myöhempiä maksuja ei kuitenkaan voida enää suorittaa ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 15 päivän lokakuuta jälkeen.

▼B

115 artikla

Petokset

1. Rajoittamatta muiden unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisten seuraamusten soveltamista, silloin kun tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai tuottajaryhmän todetaan syyllistyneen petokseen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta, jäsenvaltion on

a) peruttava tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai tuottajaryhmän hyväksyntä;

b) jätettävä asianomaiset toimet asianomaisessa toimintaohjelmassa tai hyväksymissuunnitelmassa maksettavan tuen ulkopuolelle ja perittävä asianomaiselle toimelle mahdollisesti jo maksettu tuki takaisin; ja

c) jätettävä tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto tai tuottajaryhmä seuraavan vuoden ajaksi toimintaohjelmassa tai hyväksymissuunnitelmassa maksettavan tuen ulkopuolelle.

▼B

2. Jos tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton tai tuottajaryhmän epäillään syyllistyneen petokseen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamisalaan kuuluvan tuen osalta, jäsenvaltio voi perua hyväksynnän tai keskeyttää maksut.

116 artikla

Tuottajaryhmät

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava hyväksymissuunnitelmiin 114 ja/tai 117 artiklassa säädettyjä seuraamuksia ja rangaistuksia soveltuvin osin.

2. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tuottajaryhmää ei hyväksytä tuottajaorganisaatioksi jäsenvaltion 49 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistamassa määräajassa, jäsenvaltion on perittävä takaisin

a) 100 prosenttia tuottajaryhmälle maksetusta tuesta, jos hyväksyntä jätettiin myöntämättä tuottajaryhmän tahallisen toiminnan tai vakavan laiminlyönnin vuoksi; tai

b) 50 prosenttia tuottajaryhmälle maksetusta tuesta kaikissa muissa tapauksissa.

117 artikla

Toimintaohjelma

1. Maksut on laskettava todetun tukikelpoisuuden perusteella.

2. Jäsenvaltion on tarkasteltava tuensaajalta vastaanotettua tukihakemusta ja vahvistettava tukikelpoiset määrät. Sen on vahvistettava

a) määrä, joka olisi maksettava tuensaajalle yksinomaan hakemuksen perusteella;

b) määrä, joka olisi maksettava tuensaajalle hakemuksen tukikelpoisuuden tarkastelun jälkeen.

3. Jos 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä on yli kolme prosenttia suurempi kuin 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettu määrä, sovelletaan seuraamusta. Seuraamuksen määrä on 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti laskettujen määrien erotus.

Mitään seuraamusta ei kuitenkaan sovelleta, jos tuottajaorganisaatio tai tuottajaryhmä voi osoittaa, ettei se ole vastuussa tukeen kelpaamattoman määrän sisällyttämisestä.

4. Edellä 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin paikalla tai myöhemmin tehtävissä tarkastuksissa havaittuihin tukeen kelpaamattomiin menoihin.

5. Jos kaupan pidetyn tuotannon arvo ilmoitetaan ja tarkastetaan ennen tukihakemuksen jättämistä, 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisten määrien laskennassa on käytettävä ilmoitettuja ja hyväksyttyjä arvoja.

▼B

118 artikla

Markkinoiltapoistotoimien ensimmäisen tason tarkastuksiin liittyvät seuraamukset

Jos 108 artiklassa tarkoitetussa tarkastuksessa havaitaan 76 artiklassa tarkoitettuihin kaupan pitämisen vaatimuksiin tai vähimmäisvaatimuksiin liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, tuensaajan on maksettava seuraamuksena

a) unionin rahoitusosuuden määrä, sellaisena kuin se on laskettuna kaupan pitämisen vaatimukset tai vähimmäisvaatimukset täyttämättömien, markkinoilta poistettujen määrien perusteella, jos kyseiset määrät ovat alle 10 prosenttia 78 artiklan mukaisesti kyseisen markkinoiltapoiston osalta ilmoitetuista määristä;

b) unionin rahoitusosuuden määrä kaksinkertaisena, jos kyseiset määrät ovat 10–25 prosenttia ilmoitetuista määristä; tai

c) unionin rahoitusosuuden määrä koko 78 artiklan mukaisesti ilmoitetulta määrältä, jos kyseiset määrät ovat yli 25 prosenttia ilmoitetuista määristä.

119 artikla

Muut tuottajaorganisaatioihin sovellettavat seuraamukset markkinoiltapoistotoimien osalta

1. Edellä 117 artiklassa tarkoitetut seuraamukset liittyvät tukeen, jota on haettu markkinoiltapoistotoimille osana toimintaohjelman menoja.

2. Markkinoiltapoistotoimeen liittyviä menoja pidetään tukeen kelpaamattomina, jos myyntiin saattamattomia tuotteita ei ole hävitetty jäsenvaltion 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti säätämällä tavalla tai jos markkinoiltapoistolla tai käyttötarkoituksella on kielteinen vaikutus ympäristöön tai kasvien terveyteen 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettujen säännösten vastaisesti.

120 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajiin sovellettavat seuraamukset

Silloin kun 108 ja 109 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten yhteydessä todetaan vastaanottajasta johtuvia sääntöjenvastaisuuksia, sovelletaan seuraavia seuraamuksia:

a) vastaanottaja menettää mahdollisuutensa ottaa vastaan markkinoilta poistettuja tuotteita; ja

b) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien on maksettava takaisin vastaanottamiensa tuotteiden arvo, johon lisätään lajittelu-, pakkaus- ja kuljetuskustannukset jäsenvaltion vahvistamien sääntöjen mukaisesti.

Edellä a alakohdassa säädetty seuraamus tulee voimaan välittömästi ja jatkuu vähintään yhden markkinointivuoden ajan. Sen voimassaoloa voidaan pidentää sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan.

▼B

121 artikla

Raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen

1. Jos raakana korjaamisen osalta havaitaan, että tuottajaorganisaatio ei ole täyttänyt velvoitteitaan, sen on maksettava seuraamuksena korvauksen määrä, joka liittyy alaan, jonka osalta velvoitteita ei ole täytetty. Velvoitteiden täyttämättä jättämiseen kuuluvat tapaukset, joissa

▼M11

_____

▼B

b) raakana korjattavaksi ilmoitettu ala ei kuulu raakana korjaamisen toimenpiteen soveltamisalaan; tai

c) alaa ei ole korjattu kokonaan tai tuotantoa ei ole denaturoitu.

2. Jos korjaamatta jättämisen osalta havaitaan, että tuottajaorganisaatio ei ole täyttänyt velvoitteitaan, sen on maksettava seuraamuksena korvauksen määrä, joka liittyy alaan, jonka osalta velvoitteita ei ole täytetty. Velvoitteiden täyttämättä jättämiseen kuuluvat tapaukset, joissa

a) korjaamatta jätetyksi ilmoitettu ala ei kuulu korjaamatta jättämisen soveltamisalaan;

b) sato on kuitenkin korjattu kokonaan tai osittain; tai

c) ympäristölle ja kasvien terveydelle on ollut kielteisiä vaikutuksia, joista tuottajaorganisaatio on vastuussa.

▼M11

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ei sovelleta sovellettaessa 85 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia sovelletaan 117 artiklan mukaisesti mahdollisesti määrättyjen seuraamusten lisäksi.

122 artikla

Paikalla tehtävän tarkastuksen estäminen

Jos tuottajaorganisaatio taikka sen jäsen tai edustaja estää tarkastuksen paikalla tekemisen, tukihakemus on hylättävä asianomaisten menojen osalta.

123 artikla

Takaisinperityn tuen ja seuraamusten maksaminen

1. Tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen, tuottajaryhmien tai muiden asianomaisten toimijoiden on maksettava perusteettomasti maksettu tuki takaisin korkoineen ja suoritettava tässä jaksossa säädetyt seuraamusmaksut.

▼B

Korko lasketaan

a) sen perusteella, miten paljon aikaa on kulunut maksun ja tuensaajan suorittaman takaisinmaksun välillä;

b) käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltamaa korkoa, joka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa ja joka oli voimassa aiheettoman maksun suorittamisajankohtana, kolmella prosenttiyksiköllä korotettuna.

2. Takaisin peritty tuki, korot ja määrätyt seuraamukset on maksettava Euroopan maatalouden tukirahastolle.

124 artikla

Sääntöjenvastaisuuksista ilmoittaminen

Tässä jaksossa säädettyjen hallinnollisten seuraamusten ja rangaistusten soveltaminen ja perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintä eivät vaikuta sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamiseen komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 1848/2006 ([1]) mukaisesti.

4 jakso

Toimintaohjelmien ja kansallisten strategioiden seuranta ja arviointi

125 artikla

Yhteiset suoritusindikaattorit

1. Kansallisia strategioita ja toimintaohjelmia on seurattava ja arvioitava toimintaohjelmille vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistyksen sekä kyseisiin tavoitteisiin liittyvän tehokkuuden ja vaikuttavuuden arvioimiseksi.

2. Edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava yhteisillä suoritusindikaattoreilla, jotka liittyvät täytäntöönpantujen toimintaohjelmien alkutilanteeseen, taloudelliseen toteuttamiseen, tuotokseen, tuloksiin ja vaikutukseen.

3. Kansallisessa strategiassa on jäsenvaltion tarpeelliseksi katsoessa määriteltävä rajoitettu määrä kyseiseen strategiaan liittyviä lisäindikaattoreita, jotka vastaavat tuottajaorganisaatioiden täytäntöönpanemiin toimintaohjelmiin liittyviä kansallisia ja/tai alueellisia tarpeita, olosuhteita ja tavoitteita. Tarvittaessa voidaan ottaa käyttöön ympäristötoimenpiteisiin liittyviä lisäindikaattoreita, jotka eivät sisälly yhteisiin suoritusindikaattoreihin.

126 artikla

Toimintaohjelmiin liittyvät seuranta- ja arviointimenettelyt

1. Tuottajaorganisaatioiden on varmistettava toimintaohjelmiensa seuranta ja arviointi käyttämällä 125 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin suoritusindikaattoreihin kuuluvia asianmukaisia indikaattoreita ja tapauksen mukaan kansallisessa strategiassa vahvistettuja lisäindikaattoreita.

([1]) EUVL L 355, 15.12.2006, s. 56.

▼B

Niiden on tätä varten otettava käyttöön järjestelmä kyseisten indikaattoreiden kokoamiseksi tarvittavien tietojen keräämiseksi, kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi.

2. Seurannan tarkoituksena on arvioida toimintaohjelmalle vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava taloudellisten sekä tuotos- ja tulosindikaattorien avulla. Menettelyn tuloksia on tarkoitus käyttää

a) ohjelman täytäntöönpanon laadun tarkistamiseen;

b) toimintaohjelman muutos- tai tarkistustarpeiden tunnistamiseen tarkoituksena ohjelman tavoitteiden saavuttaminen tai sen hallinnon parantaminen, taloushallinto mukaan luettuna;

c) toimintaohjelman täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistämiseen.

Seurantatoimien tuloksia koskevat tiedot on sisällytettävä ►**M18** 96 artiklan 2 kohdassa ◄ tarkoitettuihin vuosiraportteihin, jotka tuottajaorganisaation on toimitettava kansallisen strategian hallinnosta vastaavalle kansalliselle viranomaiselle.

3. Arviointi toteutetaan erillisenä väliarviointiraporttina.

Väliarviointi voidaan laatia erikoistuneen konsulttitoimiston avulla, ja sen tarkoituksena on tarkastella taloudellisten varojen käyttöastetta, toimintaohjelman tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä ohjelman yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Tässä tarkoituksessa on käytettävä yhteisiä suoritusindikaattoreita, jotka liittyvät alkutilanteeseen, tuloksiin ja tapauksen mukaan vaikutuksiin.

Väliarviointiin on tapauksen mukaan kuuluttava laatuarviointi tuloksista ja vaikutuksista, jotka liittyvät ympäristötoimiin, joilla pyritään

a) torjumaan maaperän eroosioriskiä;

b) vähentämään kasvinsuojeluaineiden käyttöä ja/tai parantamaan niiden hallintaa;

c) suojelemaan elinympäristöjä ja/tai luonnon monimuotoisuutta; tai

d) suojelemaan maisemia.

Menettelyn tuloksia käytetään

a) tuottajaorganisaation hallinnoimien toimintaohjelmien laadun parantamiseen;

b) toimintaohjelman merkittävien muutostarpeiden tunnistamiseen;

c) toimintaohjelman täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistämiseen; ja

▼B

d) tuottajaorganisaation vastaisuudessa hallinnoimien toimintaohjelmien laadun, tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamiseksi tarvittavan kokemuksen hyödyntämiseen.

Väliarviointi on tehtävä toimintaohjelman täytäntöönpanon aikana ja riittävän ajoissa, jotta arvioinnin tulokset voidaan ottaa huomioon seuraavan toimintaohjelman laadinnassa.

Väliarviointiraportti on liitettävä 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vastaavaan vuosiraporttiin.

127 artikla

Kansalliseen strategiaan liittyvät seuranta- ja arviointimenettelyt

1. Kansallisen strategian seuranta ja arviointi toteutetaan käyttämällä 125 artiklassa tarkoitettuihin yhteisiin suoritusindikaattoreihin kuuluvia asianmukaisia indikaattoreita ja tapauksen mukaan kansallisessa strategiassa vahvistettuja lisäindikaattoreita.

2. Jäsenvaltion on otettava käyttöön järjestelmä tietojen keräämiseksi, kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi sähköisessä muodossa, joka soveltuu 125 artiklassa tarkoitettujen indikaattoreiden kokoamiseen. Tätä varten sen on hyödynnettävä tuottajaorganisaatioiden toimittamia tietoja, jotka liittyvät niiden toimintaohjelmien seurantaan ja arviointiin.

3. Jatkuvan seurannan tarkoituksena on arvioida toimintaohjelmille vahvistettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava taloudellisten sekä tuotos- ja tulosindikaattorien avulla. Tätä varten on hyödynnettävä tuottajaorganisaatioiden toimittamiin vuosiraportteihin sisältyviä toimintaohjelmien seurantaan liittyviä tietoja. Seurantamenettelyn tuloksia käytetään

a) toimintaohjelmien täytäntöönpanon laadun tarkistamiseen;

b) kansallisen strategian muutos- tai tarkistustarpeiden tunnistamiseen tarkoituksena strategian tavoitteiden saavuttaminen tai sen täytäntöönpanon hallinnon parantaminen, toimintaohjelmien taloushallinto mukaan luettuna; ja

c) kansallisen strategian täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistämiseen.

4. Arvioinnin tarkoituksena on arvioida strategian yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistymistä. Se on toteutettava käyttämällä indikaattoreita, jotka liittyvät alkutilanteeseen, tuloksiin ja tarvittaessa vaikutuksiin. Tätä varten on käytettävä toimintaohjelmien seurannan ja väliarvioinnin tuloksia, jotka esitetään tuottajaorganisaatioiden toimittamissa vuosi- ja loppuraporteissa. Arviointimenettelyn tuloksia käytetään

a) strategian laadun parantamiseen;

b) strategian merkittävien muutostarpeiden tunnistamiseen; ja

▼B

c) kansallisen strategian täytäntöönpanoon liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen edistämiseen.

Arviointiin sisältyy arviointimenettely, joka on vuonna 2012 toteutettava riittävän ajoissa, jotta sen tulokset voidaan sisällyttää erilliseen arviointiraporttiin, joka on liitettävä samana vuonna 97 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion vuosiraporttiin. Raportissa on tarkasteltava taloudellisten varojen käyttöastetta, täytäntöönpantujen toimintaohjelmien tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vaikutusta strategiassa vahvistettujen tavoitteiden ja päämäärien sekä tapauksen mukaan muiden asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden osalta. Sen tarkoituksena on kokemuksen hyödyntäminen, joka on tarpeen tulevien kansallisten strategioiden laadun parantamiseksi, sekä tukikelpoisten tavoitteiden ja päämäärien määritelmien mahdollisten puutteiden tai uusien välineiden määrittämisen tarpeen havaitseminen.

VI LUKU

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia

128 artikla

Talousalueiden luettelon tiedoksiantaminen

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 f artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun tiedoksiannettavan talousalueiden luettelon on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen arvioimiseksi, täyttyvätkö kyseisen asetuksen 125 f artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

129 artikla

Pakollisten sääntöjen tiedoksiantaminen; edustavuus

1. Kun jäsenvaltio antaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 g artiklan mukaisesti tiedoksi säännöt, jotka se on tehnyt pakollisiksi tietyn tuotteen ja talousalueen osalta, sen on samanaikaisesti ilmoitettava komissiolle

a) tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden liitot, jotka ovat pyytäneet sääntöjen soveltamisalan laajentamista;

b) kyseiseen tuottajaorganisaatioon tai tuottajaorganisaatioiden liittoon kuuluvien tuottajien lukumäärä ja asianomaisen talousalueen tuottajien kokonaismäärä; näiden tietojen on koskettava tilannetta soveltamisalan laajentamispyynnön tekohetkellä;

c) talousalueen kokonaistuotanto sekä tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton kaupan pitämä tuotanto viimeisimmältä markkinointivuodelta, jolta nämä tiedot ovat saatavilla;

d) päivämäärä, josta alkaen sääntöjä, joiden soveltamisalan laajentamista haetaan, on sovellettu asianomaiseen tuottajaorganisaatioon tai tuottajaorganisaatioiden liittoon; ja

▼B

e) päivämäärä, josta alkaen soveltamisalan laajentaminen tulisi voimaan, ja soveltamisen kesto.

2. Jäsenvaltion on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetun edustavuuden määrittämiseksi vahvistettava säännöt, joiden mukaisesti seuraavia ei oteta huomioon:

a) tuottajat, joiden tuotanto on tarkoitettu pääasiassa suoramyyntiin tilalla tai tuotantoalueella;

b) a alakohdassa tarkoitettu suoramyynti;

c) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 f artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jalostettaviksi toimitettavat tuotteet, jollei asianomaisia sääntöjä sovelleta niihin kokonaan tai osittain.

130 artikla

Rahoitusosuudet

Jos jäsenvaltio päättää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 i artiklan mukaisesti, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksuosuus, sen on toimitettava komissiolle kyseisessä artiklassa vahvistettujen edellytysten noudattamisen arvioimiseksi tarvittavat tiedot.

Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä erityisesti rahoitusosuuden ja sen yksikkömäärän laskentaperusteet, tuensaajat ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 i artiklassa tarkoitettujen eri kustannusten luonne.

131 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen yhtä markkinointivuotta pidemmälle ajanjaksolle

Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista päätetään hakea yhtä markkinointivuotta pidemmälle ajanjaksolle, jäsenvaltion on tarkistettava jokaisen markkinointivuoden osalta, että asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 f artiklan 3 kohdassa säädetyt edustavuutta koskevat edellytykset täyttyvät koko laajentamisen soveltamisajan.

Jos jäsenvaltio toteaa, että edellytykset eivät enää täyty, sen on välittömästi kumottava laajentaminen seuraavan markkinointivuoden alusta lähtien.

Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava kumoamisista komissiolle, joka julkaisee tiedon sopivaksi katsomallaan tavalla.

132 artikla

Korjuusopimuksen perusteella myytävät tuotteet; ostajat

1. Kun tuottajaorganisaatioon kuulumaton tuottaja myy tuotteita korjuusopimuksen perusteella, ostajaa pidetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI a olevan 1 kohdan e ja f alakohdassa sekä 3 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamiseksi kyseisten tuotteiden tuottajana.

▼B

2. Asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä XVI a luetellut säännöt voidaan tehdä pakollisiksi ostajalle, kun tämä vastaa asianomaisen tuotannon hallinnoinnista.

IV OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Tuontitullit ja tulohintajärjestelmä

1 jakso

Tulohintajärjestelmä

133 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä jaksossa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 140 a artiklan soveltamista koskevat säännöt.

2. Tässä jaksossa tarkoitetaan

a) ’erällä’ tavaraa, josta on esitetty vapaaseen liikkeeseen laskemista koskeva ilmoitus ja jossa on ainoastaan samaa alkuperää olevia, yhteen ainoaan CN-koodiin kuuluvia tavaroita; ja

b) ’tuojalla’ neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitettua tavaranhaltijaa.

134 artikla

Tuontituotteiden hintailmoitukset ja määrät

1. Jäsenvaltion on jokaisen liitteessä XVI olevassa A osassa esitetyn tuotteen ja ajanjakson osalta ilmoitettava komissiolle kunkin markkinapäivän ja alkuperän osalta viimeistään seuraavana työpäivänä kello 12.00 (Brysselin aikaa)

▼M17

a) kolmansista maista tuotujen, liitteessä XVII luetelluilla edustavilla tuontimarkkinoilla kaupan pidettyjen tuotteiden keskimääräiset edustavat hintanoteeraukset sekä tuontituotteiden huomattavien määrien osalta muilla markkinoilla todetut merkittävät hintanoteeraukset tai edustavien markkinoiden hintanoteerausten puuttuessa muilla markkinoilla todetut tuontituotteiden merkittävät hintanoteeraukset; ja

▼B

b) a alakohdassa tarkoitettuja hintanoteerauksia vastaavat kokonaismäärät.

Jos b alakohdassa tarkoitetut kokonaismäärät ovat vähemmän kuin yksi tonni, vastaavia hintoja ei tarvitse ilmoittaa komissiolle.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut hintanoteeraukset on todettava

a) kunkin liitteessä XVI olevassa A osassa luetellun tuotteen osalta;

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

▼B

b) kaikkien saatavissa olevien lajikkeiden ja kokoluokkien osalta; ja

c) maahantuoja-/tukkukauppavaiheessa tai tukku-/vähittäismyyntivaiheessa, jos hintanoteerauksia maahantuoja-/tukkukauppavaiheessa ei ole käytettävissä.

Niistä vähennetään seuraavat määrät:

a) 15 prosentin myyntimarginaali Lontoon, Milanon ja Rungisin kaupan keskusten osalta ja 8 prosentin myyntimarginaali muiden kaupan keskusten osalta; ja

b) kuljetus- ja vakuutuskustannukset unionin tullialueella tapahtuvien kuljetusten osalta.

Jäsenvaltio voi toisen alakohdan mukaisesti vähennettävien kuljetus- ja vakuutuskustannusten osalta vahvistaa vähentämistä varten kiinteät määrät. Nämä kiinteät määrät sekä niiden laskentamenetelmät on annettava viipymättä tiedoksi komissiolle.

3. Tukku-/vähittäiskauppavaiheessa todetuista 2 kohdan mukaisista hintanoteerauksista vähennetään 9:ää prosenttia vastaava määrä tukkuliikkeen kaupallisen marginaalin huomioon ottamiseksi ja 0,7245 euroa 100 kilogrammaa kohden käsittelykustannusten sekä myyntipaikkaverojen ja -kustannusten huomioon ottamiseksi.

4. Liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden, joihin sovelletaan kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, osalta edustaviksi hinnoiksi katsotaan seuraavat:

a) silloin kun I luokan tuotteiden määrä edustaa vähintään 50:tä prosenttia kaupan pidetyistä kokonaismääristä, I luokan tuotteiden hinnat;

b) silloin kun I luokan tuotteiden määrä edustaa alle 50:tä prosenttia kaupan pidetyistä kokonaismääristä, I luokan tuotteiden hinnat ja II luokan hinnat sellaisen määrän osalta, jonka avulla kaupan pidetystä kokonaismäärästä tulee katetuksi 50 prosenttia;

c) silloin kun I luokan tuotteita ei ole saatavilla, II luokan tuotteiden hinnat, jollei II luokan tuotteisiin päätetä soveltaa mukautuskerrointa sen vuoksi, että niitä ei laatuominaisuuksiensa takia pidetä kyseisen alkuperän tuotteiden tuotantoedellytyksistä johtuvista syistä tavallisesti ja perinteisesti kaupan I luokkaan kuuluvina.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua mukautuskerrointa sovelletaan hintoihin, kun niistä on vähennetty 2 kohdassa tarkoitetut määrät.

Liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden, joihin ei sovelleta kaupan pitämisen erityisvaatimuksia, osalta edustaviksi katsotaan kaupan pitämisen yleisvaatimukset täyttävien tuotteiden hinnat.

▼M17

_____

▼B

136 artikla

Kiinteät tuontiarvot

1. Komissio vahvistaa kullekin liitteessä XVI olevassa A osassa luetellulle tuotteelle ja ajanjaksolle jokaisena työpäivänä kunkin alkuperän osalta kiinteän tuontiarvon, joka on 134 artiklassa tarkoitettujen hintanoteerausten painotettu keskiarvo, josta on vähennetty 100:aa kilogrammaa kohden 5 euron kiinteä määrä sekä arvotullit.

2. Jos kiinteä tuontiarvo vahvistetaan liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden ja soveltamisajanjaksojen osalta tämän jakson mukaisesti, komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ([1]) 152 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yksikköhintaa ei sovelleta. Sen korvaa 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä tuontiarvo.

3. Jos jonkin tuotteen tietylle alkuperälle ei ole voimassa kiinteää tuontiarvoa, sovelletaan voimassa olevien kiinteiden tuontiarvojen keskiarvoa.

4. Liitteessä XVI olevassa A osassa esitettyinä ajanjaksoina sovelletaan kiinteitä tuontiarvoja, kunnes niitä muutetaan. Niiden soveltaminen on kuitenkin lopetettava, jos komissiolle ei ole seitsemään perättäiseen markkinapäivään ilmoitettu mitään edustavaa keskihintaa.

Jos johonkin tuotteeseen ei sovelleta ensimmäisen alakohdan mukaisesti kiinteää tuontiarvoa, kyseiseen tuotteeseen sovellettavan kiinteän tuontiarvon on oltava samansuuruinen kuin viimeisin keskimääräinen kiinteä tuontiarvo.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos kiinteää tuontiarvoa ei ole voitu laskea liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen soveltamisajanjaksojen ensimmäisenä päivänä, kiinteää tuontiarvoa ei sovelleta.

6. Edustavat hinnat muunnetaan euroiksi kyseiselle päivälle laskettua edustavaa markkinakurssia käyttäen.

7. Komissio julkaisee euroina ilmaistut kiinteät tuontiarvot sopivaksi katsomallaan tavalla.

▼M22

137 artikla

Tulohintaperusta

1. Liitteessä XVI lueteltuihin tuotteisiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 181 artiklan 1 kohtaa.

([1]) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼**M22**

2. Kun liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden tullausarvo määritellään asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklassa tarkoitetun kauppa-arvon mukaisesti ja tullausarvo on tuotteiden liikkeeseen laskemista koskevan ilmoituksen tekohetkellä enemmän kuin 8 prosenttia suurempi kuin komission laskema kiinteä tuontiarvo, tuojan on asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus. Tällöin liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden tuontitullin lopullinen määrä on yhtä suuri kuin tulli, jonka tuoja olisi maksanut, jos asianomaisen tuotteen luokittelu olisi tehty kyseisen kiinteän tuontiarvon perusteella.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kiinteä tuontiarvo on korkeampi kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) liitteessä I olevan III osan I jakson liitteessä 2 luetellut tulohinnat ja tavaranhaltija pyytää, että vakuuden asettamisen sijasta tileihin kirjataan välittömästi se tullien määrä, joka tavaroista voidaan lopullisesti kantaa.

3. Kun liitteessä XVI olevassa A osassa lueteltujen tuotteiden tullausarvo lasketaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, tullia vähennetään tämän asetuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tuojan on tällöin on asetettava asetuksen (ETY) N:o 2454/93 248 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuus, joka on yhtä suuri kuin tullit, jotka tuoja olisi maksanut, jos tuotteiden luokittelu olisi tehty kiinteän tuontiarvon perusteella.

4. Kaupintamyyntiin tuotavien tavaroiden tullausarvo määritetään suoraan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja tätä tarkoitusta varten sovelletaan 136 artiklan mukaisesti laskettua kiinteää tuontiarvoa voimassa olevina soveltamisajanjaksoina.

5. Tuojalla on käytettävissään kyseisten tuotteiden myynnistä alkava yhden kuukauden määräaika — vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen hyväksymispäivämäärästä alkavan neljän kuukauden määräajan rajoissa — osoittaakseen, että erä on myyty ehdoin, jotka varmistavat asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklassa tarkoitettujen hintojen todenperäisyyden, tai määrittääkseen mainitun asetuksen 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tullausarvon. Yhdenkin edellä mainitun määräajan noudattamatta jättäminen aiheuttaa asetetun vakuuden menettämisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

Asetettu vakuus on vapautettava siltä osin kuin todisteet myyntiin saattamista koskevien edellytysten täyttymisestä esitetään tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla. Muutoin vakuus menetetään tuontitullien maksuksi.

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

▼M22

Osoittaakseen, että erä on myyty ensimmäisessä alakohdassa säädetyin edellytyksin, tuojan on laskun lisäksi annettava kaikki tarvittavat asiakirjat asiaankuuluvien tullitarkastusten tekemiseksi erän jokaisen tuotteen myynnistä ja myyntiin saattamisesta, erän kuljetukseen, vakuutukseen, käsittelyyn ja varastointiin liittyvät asiakirjat mukaan luettuina.

Jos 3 artiklassa tarkoitetuissa kaupan pitämisen vaatimuksissa edellytetään, että hedelmien ja vihannesten lajike tai kauppanimi merkitään pakkaukseen, erään sisältyvien hedelmien ja vihannesten lajike tai kauppanimi on merkittävä kuljetusasiakirjoihin, kauppalaskuihin ja toimitusvahvistukseen.

6. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pidentää 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua neljän kuukauden määräaikaa enintään kolmella kuukaudella tuojan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta.

Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat tarkastuksen yhteydessä, etteivät tässä artiklassa säädetyt edellytykset täyty, niiden on perittävä maksettavaksi kuuluva tulli asetuksen (ETY) N:o 2913/92 220 artiklan mukaisesti. Perittävän tai perittäväksi jäävän tullin määrää vahvistettaessa on otettava huomioon sille tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamispäivästä perinnän suorittamispäivään kasvanut korko. Sovellettava korkokanta on kansallisessa lainsäädännössä perintätoimien osalta voimassa oleva korkokanta.

▼B

2 jakso

Lisätuontitullit

138 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lisätuontitullia, jäljempänä ’lisätuontitulli’, voidaan soveltaa liitteessä XVIII lueteltuihin tuotteisiin siinä lueteltuina ajanjaksoina tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

2. Lisätullien kynnystasot luetellaan liitteessä XVIII.

139 artikla

Määrien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin liitteessä XVIII luetellun tuotteen ja ajanjakson osalta tiedot niistä määristä, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen asetuksen (ETY) N:o 2454/93 308 d artiklassa säädetyssä etuuskohteluun oikeuttavan tuonnin valvontajärjestelmässä.

Ilmoitus on tehtävä keskiviikkoisin viimeistään kello 12.00 (Brysselin aikaa) määristä, jotka on edellisviikolla luovutettu vapaaseen liikkeeseen.

▼B

2. Tässä jaksossa tarkoitetuissa tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevissa ilmoituksissa, jotka tulliviranomaiset voivat tuojan pyynnöstä hyväksyä ilman, että niissä on tiettyjä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteessä 37 tarkoitettuja tietoja, on mainittava kyseisen asetuksen 254 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 260 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä käytetään luovutettaessa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen, yksinkertaistetuissa ilmoituksissa on mainittava muiden vaatimusten lisäksi kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 263 artiklassa tarkoitettua kotitullausmenetelmää käytetään luovutettaessa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen, kyseisen asetuksen 266 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on mainittava tuotteiden tunnistamiseksi tarvittavat tiedot sekä kyseisten tuotteiden nettomassa (kg).

Tässä jaksossa tarkoitettujen tuotteiden tuontiin ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 2454/93 266 artiklan 2 kohdan b alakohtaa.

140 artikla

Lisätullin kantaminen

1. Jos todetaan, että vapaaseen liikkeeseen luovutettu määrä jonkin liitteessä XVIII luetellun tuotteen ja jonkin soveltamisjakson osalta ylittää vastaavan kynnysmäärän, komissio kantaa lisätullin, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse unionin markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Lisätullia sovelletaan määriin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen tullin ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen edellyttäen, että

a) niiden 137 artiklan mukainen tariffiluokittelu johtaa korkeimman kyseisestä lähtöpaikasta tulevasta tuonnista kannettavan paljoustullin soveltamiseen;

b) tuonti tapahtuu lisätullin soveltamisjakson aikana.

141 artikla

Lisätullin määrä

Edellä olevan 140 artiklan mukaisesti määrätty lisätulli on yksi kolmasosa kyseiseen tuotteeseen sovellettavasta yhteisen tullitariffin tullista.

Sellaisen tuonnin osalta, johon sovelletaan arvotulliin liittyviä etuuksia, lisätulli on kuitenkin yksi kolmasosa kyseiseen tuotteeseen sovellettavasta paljoustullista siinä määrin, kuin 140 artiklan 2 kohtaa sovelletaan.

▼B

142 artikla

Lisätullin soveltamisen poikkeukset

1. Lisätullia ei sovelleta

a) tuotteisiin, jotka tuodaan osana neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ([1]) liitteessä 7, jäljempänä ’yhdistetty nimikkeistö’, lueteltuja tariffikiintiöitä;

b) 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka ovat matkalla unioniin.

2. Unioniin matkalla olevina tuotteina pidetään tuotteita, jotka

a) ovat lähteneet alkuperämaasta ennen lisätullin soveltamispäätöstä; ja

b) joiden mukana kuljetettaessa on alkuperämaan lastauspaikalta unionissa sijaitsevalle purkamispaikalle voimassa oleva, ennen mainitun lisätullin määräämistä laadittu kuljetusasiakirja.

3. Asianomaisten on esitettävä tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla todiste siitä, että 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Tulliviranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että tuotteet ovat lähteneet alkuperämaasta ennen lisätullin soveltamispäivää, jos niille toimitetaan jokin seuraavista asiakirjoista:

a) merikuljetuksen yhteydessä konossementti, josta ilmenee, että lastaaminen on tapahtunut ennen kyseistä päivää;

b) rautatiekuljetuksen yhteydessä alkuperämaan rautatieviranomaisten ennen kyseistä päivää hyväksymä rahtikirja;

c) maantiekuljetuksen yhteydessä alkuperämaassa ennen kyseistä päivää laadittu maantiekuljetussopimus tai muu kuljetusasiakirja, jos unionin passitusmenettelyn tai yhteisen passitusmenettelyn osana sovittujen kahden- tai monenvälisten järjestelyjen edellytykset täyttyvät;

d) ilmakuljetuksen yhteydessä lentorahtikirja, josta käy ilmi, että lentoyhtiö on vastaanottanut tuotteet ennen kyseistä päivää.

([1]) EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

▼B

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET, SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

143 artikla

Tarkastukset

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarkastukset ja toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ja tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen tai unionin muun lainsäädännön erityissäännösten soveltamista. Niiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta unionin taloudelliset edut ovat asianmukaisesti suojatut.

Niillä on erityisesti varmistettava, että

a) kaikki unionin tai kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisessa säännöstössä tai kansallisessa strategiassa vahvistetut tukikelpoisuusedellytykset voidaan tarkastaa;

b) tarkastusten tekemisestä vastaavilla jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään henkilöstöä, joka lukumäärältään, pätevyydeltään ja kokemukseltaan soveltuu tarkastusten tehokkaaseen suorittamiseen; ja

c) säädetään tarkastuksista sen estämiseksi, että tämän asetuksen ja unionin tai kansallisten muiden järjestelmien mukaisille toimenpiteille ei myönnetä sääntöjenvastaista kaksinkertaista rahoitusta.

144 artikla

Kansalliset seuraamukset

Tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyihin vaatimuksiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien osalta jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisella tasolla sovellettavista seuraamuksista, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta unionin taloudelliset edut ovat asianmukaisesti suojatut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen seuraamusten soveltamista.

145 artikla

Keinotekoisesti luodut tilanteet

Tukea ei saa maksaa tuensaajille, joiden osalta on osoitettu, että ne ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjen erityisten toimenpiteiden soveltamista.

146 artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen vastaamaan tiedonantovelvollisuuksista jokaisen seuraavan seikan osalta:

▼B

a) tämän asetuksen 97 artiklassa säädetyt tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja tuottajaryhmät;

b) tämän asetuksen 98 artiklassa säädetyt hedelmien ja vihannesten tuottajahinnat sisämarkkinoilla;

c) tämän asetuksen 124 artiklassa säädetyt edustavilla tuontimarkkinoilla myytyjen kolmansista maista tuotujen tuotteiden hinnat ja määrät;

d) tämän asetuksen 139 artiklassa säädetyt vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontimäärät.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi asianomaisen viranomaisen nimeäminen ja yhteystiedot sekä kaikki näiden tietojen muutokset.

Luettelo nimetyistä viranomaisista sekä niiden nimet ja osoitteet asetetaan jäsenvaltioiden ja kansalaisten saataville tarkoituksenmukaisin menetelmin komission käyttöön ottamilla tietojärjestelmillä, kuten julkaisemalla ne internetissä.

▼M25

3. Edellä 9 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 3 ja 4 kohdassa, 97 artiklassa, 128 artiklassa, 129 artiklan 1 kohdassa, 130 artiklassa, 131 artiklassa, 134 artiklan 1 kohdassa sekä tässä artiklassa säädetyt ilmoitukset ja 92 artiklan 1 kohdassa säädetty pyyntö on tehtävä asetuksen (EY) N:o 792/2009 (*) mukaisesti.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tässä asetuksessa vahvistettujen tiedonantojen määräaikojen noudattamisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen erityissäännösten soveltamista.

5. Jos jäsenvaltio ei tee tässä asetuksessa tai asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 edellytettyä tiedonantoa tai tiedonanto on komission hallussa olevien puolueettomien tietojen perusteella virheellinen, komissio voi keskeyttää neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ([1]) 14 artiklassa tarkoitetut kuukausimaksut hedelmä- ja vihannesalan osalta osittain tai kokonaan, kunnes toimitetaan asianmukainen tiedonanto.

147 artikla

Ilmeiset virheet

Jäsenvaltiolle tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti tehtyä tiedonantoa, hakemusta tai pyyntöä, tukihakemus mukaan luettuna, voidaan muuttaa milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen.

([1]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

148 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Jos tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla tulee määrätä seuraamus tai rangaistus tai perua tuki tai hyväksyntä, seuraamusta tai rangaistusta ei määrätä eikä tukea tai hyväksyntää peruta, jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa tarkoitettu ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet.

Ylivoimainen este ja toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet on kuitenkin annettava tiedoksi jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun asianomainen henkilö voi ne toimittaa.

149 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1580/2007.

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 134 artiklaa sovelletaan kuitenkin 31 päivään elokuuta 2011.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

150 artikla

Siirtymämääräykset

1. Toimintaohjelmien, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 3 kohdan a alakohtaa, toteuttamista voidaan jatkaa loppuun saakka, jos ne ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2008 sovellettavien sääntöjen mukaisia.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jalostettavaksi toimitettavien raaka-aineiden vähimmäisominaisuuksia ja lopputuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan edelleen kyseisessä kohdassa tarkoitettua siirtymäkauden järjestelyä soveltavien jäsenvaltioiden alueilla korjattuun raaka-aineeseen, ovat tämän asetuksen II osastossa tarkoitettujen asiaankuuluvien kaupan pitämisen vaatimusten lisäksi säännöt, jotka sisältyvät liitteessä XX lueteltuihin komission asetuksiin.

3. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 nojalla hyväksytyt hyväksymissuunnitelmat, jotka pysyvät asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 4 kohdan nojalla voimassa, rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen määrien mukaisesti, kun kyseessä ovat tuottajaryhmät, jotka eivät ole sijoittautuneet 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneihin jäsenvaltioihin, perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille yhteisön syrjäisimmille alueille tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006 ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille Egeanmeren pienille saarille.

([1]) EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

▼B

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 mukaisesti hyväksytyt hyväksymissuunnitelmat, joihin on sovellettu kyseisen asetuksen 14 artiklan 7 kohtaa ja jotka pysyvät asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 4 kohdan nojalla voimassa, rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrien mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on muutettava kansallisia strategioitaan viimeistään 15 päivänä syyskuuta 2011, jos se on tarpeen

a) sen perustelemiseksi asianmukaisesti, mitä 50 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua etäisyyttä pidetään merkittävänä;

b) toimintaohjelman vuotuisten menojen enimmäisprosenttiosuuden vahvistamiseksi, joka voidaan käyttää asetuksen 60 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin pakkausten ympäristönhoidolliseen käsittelyyn liittyviin toimiin.

5. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa hyväksyttyjen toimintaohjelmien täytäntöönpanoa voidaan jatkaa niiden päättymiseen saakka ilman, että 60 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua enimmäisprosenttiosuutta noudatetaan.

151 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETUT KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

A OSA

Kaupan pitämisen yleisvaatimukset

1. **Laatua koskevat vähimmäisvaatimukset**

Sallitut poikkeamat huomioon ottaen tuotteiden on oltava

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet ravinnoksi kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Tuotteiden kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

2. **Kypsyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset**

Tuotteiden on oltava riittävän kehittyneitä, muttei ylikehittyneitä, ja hedelmien on oltava riittävän kypsiä, muttei ylikypsiä.

Tuotteiden kypsyysasteen on oltava sellainen, että niiden kypsyminen voi jatkua ja ne voivat saavuttaa riittävän kypsyysasteen.

3. **Sallitut poikkeamat**

Kussakin erässä sallitaan kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta tuotteita, jotka eivät ole laatua koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään 2 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

▼M18

4. **Merkitseminen**

A. *Tunnistusmerkinnät*

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa esipakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai tunnustama pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jota edeltää maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

▼M18

B. *Alkuperä*

Alkuperämaan koko nimi ([1]). Jäsenvaltioista peräisin olevissa tuotteissa merkintä on tehtävä alkuperämaan kielellä tai sellaisella kielellä, jota määrämaan kuluttajat ymmärtävät. Muissa tuotteissa merkintä on tehtävä kielellä, jota määrämaan kuluttajat ymmärtävät.

▼B

B OSA

Kaupan pitämisen erityisvaatimukset

1 OSA: *OMENOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Malus domestica* Borkh. -lajin omenoita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja omenoita lukuun ottamatta.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen omenoiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle vahvistetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat omenoiden on kaikissa luokissa oltava

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla vakavaa lasittumatautia, lukuun ottamatta Fuji-lajiketta ja sen muunnoksia,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Omenoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyysastetta koskevat vaatimukset**

Omenoiden on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä.

Omenoiden kypsyysasteen on oltava sellainen, että niiden kypsyminen voi jatkua ja ne voivat saavuttaa lajikkeelle sopivan kypsyysasteen.

Kypsyysastetta koskevien vaatimusten tarkastamiseksi voidaan ottaa huomioon useita muuttujia (esim. muoto, maku, kiinteys ja refraktometriluku).

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

C. **Luokittelu**

Omenat luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen omenoiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ([1]) tyypillisiä, ja kannan on oltava vahingoittumaton.

Omenoissa on oltava vähintään seuraavat lajikkeen väriominaisuudet:

— A-väriryhmässä kolme neljäsosaa kokonaispinnasta on punainen,

— B-väriryhmässä puolet kokonaispinnasta on punakirjava,

— C-väriryhmässä kolmannes kokonaispinnasta on kevyesti punainen, punertava tai juovikas.

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— hyvin vähäiset kuorivauriot,

— hyvin vähäistä ruskealaikkuisuutta ([2]), kuten

— ruskeita laikkuja, jotka eivät ulotu kantakuoppaa laajemmalle ja jotka eivät ole karheita, ja/tai

— vähäistä erillistä ruskealaikkuisuutta.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen omenoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ([3]) tyypillisiä.

Omenoissa on oltava vähintään seuraavat lajikkeen väriominaisuudet:

— A-väriryhmässä puolet kokonaispinnasta on punainen,

— B-väriryhmässä kolmannes kokonaispinnasta on punakirjava,

— C-väriryhmässä kymmenesosa kokonaispinnasta on kevyesti punainen, punertava tai juovikas.

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäinen kehitysvirhe,

— vähäinen värivirhe,

([1]) Näiden vaatimusten lisäyksessä esitetään ohjeellinen lajikeluettelo, jossa mainitaan luokitus värin ja ruskealaikkuisuuden mukaan.

([2]) Lajikkeisiin, joihin on merkitty näiden vaatimusten lisäyksessä ”R”, ei sovelleta ruskealaikkuisuutta koskevia säännöksiä.

([3]) Näiden vaatimusten lisäyksessä esitetään ohjeellinen lajikeluettelo, jossa mainitaan luokitus värin ja ruskealaikkuisuuden mukaan.

▼B

— lieviä kolhiutumia, jotka eivät saa olla tummuneita ja joiden kokonaispinta-ala on enintään yksi neliösenttimetri,

— vähäisiä kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

— muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli kahden senttimetrin pituisia,

— muiden vikojen osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia inaequalis*), jonka yhteispinta-ala ei saa olla yli 0,25 neliösenttimetriä,

— vähäistä ruskealaikkuisuutta ([1]), kuten

— ruskeita laikkuja, jotka voivat ulottua hieman kantakuoppaa laajemmalle mutta jotka eivät ole karheita, ja/tai

— ohutta verkkomaista ruskealaikkuisuutta, jonka pinta-ala on enintään viidennes hedelmän kokonaispinta-alasta ja joka ei poikkea voimakkaasti hedelmän yleisestä väristä, ja/tai

— tiheää ruskealaikkuisuutta, jonka pinta-ala on enintään kahdeskymmenes osa hedelmän kokonaispinta-alasta; ohuen verkkomaisen ja tiheän ruskealaikkuisuuden pinta-ala saa kuitenkin yhteensä olla enintään 1/5 hedelmän kokonaispinta-alasta.

Omenoista voi puuttua kanta, jos se on irronnut siististi eikä kuori kantakuopassa ole vaurioitunut.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat omenat, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka ovat edellä määriteltyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia.

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä.

Omenoissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— kehitysvirheitä,

— värivirheitä,

— lieviä kolhiutumia, jotka voivat olla hiukan tummuneita ja joiden pinta-ala on enintään 1,5 neliösenttimetriä,

— kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

— muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli neljän senttimetrin pituisia,

— muiden vikojen osalta yli 2,5:tä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (*Venturia inaequalis*), jonka yhteispinta-ala ei saa olla yli yhtä neliösenttimetriä,

— vähäistä ruskealaikkuisuutta ([2]), kuten

— ruskeita laikkuja, jotka voivat ulottua kantakuoppaa laajemmalle ja olla hieman karheita, ja/tai

— ohutta verkkomaista ruskealaikkuisuutta, jonka pinta-ala on enintään puolet hedelmän kokonaispinta-alasta ja joka ei poikkea voimakkaasti hedelmän yleisestä väristä, ja/tai

— tiheää ruskealaikkuisuutta, jonka pinta-ala on enintään kolmannes hedelmän kokonaispinta-alasta;

— ohuen verkkomaisen ja tiheän ruskealaikkuisuuden pinta-ala saa kuitenkin yhteensä olla enintään puolet hedelmän kokonaispinta-alasta.

([1]) Lajikkeisiin, joihin on merkitty lisäyksessä ”R”, ei sovelleta ruskealaikkuisuutta koskevia säännöksiä.

([2]) Lajikkeisiin, joihin on merkitty lisäyksessä ”R”, ei sovelleta ruskealaikkuisuutta koskevia säännöksiä.

▼B

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään joko poikkileikkauksen suurimman halkaisijan tai painon mukaan.

Vähimmäiskoko on halkaisijan mukaan 60 millimetriä tai painon mukaan 90 grammaa. Kooltaan pienemmät hedelmät voidaan hyväksyä, jos tuotteen arvo Brixin asteikolla on vähintään 10,5 ja koko on vähintään 50 millimetriä tai 70 grammaa.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) halkaisijan mukaan määritellyillä hedelmillä

— enintään 5 millimetriä, kun kyseessä ovat ekstraluokan hedelmät ja kerroksittain riveihin pakatut I ja II luokan hedelmät. Bramley's Seedling -lajikkeiden (Bramley, Triomphe de Kiel) ja Horneburger-lajikkeiden omenilla halkaisijoiden ero voi kuitenkin olla enintään 10 millimetriä, ja

— enintään 10 millimetriä, kun kyseessä ovat irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottavat I luokan hedelmät. Bramley's Seedling -lajikkeiden (Bramley, Triomphe de Kiel) ja Horneburger-lajikkeiden omenilla halkaisijoiden ero voi kuitenkin olla enintään 20 mm; tai

b) painon mukaan määritellyillä hedelmillä

— enintään 5 millimetriä, kun kyseessä ovat ekstraluokan omenat ja kerroksittain riveihin pakatut I ja II luokan omenat:

Koko (g)	Painoero (g)
70–90	15 g
91–135	20 g
136–200	30 g
201–300	40 g
> 300	50 g

— enintään 10 millimetriä, kun kyseessä ovat irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottavat I luokan hedelmät:

Koko (g)	Tasakokoisuus (g)
70–135	35
136–300	70
> 300	100

Irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottaville II luokan hedelmille ei ole vahvistettu tasakokoisuusvaatimusta.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

▼B

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla omenoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta omenia, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia. Sallittua poikkeamaa ei sovelleta tuotteisiin, jotka ovat

— 5 millimetriä tai enemmän vähimmäiskokoa pienempiä,

— 10 grammaa tai enemmän vähimmäispainoa kevyempiä.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Jokaisen pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa, kokoluokkaa (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) ja kypsyysastetta olevia omenoita.

Ekstraluokan hedelmien on oltava myös samanvärisiä.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää eri omenalajikkeiden sekoituksia, jos ne eroavat selvästi toisistaan ja jos tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia ja kunkin lajikkeen osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Omenat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi asianmukaisella tavalla. Erityisesti yli kolmen kilogramman painoisten myyntipakkausten on oltava riittävän jäykkiä, jotta ne suojaisivat tuotetta asianmukaisesti.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

▼B

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

▼M18

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”omenoita” jos sisältö ei ole näkyvissä.

— Lajikkeen nimi. Jos kyseessä on selvästi toisistaan eroavien omenalajikkeiden sekoitus, maininta jokaisesta lajikkeesta.

— Lajikkeen nimi voidaan korvata synonyymillä. Muunnoksen nimi tai kauppanimi ([1]) voidaan mainita vain lajikkeen tai synonyymin täydennyksenä.

▼B

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([2]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

Kun kyseessä on eri alkuperää olevien, selvästi toisistaan eroavien omenalajikkeiden sekoitus, kunkin lajikkeen nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Kokoluokka tai kerroksittain riveihin pakatuista hedelmistä kappalemäärä.

Jos tunnistusmerkinnät tehdään kokoluokan perusteella, kokoluokka on ilmoitettava

a) niiden hedelmien osalta, joihin sovelletaan tasakokoisuusvaatimuksia, vähimmäis- ja enimmäishalkaisijoina tai vähimmäis- ja enimmäispainoina;

b) niiden hedelmien osalta, joihin ei sovelleta tasakokoisuusvaatimuksia, pakkauksen pienimmän hedelmän halkaisijana tai painona, jonka perään lisätään maininta ”ja enemmän” tai muu vastaava ilmaisu tai tarvittaessa maininta pakkauksen suurimman hedelmän halkaisijasta tai painosta.

([1]) Kauppanimi voi olla tavaramerkki, jolle on haettu suojaa tai jolle on myönnetty suoja, tai mikä tahansa muu kaupallinen nimitys.

([2]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M18

Lisäys

Omenalajikkeiden ohjeellinen luettelo

Luetteloon sisältymättömien lajikkeiden hedelmät on luokiteltava niiden lajikeominaisuuksien mukaisesti.

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
African Red			B	
Akane		Tohoku 3, Primerouge	B	
Alborz Seedling			C	
Aldas			B	
Alice			B	
Alkmene		Early Windsor	C	
Alro			B	
Alwa			B	
Amasya			B	
Angold			C	
Antej		Antei	B	
Apollo		Beauty of Blackmoor	C	
Arkcharm		Arkansas No 18, A 18	C	
Arlet			B	R
Aroma			C	
	Aroman muunnokset, esim.		C	
	Amorosa		C	
Auksis			B	
Beacon			A	
Belfort		Pella	B	
Belle de Boskoop				R
	Belle de Boskoopin muunnokset, esim.			R

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
	Boskoop rouge	Red Boskoop Roter Boskoop		R
Belle fleur double				
Belorrusskoje Maļinovoje		Belorusskoe Malinovoe, Byelorusskoe Malinovoe	B	
Berlepsch		Freiherr von Berlepsch	C	
	Berlepschin muunnokset, esim.		C	
	Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	C	
Blushed Golden				
Bogatir		Bogatyr		
Bohemia			B	
Braeburn			B	
	Braeburnin muunnokset, esim.		B	
	Hidala		B	
	Joburn		B	
	Lochbuie Red Braeburn		B	
	Mahana Red		B	
	Mariri Red		B	
	Redfield		B	
	Royal Braeburn		B	
Bramley's Seedling		Bramley, Triomphe de Kiel		
Brettacher Sämling				
Calville Groupe des				
Cardinal			B	
Carola		Kalco	C	
Caudle			B	
Charden				
Charles Ross				
Civni			B	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Coop 38				
Coromandel Red		Corodel	A	
Cortland			B	
Cox's Orange Pippin		Cox orange	C	R
	Cox's Orange Pippinin muunnokset, esim.		C	R
	Cherry Cox		C	R
Crimson Bramley				
Cripps Pink			C	
	Cripps Pinkin muunnokset, esim.		C	
	Pink Rose		C	
	Rosy Glow		C	
	Ruby Pink		C	
Cripps Red			C (*)	
Dalinbel			B	R
Delblush				
Delcorf			C	
	Delcorfin muunnokset, esim.		C	
	Dalili		C	
	Monidel		C	
Delgollune			B	
Delicious ordinaire		Ordinary Delicious	B	
Deljeni				
Delikates			B	
Delor			C	
Discovery			C	
Doč Melbi		Doch Melbi	C	
Dunn's Seedling				R
Dykmanns Zoet			C	
Egremont Russet				R

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Elan				
Elise		Red Delight	A	
Ellison's orange		Ellison	C	
Elstar			C	
	Elstarin muunnokset, esim.		C	
	Bel-El		C	
	Daliest		C	
	Daliter		C	
	Elshof		C	
	Elstar Armhold		C	
	Elstar Reinhardt		C	
	Goedhof		C	
	Red Elstar		C	
	Valstar		C	
Empire			A	
Falstaff			C	
Fiesta		Red Pippin	C	
Florina			B	
Forele			B	
Fortune				R
Fuji			B	
	Fujin muunnokset, esim.		B	
	Fuji Brak		B	
Gala			C	
	Galan muunnokset, esim.		C	
	Annaglo		C	
	Baigent		C	
	Galaxy		C	
	Mitchgla		C	
	Obrogala		C	
	Regala		C	
	Regal Prince		C	
	Tenroy		C	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Garcia				
Gloster			B	
Goldbohemia				
Golden Delicious				
	Golden Deliciousin muunnokset, esim.			
Golden Russet				R
Goldstar				
Granny Smith				
Gradigold				
Gravensteiner		Gravenstein		
	Gravensteinerin muunnokset, esim.			
	Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner		
Greensleeves				
Holsteiner Cox		Holstein		R
	Holsteiner Coxin muunnokset, esim.			R
	Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox		R
Honeycrisp			C	
Honeygold				
Horneburger				
Howgate Wonder		Manga		
Idared			B	
Iedzēnu			B	
Ilga			B	
Ingrid Marie			B	R
Iron			C	
Isbranica		Izbranica	C	
Jacob Fisher				
Jacques Lebel				
Jamba			C	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
James Grieve				
	James Grieven muunnokset, esim.			
	James Grieve rouge	Red James Grieve		
Jarka			C	
Jerseymac			B	
Jester				
Jonagold			C	
	Jonagoldin muunnokset, esim.		C	
	Crowngold		C	
	Daligo		C	
	Daliguy	Jonasty	C	
	Dalijean	Jonamel	C	
	Decosta		C	
	Jomar		C	
	Jomured	Van de Poel	C	
	Jonabel		C	
	Jonabres		C	
	Jonagold Boerekamp		C	
	Jonagold 2000	Excel	C	
	Jonagored Supra		C	
	Jonaveld		C	
	King Jonagold		C	
	New Jonagold	Fukushima	C	
	Novajo	Veulemanns	C	
	Primo		C	
	Red Jonaprince		C	
	Romagold	Surkijn	C	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
	Rubinstar		C	
	Schneica	Jonica	C	
	Wilmuta		C	
Jonalord			C	
Jonathan			B	
Julia			B	
Jupiter				
Karmijn de Sonnaville			C	R
Katja		Katy	B	
Kent				R
Kidd's orange red			C	R
Kim			B	
Koit			C	
Koričnoje Novoje		Korichnoe Novoe, Korichnevoe Novoe	C	
Kovaļenkovskoje			B	
Krameri Tuvioun			B	
Kulikovskoje			B	
Lady Williams			B	
Lane's Prince Albert				
Laxton's Superb			C	R
Ligol			B	
Lobo			B	
Lodel			A	
Lord Lambourne			C	
Maigold			B	
McIntosh			B	
Meelis			B	
Melba			C	
Melodie			B	
Melrose			C	
Meridian			C	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Moonglo			C	
Morgenduft		Imperatore	B	
Mountain Cove				
Mutsu		Crispin		
Noris			B	
Normanda			C	
Nueva Europa			C	
Nueva Orleans			B	
Odin			B	
Ontario			B	
Orlik			B	
Orlovskoje Polosatoje			C	
Ozark Gold				
Paula Red			B	
Pero de Cirio				
Piglos			B	
Pikant			B	
Pikkolo			C	
Pilot			C	
Pimona			C	
Pinova			C	
Pirella			B	
Piros			C	
Prima			B	
Rafzubin			C	
	Rafzubinin muunnokset, esim.		C	
	Rafzubex		C	
Rajka			B	
Rambour d'hiver				
Rambour Franc			B	
Reanda			B	
Rebella			C	
Red Delicious			A	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
	Red Deliciousin muunnokset, esim.		A	
	Campsur		A	
	Erovan		A	
	Fortuna Delicious		A	
	Otago		A	
	Red King		A	
	Red Spur		A	
	Red York		A	
	Richared		A	
	Royal Red		A	
	Shotwell Delicious		A	
	Stark Delicious		A	
	Starking		A	
	Starkrimson		A	
	Starkspur		A	
	Topred		A	
	Trumdor		A	
	Well Spur		A	
Red Dougherty			A	
Redkroft			A	
Regal			A	
Regina			B	
Reglindis			C	
Reine des Reinettes		Gold Parmoné, Goldparmäne	C	
Reineta Encarnada			B	
Reinette Rouge du Canada			B	
Reinette d'Orléans				
Reinette Blanche du Canada		Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada		R

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Reinette de France				
Reinette de Landsberg				
Reinette grise du Canada		Graue Kanadarenette		R
Relinda			C	
Remo			B	
Renora			B	
Resi			B	
Resista				
Retina			B	
Rewena			B	
Roja de Benejama		Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty		Belle de Rome, Rome	B	
	Rome Beautyn muunnokset, esim.		B	
	Red Rome		B	
Rosana			B	
Royal Beauty			A	
Rubin (Czech cultivar)			C	
Rubin (Kazahstan cultivar)			B	
Rubinola			B	
Rudens Svītrainais		Osennee Polosatoe, Rudeninis Dryzuotasis, Rudens Svītrotais, Streifling, Streifling Herbst, Sügisjoonik, Syysjuovikas ja monet muut	C	
Saltanat			B	
Sciearly			A	
Scifresh			B	
Sciglo			A	
Sciray		GS48	A	

▼**M18**

Lajike	Muunnos	Synonyymi	Väriryhmä	Ruskea-laikkuisuus
Scired			A	R
Sciros			A	
Selena			B	
Shampion			B	
Sidrunkollane Talioun				
Sinap Orlovskij				
Snygold		Earlygold		
Sommerregent			C	
Spartan			A	
Splendour			A	
St. Edmunds Pippin				R
Stark's Earliest			C	
Štaris		Staris	A	
Sturmer Pippin				R
Summerred			B	
Sügisdessert			C	
Sunrise			A	
Sunset				R
Suntan				R
Sweet Caroline			C	
Talvenauding			B	R
Tellisaare			B	
Tiina		Tina	C	
Topaz			B	
Tydeman's Early Worcester		Tydeman's Early	B	
Veteran			B	
Vista Bella		Bellavista	B	
Wealthy			B	
Worcester Pearmain			B	
York			B	
Zailijskoje		Zailiyskoe	B	
Žigulovskoje		Zhigulovskoe	C	

(*) Vähintään 20 prosenttia I ja II luokassa.

▼B

2 OSA: *SITRUSHEDELMIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat seuraavia hedelmälajeja, jotka luokitellaan ”sitrushedelmiksi” ja jotka on tarkoitettu toimitettavaksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja sitrushedelmiä lukuun ottamatta:

— *Citrus limon* (L.) Burm. f -lajin sitruunat,

— mandariinit (*Citrus reticulata* Blanco), mukaan luettuina tämän lajin ja sen hybridien satsumat (*Citrus unshiu* Marcow.), klementiinit (*Citrus clementina* Hort. ex Tan.), välimerenmandariinit (*Citrus deliciosa* Ten.) ja tangeriinit (*Citrus tangerina* Tan.),

— *Citrus sinensis* (L.) Osbeck -lajin appelsiinit.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen sitrushedelmien laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat sitrushedelmien on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— vailla kolhiutumia ja/tai laajoja arpeutuneita vioittumia,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla alkavaa nahistumista ja kuivumista,

— vailla alhaisen lämpötilan tai hallan aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Sitrushedelmien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyysastetta koskevat vaatimukset**

Sitrushedelmien kehitys- ja kypsyysasteen on oltava sopiva ottaen huomioon lajiketta koskevat edellytykset, korjuuajankohta ja tuotantoalue.

Sitrushedelmien kypsyysaste määritellään kunkin jäljempänä mainitun lajin osalta seuraavia parametreja käyttäen:

— vähimmäismehupitoisuus,

▼M18

—————

▼B

— sokeri- ja happopitoisuuksien suhteen vähimmäisarvo ([1]),

— väritys.

Värityksen on oltava sellainen, että tavanomaisen kehityksen päätyttyä sitrushedelmien väri on määräpaikassa lajikkeelle tyypillinen.

([1]) Laskettuna OECD:n objektiivisia testejä koskevissa ohjeissa kuvatun mukaisesti.

▼B

	Vähimmäismehupitoisuus (%)	►M18 ——— ◄	Sokeri- ja happopitoisuuksien suhde	Väritys
Sitruunat	20			Oltava lajikkeelle tyypillinen. Väriltään vihreät (muttei tummanvihreät) hedelmät sallitaan, jos ne täyttävät vähimmäisvaatimukset mehupitoisuuden osalta.

Satsumat, klementiinit ja muut mandariinilajikkeet sekä niiden hybridit

Satsumat	33		6.5:1	Oltava lajikkeelle tyypillinen vähintään kolmanneksella hedelmän pinta-alasta.
Klementiinit	40		7.0:1	
Muut mandariinilajikkeet ja niiden hybridit	33		7.5:1 ([1])	

Appelsiinit

Veriappelsiinit	30		6.5:1	Oltava lajikkeelle tyypillinen. Väriltään vaaleanvihreät hedelmät sallitaan, jos kyseistä väriä esiintyy enintään yhdellä viidesosalla hedelmän kokonaispinta-alasta ja jos hedelmät täyttävät vähimmäisvaatimukset mehupitoisuuden osalta. Alueilla, joilla ilman lämpötila ja suhteellinen kosteus ovat appelsiinien kehityskautena korkeat, hedelmien kokonaispinta-alasta yli viidesosa voi olla vihreä, jos ne täyttävät vähimmäisvaatimukset mehupitoisuuden osalta.
Navel-lajikkeiden ryhmä	33		6.5:1	
Muut lajikkeet	35		6.5:1	
Mosambi, Sathgudi ja Pacitan, joissa esiintyy vihreää väriä yli viidesosalla	33			
Muut lajikkeet, joissa esiintyy vihreää väriä yli viidesosalla	45			

▼M18

([1]) Mandora- ja Minneola-lajikkeiden sokeri- ja happopitoisuuksien suhde on 1.1.2023 alkavan markkinointivuoden alkuun saakka 6,0:1.

▼B

Kyseiset kypsyysvaatimukset täyttävien sitrushedelmien kuoren vihreys voidaan poistaa. Tämä käsittely on sallittu vain, jos muut luontaiset aistinvaraiset ominaisuudet eivät muutu.

C. **Luokittelu**

Sitrushedelmät luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen sitrushedelmien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen sitrushedelmien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

▼B

— vähäisiä värivirheitä, vähäiset auringonpaahteen jäljet mukaan luettuina,

— vähäisiä eteneviä kuorivaurioita, jos ne eivät aiheuta vaurioita hedelmälihalle,

— vähäisiä hedelmän muodostuessa ilmaantuvia kuorivaurioita, kuten hopeanväriset ruvettumat, ruskealaikkuisuus tai tuholaisten aiheuttamat vauriot,

— vähäisiä arpeutuneita virheitä, jotka on aiheuttanut jokin mekaaninen syy, kuten raesade, hankaus, käsittelyssä syntyneet vauriot,

— kaikkien mandariinien ryhmään kuuluvien hedelmien kuori voi olla vähäisesti ja osittain irronnut hedelmänlihasta.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat sitrushedelmät, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Sitrushedelmissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä, auringonpaahteen jäljet mukaan luettuina,

— eteneviä kuorivaurioita, jos ne eivät aiheuta vaurioita hedelmälihalle,

— hedelmän muodostuessa ilmaantuvia kuorivaurioita, kuten hopeanväriset ruvettumat, ruskealaikkuisuus tai tuholaisten aiheuttamat vauriot,

— arpeutuneita virheitä, jotka on aiheuttanut jokin mekaaninen syy, kuten raesade, hankaus, käsittelyssä syntyneet vauriot,

— arpeutuneita pintavaurioita,

— epätasainen kuori,

— appelsiinien kuori voi olla vähäisesti ja osittain irronnut hedelmänlihasta ja kaikkien mandariinien ryhmään kuuluvien hedelmien kuori voi olla osittain irronnut hedelmälihasta.

III KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Koko määritetään hedelmän poikkileikkauksen suurimman halkaisijan tai lukumäärän mukaan.

A. Vähimmäiskoko

Sovellettavat vähimmäiskoot ovat seuraavat:

Hedelmä	Halkaisija (mm)
Sitruunat	45
Satsumat ja muut mandariinilajikkeet sekä niiden hybridit	45
Klementiinit	35
Appelsiinit	53

B. Tasakokoisuus

Sitrushedelmät voidaan kokoluokitella jollakin seuraavista tavoista:

a) Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

— enintään 10 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on < 60 millimetriä,

▼B

— enintään 15 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on ≥ 60 millimetriä mutta < 80 millimetriä,

— enintään 20 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on ≥ 80 millimetriä mutta < 110 millimetriä,

— jos hedelmän halkaisija on ≥ 110 millimetriä, halkaisijoiden erolla ei ole merkitystä.

b) Jos sovelletaan kokoluokkakoodeja, on noudatettava seuraavassa taulukossa esitettyjä koodeja ja asteikkoja:

	Kokokoodi	Halkaisija (mm)
Sitruunat	0	79 - 90
	1	72 - 83
	2	68 - 78
	3	63 - 72
	4	58 - 67
	5	53 - 62
	6	48 - 57
	7	45 - 52
Satsumat, klementiinit ja muut mandariinilajikkeet sekä niiden hybridit	1-XXX	78 tai suurempi
	1-XX	67 - 78
	1 tai 1-X	63 - 74
	2	58 - 69
	3	54 - 64
	4	50 - 60
	5	46 - 56
	6 ([1])	43 - 52
	7	41 - 48
	8	39 - 46
	9	37 - 44
	10	35 - 42
Appelsiinit	0	92 – 110
	1	87 – 100
	2	84 – 96
	3	81 – 92
	4	77 – 88
	5	73 – 84
	6	70 – 80
	7	67 – 76
	8	64 – 73
	9	62 – 70
	10	60 – 68
	11	58 – 66
	12	56 – 63
	13	53 – 60

([1]) Alle 45 millimetrin halkaisija koskee vain klementiinejä.

▼B

Tasakokoisuus varmistetaan edellä esitetyn kokoluokitteluasteikon noudattamisella seuraavia tapauksia lukuun ottamatta:

Kun kyseessä ovat irtotavarana konteissa olevat hedelmät ja nettopainoltaan enintään viiden kilogramman myyntipakkauksissa olevat hedelmät, suurin kokoero ei saa ylittää kokoluokitteluasteikon kolmen peräkkäisen koon muodostaman ryhmän vaihteluväliä.

c) Lukumäärän mukaan kokoluokitelluissa hedelmissä kokoerojen on oltava a alakohdan mukaisia.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla sitrushedelmiä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia lukumäärästä tai painosta sitrushedelmiä, jotka kuuluvat välittömästi alempaan ja/tai ylempään kokoluokkaan kuin pakkauksessa mainittu kokoluokka (tai mainitut kokoluokat, kun kyseessä on kolmen kokoluokan yhdistelmä).

Kaikissa tapauksissa kymmenen prosentin sallittua poikkeamaa sovelletaan vain hedelmiin, jotka eivät ole pienempiä kuin seuraavat vähimmäismitat:

Hedelmä	Halkaisija (mm)
Sitruunat	43
Satsumat ja muut mandariinilajikkeet sekä niiden hybridit	43
Klementiinit	34
Appelsiinit	50

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä, laatuja kokoluokkaa sekä selvästi samaa kehitys- ja kypsyysastetta olevia sitrushedelmiä.

▼B

Lisäksi ekstraluokassa värin on oltava tasalaatuinen.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää sitrushedelmälajien sekoituksia, jos ne eroavat selvästi toisistaan ja jos tuotteet ovat tasalaatuisia ja kunkin lajin osalta samaa lajiketta, kaupallista tyyppiä ja alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Sitrushedelmät on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Jos hedelmät kääritään paperiin, on käytettävä ohutta, kuivaa, uutta ja hajutonta ([1]) paperia.

On kiellettyä käyttää sellaisia aineita, jotka muuttavat sitrushedelmien luontaisia ominaisuuksia ja erityisesti niiden makua tai hajua ([2]).

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita. Tarjontamuoto, jossa hedelmään kiinnittyy lyhyt, ei puumainen oksa muutamine vihreine lehtineen, kuitenkin sallitaan.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Lajin yleisnimi, jos tuote ei ole näkyvissä,

— appelsiinien osalta lajikkeen nimi,

([1]) Sellaisten säilöntäaineiden tai muiden kemiallisten aineiden käyttäminen, joista voi jäädä hedelmän kuoreen vierasta hajua, sallitaan siltä osin kuin se on sovellettavien Euroopan unionin säännösten mukaista.

([2]) Sellaisten säilöntäaineiden tai muiden kemiallisten aineiden käyttäminen, joista voi jäädä hedelmän kuoreen vierasta hajua, sallitaan siltä osin kuin se on sovellettavien Euroopan unionin säännösten mukaista.

▼B

— mandariinien ryhmän osalta sovelletaan seuraavaa:

— kun kyseessä ovat satsumat, ilmaisu ”satsumia”, jota voi seurata lajikkeen nimi

— kun kyseessä ovat klementiinit, ilmaisu ”klementiinejä”, jota voi seurata lajikkeen nimi ja tapauksen mukaan edeltää joko ilmaisu ”siemenettömiä”, jos klementiinit ovat siemenettömiä tai niissä on 1–10 siementä, tai ”siemenellisiä”, jos klementiineissä on enemmän kuin 10 siementä,

— kun kyseessä ovat muut mandariinit ja niiden hybridit, lajikkeen nimi.

— kun kyseessä on selvästi toisistaan eroavien sitruslajien sekoitus, ilmaisu ”sitrushedelmien sekoitus” tai vastaava ilmaisu ja kaikkien lajien yleisnimet,

— ilmaisu ”siemenettömiä” (vapaaehtoinen) ([1]).

C. **Tuotteen alkuperä**

— Alkuperämaa ([2]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

— Kun kyseessä on eri alkuperää olevien, selvästi toisistaan eroavien sitrushedelmälajien sekoitus, kunkin lajin nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Koko, joka ilmaistaan seuraavasti:

— vähimmäis- ja enimmäiskoko (mm), tai

▼M18

— kokokoodi(t), jo(i)ta voi seurata vähimmäis- ja enimmäiskoko tai lukumäärä.

▼B

— Tarvittaessa merkintä korjuun jälkeisissä käsittelyissä käytetyistä säilöntäaineista tai muista kemiallisista aineista.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

3 OSA: *KIIVIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Actinidia chinensis* Planch.- ja *Actinidia deliciosa* (A. Chev.), C. F. Liang ja A. R. Ferguson -lajien kiivejä, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kiivejä lukuun ottamatta.

([1]) Siemenettömissä sitrushedelmissä voi joskus olla siemeniä.
([2]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen kiivien laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen kiivien on oltava kaikissa luokissa

— eheitä (mutta kannattomia),

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— riittävän kiinteitä; ei pehmeitä, nahistuneita eikä vetisiä,

— hyvin muodostuneita; kaksoishedelmiä tai moninkertaisia hedelmiä ei sallita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Kiivien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset**

Kiivien on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä.

Tämän säännöksen noudattamiseksi hedelmän on oltava pakatessa niin kypsä, että sen arvo Brixin asteikolla on 6,2 tai sen keskimääräinen kuiva-ainepitoisuus on 15 %, jolloin jakeluketjun alussa arvon Brixin asteikolla pitäisi olla 9,5.

C. **Luokittelu**

Kiivit luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen kiivien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Hedelmien on oltava kiinteitä, ja mallon on oltava täysin terve.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

Hedelmän suurimman poikkileikkauksen mukaisen vähimmäishalkaisijan ja enimmäishalkaisijan välisen suhdeluvun on oltava vähintään 0,8.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen kiivien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Hedelmien on oltava kiinteitä, ja mallon on oltava täysin terve.

▼B

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe (muttei paisumia tai epämuodostumia),

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä kuorivaurioita, joiden kokonaispinta-ala on enintään 1 neliösenttimetri,

— pieni pitkittäinen Hayward-merkki, joka ei ole kohonnut.

Hedelmän suurimman poikkileikkauksen mukaisen vähimmäishalkaisijan ja enimmäishalkaisijan välisen suhdeluvun on oltava vähintään 0,7.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat kiivit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Hedelmien on oltava kohtuullisen kiinteitä, eikä mallossa saa olla merkittäviä virheitä.

Kiiveissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä,

— kuorivaurioita, kuten pieniä arpeutuneita halkeamia tai naarmuuntunutta arpikudosta, joiden kokonaispinta-ala on enintään 2 neliösenttimetriä,

— useita lievästi kohonneita Hayward-merkkejä, jotka ovat selvempiä kuin I luokassa,

— vähäisiä kolhiutumia.

III KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Koko määritetään hedelmien painon mukaan.

Vähimmäispaino on ekstraluokassa 90 grammaa, I luokassa 70 grammaa ja II luokassa 65 grammaa.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

— enintään 10 grammaa hedelmillä, joiden paino on enintään 85 grammaa,

— enintään 15 grammaa hedelmillä, joiden paino on 85–120 grammaa,

— enintään 20 grammaa hedelmillä, joiden paino on 120–150 grammaa,

— enintään 40 grammaa hedelmillä, joiden paino on vähintään 150 grammaa.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

▼B

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla kiivejä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta kiivejä, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia.

Kiivien on kuitenkin ekstraluokassa painettava vähintään 85 grammaa, I luokassa vähintään 67 grammaa ja II luokassa vähintään 62 grammaa.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta sekä laatu- ja kokoluokkaa olevia kiivejä.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Kiivit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

▼B

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”kiivejä” ja/tai ”Actinidia”, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Kokoluokka hedelmien vähimmäis- ja enimmäispainona ilmaistuna

— Kappalemäärä (vapaaehtoinen).

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

4 OSA: *SALAATTIEN SEKÄ KÄHÄRÄ- JA SILOENDIIVIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat

— seuraavien lajien salaatteja:

— *Lactuca sativa* var. *capitata* L. (keräsalaatit, myös rapea keräsalaatti ja jäävuorisalaatti),

— *Lactuca sativa* var. *longifolia* Lam. (sidesalaatit),

— *Lactuca sativa* var. crispa L. (lehtisalaatit),

— näiden lajikkeiden risteytyksiä, ja

— *Cichorium endivia* var. *crispum* Lam. -lajin kähäräendiivejä, ja

— *Cichorium endivia* var. *latifolium* Lam. -lajin siloendiivejä,

jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina.

Näitä vaatimuksia ei sovelleta teolliseen jalostukseen tarkoitettuihin tuotteisiin, yksittäisten lehtien muodossa oleviin tuotteisiin, juuripaakullisiin salaatteihin eikä ruukkusalaatteihin.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen tuotteiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat tuotteiden on kaikissa luokissa oltava

— eheitä,

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita ja kunnostettuja eli lähes vailla multaa tai muuta kasvualustaa ja lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— täydessä nestejännityksessä,

— vailla näkyvää kukkavartta,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Salaattien osalta sallitaan vähäinen punertavaan vivahtava värivika, joka johtuu alhaisesta lämpötilasta kasvatuksen aikana, ellei tämä muuta suuresti salaattien ulkonäköä.

Juuret on katkaistava siististi suoraan ulommaisten lehtien tasalta.

Tuotteiden on oltava normaalisti kehittyneitä. Tuotteiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Luokittelu**

Tuotteet luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tuotteiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Tuotteiden on oltava

— hyvin muodostuneita,

— kiinteitä, ottaen huomioon viljelymenetelmä ja tuotteen tyyppi,

— vailla vaurioita ja laadun muuttumisia, jotka heikentävät niiden käyttöarvoa,

— vailla pakkasvaurioita.

Keräsalaattien on koostuttava yhdestä hyvin muodostuneesta kerästä. Kasvihuoneessa viljeltyjen keräsalaattien osalta sallitaan kuitenkin pienemmät kerät.

Sidesalaatissa on oltava kerä, joka voi olla pienikokoinen.

Kähärä- ja siloendiivien keskiosan on oltava väriltään keltainen.

ii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat tuotteet, joita ei voida luokitella I luokkaan, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Tuotteiden on oltava

— melko hyvin muodostuneita,

— vailla vaurioita ja laadun muuttumisia, jotka voivat heikentää vakavasti niiden käyttöarvoa.

▼B

Tuotteissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä tuholaisten aiheuttamia vioittumia.

Keräsalaattien on koostuttava kerästä, joka voi olla pienikokoinen. Keriä ei kuitenkaan vaadita kasvihuoneessa viljeltyjen keräsalaattien osalta.

Sidesalaatissa ei tarvitse olla kerää.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään yksikköpainon mukaan.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) salaattien osalta

— enintään 40 grammaa, kun kevyin kappale on alle 150 gramman painoinen,

— enintään 100 grammaa, kun kevyin kappale on 150–300 gramman painoinen,

— enintään 150 grammaa, kun kevyin kappale on 300–450 gramman painoinen,

— enintään 300 grammaa, kun kevyin kappale on yli 450 gramman painoinen.

b) kähärä- ja siloendiivien osalta

— 300 grammaa.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä saa olla tuotteita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

ii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä saa olla tuotteita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tuotteita, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia.

V **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää ja lajiketta tai kaupallista tyyppiä sekä laatu- ja kokoluokkaa olevia tuotteita.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää selvästi eri lajiketta, kaupallista tyyppiä ja/tai väriä olevien salaattien ja/tai endiivien sekoituksia, jos tuotteet ovat tasalaatuisia ja kunkin lajikkeen, kaupallisen tyypin ja/tai värin osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

▼B

B. **Pakkaaminen**

Tuotteet on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla. Ne on pakattava pakkauksen kokoon ja tyyppiin nähden järkevästi jättämättä tyhjää tilaa tai pakkaamatta liian tiiviisti.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja ulospäin näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”salaatteja”, ”pehmeälehtisiä keräsalaatteja”, ”bataviansalaatteja”, ”rapeakeräsalaatteja (jäävuorisalaatteja)”, ”sidesalaatteja”, ”lehtisalaatteja” (tai tarvittaessa esimerkiksi ”tammenlehtisalaatteja”, ”lollo bionda -salaatteja”, ”lollo rossa” -salaatteja), ”kähäräendiivejä”, ”siloendiivejä” tai vastaava ilmaisu, jos sisältö ei ole näkyvissä,

— tapauksen mukaan ”Little gem” tai vastaava ilmaisu,

— tapauksen mukaan ”viljelty kasvihuoneessa” tai vastaava ilmaisu,

— lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

— ilmaisu ”salaattisekoitus/endiivisekoitus” tai vastaava nimitys, kun kyseessä on selvästi eri väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien salaattien ja/tai endiivien sekoitus. Jos tuote ei ole näkyvissä, on mainittava värit, lajikkeet ja/tai kaupalliset tyypit sekä niiden määrä kussakin pakkauksessa.

C. **Tuotteen alkuperä**

— Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

— Kun kyseessä on eri alkuperää ja selvästi eri väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien salaattien ja/tai endiivien sekoitus, kunkin värin, lajikkeen ja/tai kaupallisen tyypin nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Kokoluokka, ilmaistuna kappaleen vähimmäispainon tai kappaleiden lukumäärän mukaan.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

5 OSA: *PERSIKOIDEN JA NEKTARIINIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Prunus persica* Sieb. et Zucc. -lajin persikoita ja nektariineja, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja persikoita ja nektariineja lukuun ottamatta.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen persikoiden ja nektariinien laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Kullekin luokalle säädetyt erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen persikoiden ja nektariinien on kaikissa luokissa oltava

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla halkeamia kannan kiinnityskohdassa,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

— Persikoiden ja nektariinien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyysastetta koskevat vaatimukset**

Hedelmien on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä. Mallon refraktometriluvun on oltava vähintään 8 Brixin asteikolla.

C. **Luokittelu**

Persikat ja nektariinit luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen persikoiden ja nektariinien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

▼B

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen persikoiden ja nektariinien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä. Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niissä voi kuitenkin olla ►**M18** seuraavanlaisia pintavaurioita ◄, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäinen kehitysvirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä painaumia, joiden kokonaispinta-ala on enintään 1 neliösenttimetri,

— vähäisiä kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

  — muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli 1,5 senttimetrin pituisia,

  — muiden vikojen osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat ne persikat ja nektariinit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä. Persikoissa ja nektariineissa voi olla ►**M18** seuraavanlaisia vaurioita ◄, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— kehitysvirheitä haljenneet kivet mukaan luettuina, jos hedelmä on eheä ja malto vahingoittumaton,

— värivirheitä,

— kolhiutumia, jotka voivat olla hiukan tummuneita ja joiden kokonaispinta-ala on enintään kaksi neliösenttimetriä,

— kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

  — muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli 2,5 senttimetrin pituisia,

  — muiden vikojen osalta yli kahta neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään joko poikkileikkauksen suurimman halkaisijan, painon tai lukumäärän mukaan.

Vähimmäiskoko on

— ekstraluokassa 56 millimetriä tai 85 grammaa,

— I ja II luokassa 51 millimetriä tai 65 grammaa ►**M18** ———— ◄.

Alle 56 millimetrin kokoisia tai alle 85 gramman painoisia hedelmiä ei kuitenkaan pidetä kaupan 1 heinäkuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana (pohjoinen pallonpuolisko) ja 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana (eteläinen pallonpuolisko).

Seuraavat säännökset ovat II luokan osalta vapaaehtoisia.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) halkaisijan mukaan määritellyillä hedelmillä

  — enintään millimetriä, kun kyseessä ovat alle 70 millimetrin kokoiset hedelmät,

▼B

— enintään 10 grammaa, kun kyseessä ovat vähintään 70 millimetrin kokoiset hedelmät;

b) painon mukaan määritellyillä hedelmillä

— enintään 30 grammaa, kun kyseessä ovat alle 180 gramman painoiset hedelmät,

— enintään 80 grammaa, kun kyseessä ovat vähintään 180 gramman painoiset hedelmät.

c) Lukumäärän mukaan kokoluokitelluissa hedelmissä kokoerojen on oltava a tai b alakohdan mukaisia.

Jos käytetään kokokoodeja, on noudatettava seuraavassa taulukossa esitettyjä koodeja.

	koodi	halkaisija tai		paino	
		vähintään (mm)	enintään (mm)	vähintään (g)	enintään (g)
1	D.	51	56	65	85
2	C	56	61	85	105
3	B	61	67	105	135
4	A	67	73	135	180
5	AA	73	80	180	220
6	AAA	80	90	220	300
7	AAAA	> 90		> 300	

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. Sallitut laatupoikkeamat

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla persikoita ja nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla persikoita ja nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla persikoita ja nektariineja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. Sallitut kokopoikkeamat

Kaikissa luokissa (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta persikoita ja nektariineja, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia.

▼B

V. **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan persikoita tai nektariineja, jotka ovat samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa, kypsyysastetta ja kokoluokkaa; ekstraluokassa niiden on oltava myös samanvärisiä.

Pakkauksesta näkyvän osan on edustettava koko pakkauksen sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Persikat ja nektariinit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”persikoita” tai ”nektariineja”, jos sisältö ei ole näkyvissä

— Mallon väri

— Lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Koko (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) ilmaistuna vähimmäis- tai enimmäishalkaisijana tai kokokoodilla

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

— Kappalemäärä (vapaaehtoinen).

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

6 OSA: *PÄÄRYNÖIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Pyrus communis* L. -lajin päärynöitä, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja päärynöitä lukuun ottamatta.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen päärynöiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat huomioon ottaen päärynöiden on oltava kaikissa luokissa

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Päärynöiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyysastetta koskevat vaatimukset**

Päärynöiden kypsyysasteen on oltava sellainen, että niiden kypsyminen voi jatkua ja ne voivat saavuttaa lajikkeelle sopivan kypsyysasteen.

C. **Luokittelu**

Päärynät luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen päärynöiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle [1] tyypillisiä.

Mallossa ei saa olla vaurioita eikä kuoressa karheita ruskeita laikkuja.

Niiden on oltava virheettömiä lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

[1] Suurihedelmäisten lajikkeiden ja kesäpäärynöiden ohjeellinen lajikeluettelo on näiden vaatimusten lisäyksessä.

▼B

Kannan on oltava vahingoittumaton.

Päärynät eivät saa olla rakeisia.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen päärynöiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle [1] tyypillisiä.

Mallon on oltava täysin vahingoittumaton.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäinen kehitysvirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— hyvin vähäistä ruskealaikkuisuutta,

— vähäisiä kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

  — muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli 2 senttimetrin pituisia,

  — muiden virheiden osalta yli yhtä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (Venturia pirina ja V. inaequalis), jonka yhteispinta-ala saa olla enintään 0,25 neliösenttimetriä,

— lieviä kolhiutumia, joiden pinta-ala on enintään yksi neliösenttimetri.

Kanta voi olla hieman vahingoittunut.

Päärynät eivät saa olla rakeisia.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat päärynät, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Mallossa ei saa olla merkittäviä virheitä.

Päärynöissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen ja ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— kehitysvirheitä,

— värivirheitä,

— vähäistä ruskealaikkuisuutta,

— kuorivaurioita, jotka eivät saa olla

  — muodoltaan pitkänomaisten virheiden osalta yli 4 senttimetrin pituisia,

  — muiden virheiden osalta yli 2,5:tä neliösenttimetriä kokonaispinta-alaltaan, lukuun ottamatta hedelmärupea (Venturia pirina ja V. inaequalis), jonka yhteispinta-ala saa olla enintään yksi neliösenttimetri,

  — lieviä kolhiutumia, joiden pinta-ala on enintään kaksi neliösenttimetriä.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään joko poikkileikkauksen suurimman halkaisijan tai painon mukaan.

[1] Suurihedelmäisten lajikkeiden ja kesäpäärynöiden ohjeellinen lajikeluettelo on näiden vaatimusten lisäyksessä.

▼B

Vähimmäiskoko on

a) halkaisijan mukaan määritellyillä hedelmillä

	Ekstraluokka	I luokka	II luokka
Suurihedelmäiset lajikkeet	60 mm	55 mm	55 mm
Muut lajikkeet	55 mm	50 mm	45 mm

b) painon mukaan määritellyillä hedelmillä

	Ekstraluokka	I luokka	II luokka
Suurihedelmäiset lajikkeet	130 g	110 g	110 g
Muut lajikkeet	110 g	100 g	75 g

Näiden vaatimusten lisäyksessä mainituilta kesäpäärynälajikkeilta ei vaadita vähimmäiskokoa.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) halkaisijan mukaan määritellyillä hedelmillä

— enintään 5 millimetriä, kun kyseessä ovat ekstraluokan hedelmät ja kerroksittain riveihin pakatut I ja II luokan hedelmät,

— enintään 10 millimetriä, kun kyseessä ovat irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa olevat I luokan hedelmät;

b) painon mukaan määritellyillä hedelmillä

— kun kyseessä ovat ekstraluokan hedelmät ja kerroksittain riveihin pakatut I luokan hedelmät:

Koko (g)	Painoero (g)
75–100	15
100–200	35
200–250	50
> 250	80

— kun kyseessä ovat irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa olevat I luokan hedelmät:

Koko (g)	Painoero (g)
75–100	25
100–200	50
> 200	100

Irtotavarana pakkauksessa tai myyntipakkauksessa tarjottaville II luokan hedelmille ei ole vahvistettu yhtenäistä kokoa.

IV SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

▼B

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla päärynöitä, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta päärynöitä, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia, siten että enimmäisvaihtelu on

— 5 millimetriä vähimmäishalkaisijaa pienempi,

— 10 grammaa vähimmäispainoa pienempi.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Jokaisen pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa, kokoluokkaa (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) ja kypsyysastetta olevia päärynöitä.

Ekstraluokan hedelmien on oltava myös samanvärisiä.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää eri päärynälajikkeiden sekoituksia, jos ne eroavat selvästi toisistaan ja jos tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia ja kunkin lajikkeen osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Päärynät on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

▼B

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

▼M18

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”Päärynöitä”, jos pakkauksen sisältö ei ole näkyvissä

— Lajikkeen nimi. Jos kyseessä on selvästi toisistaan eroavien päärynälajikkeiden sekoitus, maininta jokaisesta lajikkeesta.

— Lajikkeen nimi voidaan korvata synonyymillä. Kauppanimi ([1]) voidaan merkitä ainoastaan lajikkeen nimen tai synonyymin täydennyksenä.

▼B

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([2]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi. Jos kyseessä on eri alkuperää ja selvästi toisistaan eroavien päärynälajikkeiden sekoitus, kunkin lajikkeen nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Kokoluokka tai kerroksittain riveihin pakatuista hedelmistä kappalemäärä

— Jos tunnistusmerkinnät tehdään kokoluokan perusteella, kokoluokka on ilmoitettava

a) niiden hedelmien osalta, joihin sovelletaan tasakokoisuusvaatimuksia, vähimmäis- ja enimmäishalkaisijoina tai vähimmäis- ja enimmäispainoina;

b) niiden hedelmien osalta, joihin ei sovelleta tasakokoisuusvaatimuksia, pakkauksen pienimmän hedelmän halkaisijana tai painona, jonka perään lisätään maininta ”ja enemmän” tai muu vastaava ilmaisu tai tarvittaessa maininta pakkauksen suurimman hedelmän halkaisijasta tai painosta.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

Lisäys

Päärynöiden kokoluokitteluperusteet

S = Suurihedelmäiset lajikkeet

KP = Kesäpäärynät, joilta ei vaadita vähimmäiskokoa.

Suurihedelmäisten lajikkeiden ja kesäpäärynälajikkeiden ohjeellinen luettelo

Pienihedelmäisiä lajikkeita ja luettelossa mainitsemattomia lajikkeita voidaan pitää kaupan, jos ne ovat vaatimusten III jaksossa vahvistettujen kokoluokittelua koskevien säännösten mukaiset.

([1]) Kauppanimi voi olla tavaramerkki, jolle on haettu suojaa tai jolle on myönnetty suoja, tai mikä tahansa muu kaupallinen nimitys.

([2]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼**M18**

Eräitä jäljempänä olevaan luetteloon kuuluvia lajikkeita voidaan pitää kaupan nimillä, joille on haettu tavaramerkkisuojaa tai saatu tavaramerkkisuoja yhdessä tai useammassa maassa. Tällaisia kauppanimiä ei ole tarkoitus esittää taulukon ensimmäisessä ja toisessa sarakkeessa. Muutamia esimerkkejä tunnetuista tavaramerkeistä esitetään kolmannessa sarakkeessa.

▼**B**

Lajike	Synonyymi	Tavaramerkki	Koko
Abbé Fétel	Abate Fetel		S
Abugo o Siete en Boca			KP
Akça			KP
Alka			S
Alsa			S
Amfora			S
Alexandrine Douillard			S
Bambinella			KP
Bergamotten			KP
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		S
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		S
Beurré Clairgeau			S
Beurré d'Arenberg	Hardenpont		S
Beurré Giffard			KP
Beurré précoce Morettini	Morettini		KP
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		KP
Carusella			KP
Castell	Castell de Verano		KP
Colorée de Juillet	Bunte Juli		KP
Comice rouge			S
Concorde			S
Condoula			KP
Coscia	Ercolini		KP
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		S
D'Anjou			S
Dita			S
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		KP
Doyenné d'hiver	Winterdechant		S
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		S
Erika			S

▼B

Lajike	Synonyymi	Tavaramerkki	Koko
Etrusca			KP
Flamingo			S
Forelle			S
Général Leclerc		Amber Grace™	S
Gentile			KP
Golden Russet Bosc			S
Grand champion			S
Harrow Delight			S
Jeanne d'Arc			S
Joséphine			S
Kieffer			S
Klapa Mīlule			S
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		KP
Lombacad		Cascade ®	S
Moscatella			KP
Mramornaja			S
Mustafabey			KP
Packham's Triumph	Williams d'Automne		S
Passe Crassane	Passa Crassana		S
Perita de San Juan			KP
Pérola			KP
Pitmaston	Williams Duchesse		S
Précoce de Trévoux	Trévoux		KP
Président Drouard			S
Rosemarie			S
Santa Maria	Santa Maria Morettini		KP
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		KP
Suvenirs			S
Taylors Gold			S
Triomphe de Vienne			S
Vasarine Sviestine			S
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		S

7 OSA: *MANSIKOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Fragaria* L. -suvun mansikoita, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja mansikoita lukuun ottamatta.

▼B

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen mansikoiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat mansikoiden on oltava kaikissa luokissa:

— eheitä, vahingoittumattomia,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreennäköisiä mutta pesemättömiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— verhiöllisiä (lukuun ottamatta metsämansikoita); verhiön ja kukkaperän, silloin kun se on mukana, on oltava tuoreita ja vihreitä,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Mansikoiden on oltava riittävän kehittyneitä ja kypsiä. Mansikoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Luokittelu**

Mansikat luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen mansikoiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Niiden on oltava kiiltäviä, lajikkeen ominaisuudet huomioon ottaen.

Niissä ei saa olla multaa.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen mansikoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— pieni vaalea alue, joka ei ole suurempi kuin kymmenesosa hedelmän kokonaispinta-alasta,

— vähäisiä pinnalla olevia painumia.

Niiden on oltava käytännössä mullattomia.

▼B

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat mansikat, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Mansikoissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— vaalea alue, jonka pinta-ala ei ole suurempi kuin viidesosa hedelmän kokonaispinta-alasta,

— vähäisiä kuivia pintavirheitä, jotka todennäköisesti eivät laajene,

— vähäisiä mullan jäännöksiä.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään poikkileikkauksen suurimman halkaisijan mukaan.

Vähimmäiskoko on

— ekstraluokassa 25 millimetriä,

— I ja II luokissa 18 millimetriä.

Metsämansikoilta ei vaadita vähimmäiskokoa.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla mansikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta mansikoita, jotka eivät vastaa vähimmäiskokoa koskevia vaatimuksia.

V **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta ja laatuluokkaa olevia mansikoita.

Ekstraluokassa mansikoiden on metsämansikoita lukuun ottamatta oltava kypsyydeltään, väriltään ja kooltaan erityisen tasalaatuisia ja yhdenmukaisia. I luokassa niiden ei tarvitse olla kooltaan yhtä tasalaatuisia.

▼B

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Mansikat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”mansikoita”, jos pakkauksen sisältö ei ole näkyvissä

— Lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

8 OSA: *PAPRIKOIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Capsicum annuum* L. -lajin paprikoita ([2]), jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja paprikoita lukuun ottamatta.

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.
([2]) Joidenkin paprikalajikkeiden maku voi olla polttava.

▼B

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen paprikoiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat paprikoiden on kaikissa luokissa oltava:

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— kiinteitä,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla alhaisen lämpötilan tai hallan aiheuttamia vaurioita,

— kannallisia; kannan on oltava siististi leikattu ja verhiön vahingoittumaton,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Paprikoiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne:

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Luokittelu**

Paprikat luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen paprikoiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen paprikoiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle ja/tai kaupalliselle tyypille tyypillisiä.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäistä hopeoitumista tai ripsiäisten aiheuttamia vaurioita, joiden pinta-ala on enintään kolmannes kokonaispinta-alasta,

— vähäisiä kuorivaurioita kuten

— pilkkuja, naarmuja, auringonpaahteen jälkiä tai painaumia, joiden pinta-ala on pitkänomaisten virheiden osalta enintään kaksi senttimetriä ja muiden virheiden osalta enintään yksi neliösenttimetri, tai

— kuivia pintahalkeamia, joiden pinta-ala on enintään kahdeksasosa kokonaispinta-alasta,

— hieman vioittunut kanta.

▼B

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat paprikat, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka vastaavat edellä määriteltyjä vähimmäisvaatimuksia.

Paprikoissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen ja ulkonäköön liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— vähäistä hopeoitumista tai ripsiäisten aiheuttamia vaurioita, joiden pinta-ala on enintään kaksi kolmannesta kokonaispinta-alasta,

— vähäisiä kuorivaurioita kuten

— pilkkuja, naarmuja, auringonpaahteen jälkiä, painaumia tai arpeutuneita pintavirheitä, joiden pinta-ala on pitkänomaisten virheiden osalta enintään neljä senttimetriä ja muiden virheiden osalta enintään 2,5 neliösenttimetriä, tai

— kuivia pintahalkeamia, joiden pinta-ala on enintään neljäsosa kokonaispinta-alasta,

— kärkiosan vioittumista enintään yhden neliösenttimetrin alalla,

— nahistumista enintään kolmanneksella pinta-alasta,

— vioittunut kanta ja verhiö, jos ympäröivä malto on vahingoittumaton.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään paprikan poikkileikkauksen suurimman halkaisijan tai painon mukaan. Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) halkaisijan mukaan määritellyillä paprikoilla

— 20 millimetriä;

b) painon mukaan määritellyillä paprikoilla

— 30 grammaa, kun painavin yksilö painaa enintään 180 grammaa,

— 40 grammaa, kun painavin yksilö painaa enemmän kuin 180 grammaa.

Pitkänomaisten paprikoiden on oltava riittävän tasapituisia.

II luokassa tasakokoisuus ei pakollista.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla paprikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla paprikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

▼B

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla paprikoita, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta paprikoita, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan paprikoita, jotka ovat samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä, laatu- ja kokoluokkaa (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan); ekstraluokassa ja I luokassa niiden on oltava myös kypsyysasteeltaan ja väriltään yhdenmukaisia.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää selvästi eri väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden sekoituksia, jos tuotteet ovat tasalaatuisia ja kunkin kaupallisen tyypin ja/tai värin osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Paprikat on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kussakin pakkauksessa on oltava merkittynä sen yhdelle puolelle selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

▼B

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”paprikoita”, jos sisältö ei ole näkyvissä

— Ilmaisu ”paprikasekoitus” tai vastaava nimitys, kun kyseessä on selvästi eri kaupallista tyyppiä ja/tai väriä olevien paprikoiden sekoitus. Jos tuote ei ole näkyvissä, on mainittava kaupalliset tyypit ja/tai värit sekä määrä kussakin pakkauksessa.

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

Jos on kyse eri alkuperää ja selvästi eri väriä ja/tai kaupallista tyyppiä olevien paprikoiden sekoituksesta, väriä ja/tai kaupallista tyyppiä koskevan merkinnän välittömässä läheisyydessä on mainittava alkuperämaat.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Koko (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) ilmoittamalla vähimmäis- ja enimmäishalkaisijat tai vähimmäis- ja enimmäispainot

— Kappalemäärä (vapaaehtoinen)

— Tapauksen mukaan ”tulinen” tai vastaava ilmaisu.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

9 OSA: *SYÖTÄVIKSI TARKOITETTUJEN VIINIRYPÄLEIDEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Vitis vinifera* L. -lajin syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi kuluttajille tuoreina, lukuun ottamatta teolliseen jalostukseen tarkoitettuja viinirypäleitä.

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityismääräykset ja sallitut poikkeamat rypäleterttujen ja rypäleiden on kaikissa luokissa oltava

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää, tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— lähes vailla tuholaisia,

— lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

Lisäksi rypäleiden on oltava

— eheitä,

— hyvin muodostuneita,

— normaalisti kehittyneitä.

Auringon aiheuttama pintaväritys ei ole virhe.

Syötäviksi tarkoitettujen rypäleiden kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn, sekä

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Kypsyysastetta koskevat vaatimukset**

Rypäleiden mehun refraktometriluvun on oltava vähintään

— 12 Brixin asteikolla lajikkeilla Alphonse Lavallée, Cardinal ja Victoria,

— 13 Brixin asteikolla kaikilla siemenellisillä lajikkeilla,

— 14 Brixin asteikolla kaikilla siemenettömillä lajikkeilla.

Lisäksi kaikkien lajikkeiden sokeri- ja happopitoisuuksien suhteen on oltava tyydyttävä.

C. **Luokittelu**

Viinirypäleet luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen viinirypäleiden on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä, kun otetaan huomioon niiden tuotantoalue. Rypäleiden on oltava kiinteitä, hyvin kiinnittyneitä ja sijaittava tasaisesti varren ympärillä, ja rypäleiden on oltava lähes täysin vahakerroksen peitossa.

Niiden on oltava täysin virheettömiä, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä pintavirheitä, jotka eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen viinirypäleiden on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava lajikkeelle tyypillisiä, kun otetaan huomioon niiden tuotantoalue. Rypäleiden on oltava kiinteitä, hyvin kiinnittyneitä ja mahdollisimman suuressa määrin vahakerroksen peitossa. Ne voivat kuitenkin olla vähemmän tasaisesti rangan ympärillä kuin ekstraluokassa.

Niissä voi kuitenkin olla seuraavia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen ulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muotovirhe,

— vähäisiä värivirheitä,

— erittäin vähäisiä auringonpaahteen jälkiä ainoastaan kuoressa.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat viinirypäleet, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Rypäletertuissa voi kuitenkin olla vähäisiä muoto-, kehitys- ja värivirheitä, jos ne eivät muuta lajikkeiden tärkeimpiä lajikeominaisuuksia, kun otetaan huomioon viljelyalue.

▼B

Rypäleiden on oltava riittävän kiinteitä ja riittävän hyvin kiinnittyneitä ja mahdollisimman suuressa määrin vahakerroksen peitossa. Ne voivat kuitenkin olla vähemmän tasaisesti rangan ympärillä kuin I luokassa.

Viinirypäleissä voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muotovirheitä,

— värivirheitä,

— vähäisiä auringonpaahteen jälkiä ainoastaan kuoressa,

— vähäisiä pintavirheitä,

— vähäisiä kuorivaurioita.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään rypäletertun painon perusteella.

Rypäletertun vähimmäispaino on 75 grammaa. Tätä säännöstä ei sovelleta yhden annoksen pakkauksiin.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia painosta saa olla rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia painosta saa olla rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia painosta saa olla rypäleterttuja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia painosta rypäleterttuja, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia. Myyntipakkauksissa saa olla yksi 75:tä grammaa keveämpi rypäleterttu painon saattamiseksi kohdalleen edellyttäen, että se on kaikkien muiden mainitun luokan vaatimusten mukainen.

V **KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta, laatuluokkaa ja kypsyysastetta olevia rypäleterttuja.

Ekstraluokan rypäleterttujen on oltava väriltään ja kooltaan lähes tasalaatuisia.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää selvästi toisistaan eroavien rypälelajikkeiden sekoituksia, jos tuotteet ovat laadultaan tasalaatuisia ja kunkin lajikkeen osalta samaa alkuperää.

▼B

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Viinirypäleet on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita, paitsi erityisessä kauppakunnostusmuodossa voidaan jättää enintään 5 cm:n pituinen köynnöksen kappale rypäletertun varteen.

Yksittäisiin tuotteisiin kiinnitettävien tarrojen on oltava sellaisia, että niistä ei aiheudu niitä poistettaessa näkyviä liimajälkiä tai kuorivaurioita.

VI MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja ulospäin näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”viinirypäleitä”, jos sisältö ei ole näkyvissä

— Lajikkeen nimi. Jos kyseessä on selvästi toisistaan eroavien rypälelajikkeiden sekoitus, maininta jokaisesta lajikkeesta.

C. **Tuotteen alkuperä**

— Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

— Kun kyseessä on eri alkuperää ja selvästi toisistaan eroavien rypälelajikkeiden sekoitus, kunkin lajikkeen nimen välittömässä läheisyydessä on mainittava sen alkuperämaa.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Tapauksen mukaan ilmaisu ”alle 75 gramman rypäleterttuja, jotka on tarkoitettu yhdeksi annokseksi”.

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

▼M18

_____

▼B

10 OSA: *TOMAATTIEN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET*

I **TUOTTEEN MÄÄRITELMÄ**

Nämä vaatimukset koskevat *Solanum lycopersicum* L. -lajin tomaatteja, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja tomaatteja lukuun ottamatta.

Tomaateissa erotetaan neljä kaupallista tyyppiä:

— pyöreät,

— uurteiset,

— soikeat tai pitkulaiset,

— kirsikkatomaatit (myös cocktailtomaatit).

II **LAATUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Näiden vaatimusten tarkoituksena on määritellä kauppakunnostettujen ja pakattujen tomaattien laatu.

A. **Vähimmäisvaatimukset**

Ottaen huomioon kullekin luokalle annetut erityissäännökset ja sallitut poikkeamat tomaattien on kaikissa luokissa oltava

— eheitä,

— terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,

— puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,

— tuoreen näköisiä,

— lähes vailla tuholaisia,

— vailla tuholaisten mallolle aiheuttamia vaurioita,

— vailla epätavallista pintakosteutta,

— vailla vierasta hajua ja/tai makua.

Terttutomaattien varsien on oltava tuoreita, terveitä, puhtaita sekä täysin vailla lehtiä ja näkyviä vieraita aineita.

Tomaattien kehitysasteen ja kunnon on oltava sellainen, että ne

— kestävät kuljetuksen ja käsittelyn,

— saapuvat tyydyttävässä kunnossa määräpaikkaan.

B. **Luokittelu**

Tomaatit luokitellaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

▼B

i) *Ekstraluokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tomaattien on oltava erittäin hyvälaatuisia. Niiden on oltava kiinteitä ja ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Tomaattien värin suhteessa kypsyysasteeseen on oltava sellainen, että ne vastaavat edellä A kohdan kolmannen alakohdan vaatimuksia.

Viherkantaisia ja muuten viallisia tomaatteja ei sallita, lukuun ottamatta hyvin vähäisiä kuoren pintamuutoksia, joilla ei ole vaikutusta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen eikä pakkauksen ulkoasuun.

ii) *I luokka*

Tähän luokkaan luokiteltujen tomaattien on oltava hyvälaatuisia. Niiden on oltava kohtuullisen kiinteitä ja ominaisuuksiltaan lajikkeelle tyypillisiä.

Halkeamia ja näkyvästi viherkantaisia ei sallita. Niissä voi kuitenkin olla seuraavanlaisia vähäisiä virheitä, jos ne eivät vaikuta tuotteen yleisulkonäköön, laatuun, säilyvyyteen tai pakkauksen ulkoasuun:

— vähäinen muodon ja kehityksen vajavuus,

— vähäisiä värivirheitä,

— vähäisiä kuorivaurioita,

— erittäin vähäisiä kolhiutumia.

Uurteisissa tomaateissa saa lisäksi olla

— enintään yhden senttimetrin pituisia arpeutuneita halkeamia,

— kohtuullisia kohoumia,

— pieni napamainen syvennys, joka ei ole korkkiutunut,

— enintään yhden neliösenttimetrin kokoinen korkkiutunut alue luotin kohdalla,

— ohut pitkulainen (saumamainen) kanta-arpi, joka on pituudeltaan enintään kaksi kolmasosaa tomaatin enimmäishalkaisijasta.

iii) *II luokka*

Tähän luokkaan kuuluvat tomaatit, joita ei voida luokitella ylempiin luokkiin, mutta jotka täyttävät edellä määritellyt vähimmäisvaatimukset.

Niiden on oltava riittävän kiinteitä (mutta ne voivat olla hyvin lievästi vähemmän kiinteitä kuin I luokan tomaatit) eikä niissä saa olla arpeutumattomia halkeamia.

Tomaateissa voi olla seuraavanlaisia virheitä, jos niiden laatuun, säilyvyyteen tai ulkoasuun liittyvät olennaiset ominaispiirteet säilyvät muuttumattomina:

— muoto- tai kehitysvirheitä,

— värivirheitä,

— kuorivaurioita tai kolhiutumia, jolleivät ne vahingoita hedelmää merkittävästi,

— enintään kolmen senttimetrin pituisia arpeutuneita halkeamia, kun on kyse pyöreistä, soikeista tai pitkulaisista tomaateista.

▼B

Uurteisissa tomaateissa saa lisäksi olla

— selvempiä kohoumia kuin I luokassa, mutta ei kuitenkaan epämuodostumia,

— napamainen syvennys,

— enintään kahden neliösenttimetrin kokoinen korkkiutunut alue luotin kohdalla,

— ohut pitkulainen (saumamainen) kanta-arpi.

III **KOKOLUOKITTELUA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Koko määritetään poikkileikkauksen suurimman halkaisijan, painon tai lukumäärän mukaan.

Seuraavia säännöksiä ei sovelleta terttu- ja kirsikkatomaatteihin, ja ne ovat vapaaehtoisia II luokan osalta.

Tasakokoisuuden varmistamiseksi saman pakkauksen tuotteiden kokoero saa olla

a) halkaisijan mukaan määritellyillä tomaateilla

— enintään 10 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on alle 50 millimetriä,

— enintään 15 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on vähintään 50 millimetriä mutta alle 70 millimetriä,

— enintään 20 millimetriä, jos pienimmän hedelmän (pakkauksessa ilmoitettu) halkaisija on vähintään 70 millimetriä mutta alle 100 millimetriä,

— jos hedelmän halkaisija on vähintään 100 millimetriä, halkaisijoiden erolla ei ole merkitystä.

Jos sovelletaan kokoluokkakoodeja, on noudatettava seuraavassa taulukossa esitettyjä koodeja ja asteikkoja:

Kokokoodi	Halkaisija (mm)
0	≤ 20
1	$> 20 \leq 25$
2	$> 25 \leq 30$
3	$> 30 \leq 35$
4	$> 35 \leq 40$
5	$> 40 \leq 47$
6	$> 47 \leq 57$
7	$> 57 \leq 67$
8	$> 67 \leq 82$
9	$> 82 \leq 102$
10	> 102

b) Painon tai lukumäärän mukaan kokoluokitelluissa tomaateissa kokoerojen on oltava a alakohdan mukaisia.

IV **SALLITTUJA POIKKEAMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Tuotteille, jotka eivät ole asianomaisen luokan vaatimusten mukaisia, sallitaan kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa kussakin erässä eräitä laatu- ja kokopoikkeamia.

▼B

A. **Sallitut laatupoikkeamat**

i) *Ekstraluokka*

Viisi prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät I luokan vaatimukset. ►C2 Tämän poikkeaman rajoissa enintään 0,5 prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, jotka täyttävät II luokan laatuvaatimukset. ◄

ii) *I luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia mutta täyttävät II luokan vaatimukset. Tämän poikkeaman rajoissa enintään yksi prosentti tuotteista voi olla sellaisia, jotka eivät täytä II luokan vaatimuksia eivätkä vähimmäisvaatimuksia tai joissa on mätää. Terttutomaateista viisi prosenttia tomaattien lukumäärästä tai painosta saa olla varresta irrallaan.

iii) *II luokka*

Kymmenen prosenttia määrästä tai painosta saa olla tomaatteja, jotka eivät vastaa tämän luokan vaatimuksia eivätkä täytä vähimmäisvaatimuksia. Tämän poikkeaman rajoissa enintään kaksi prosenttia tuotteista voi olla sellaisia, joissa on mätää. Terttutomaateista kymmenen prosenttia tomaattien lukumäärästä tai painosta saa olla varresta irrallaan.

B. **Sallitut kokopoikkeamat**

Kaikissa luokissa sallitaan kymmenen prosenttia määrästä tai painosta tomaatteja, jotka eivät vastaa kokoluokittelua koskevia vaatimuksia.

V KAUPPAKUNNOSTUSTA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. **Tasalaatuisuus**

Kunkin pakkauksen sisällön on oltava tasalaatuinen, ja pakkaus saa sisältää ainoastaan samaa alkuperää, lajiketta tai kaupallista tyyppiä sekä laatu- tai kokoluokkaa (jos tuotteet lajitellaan koon mukaan) olevia tomaatteja.

Ekstra- ja I luokkaan kuuluvien tomaattien on oltava kypsyysasteeltaan ja väriltään miltei yhdenmukaisia. Soikeiden tomaattien on lisäksi oltava pituudeltaan riittävän yhdenmukaisia.

Myyntipakkaus voi kuitenkin sisältää selvästi eri väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoituksia, jos tuotteet ovat tasalaatuisia ja kunkin värin, lajikkeen ja/tai kaupallisen tyypin osalta samaa alkuperää.

Pakkauksen sisällön näkyvän osan on edustettava koko sisältöä.

B. **Pakkaaminen**

Tomaatit on pakattava siten, että ne tulevat suojatuiksi sopivalla tavalla.

Pakkauksen sisällä käytettävien materiaalien on oltava puhtaita ja sellaisia, etteivät ne vahingoita tuotteita ulkoisesti tai sisäisesti. Kaupallisilla merkinnöillä varustettujen materiaalien, kuten paperien tai tarrojen käyttö sallitaan, jos painatuksessa käytetään myrkytöntä painoväriä ja kiinnityksessä myrkytöntä liimaa.

Pakkauksissa ei saa olla mitään vieraita aineita.

▼B

VI **MERKITSEMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET**

Kunkin pakkauksen samalla sivulla on oltava selvin, pysyvin ja pakkauksen ulkopuolelle näkyvin kirjaimin seuraavat merkinnät:

A. **Tunnistusmerkinnät**

Pakkaajan ja/tai lähettäjän nimi ja osoite.

Tämä merkintä voidaan korvata seuraavasti:

— kaikissa pakkauksissa valmispakkauksia lukuun ottamatta viranomaisen antama tai hyväksymä pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi, jonka välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakkaaja ja/tai lähettäjä” (tai vastaava lyhenne);

— yksinomaan valmispakkauksissa unionin alueelle sijoittautuneen myyjän nimi ja osoite, joiden välittömässä läheisyydessä on maininta ”pakattu … varten” tai muu vastaava maininta. Tällöin merkinnän on sisällettävä myös pakkaajaa ja/tai lähettäjää edustava koodi. Myyjän on annettava kaikki valvontayksiköiden tarpeellisiksi katsomat kyseisen koodin merkitystä koskevat tiedot.

B. **Tuote**

— Ilmaisu ”tomaatteja” tai ”terttutomaatteja” ja kaupallisen tyypin nimi, jos sisältö ei ole näkyvissä; nämä merkinnät ovat pakollisia kaikille sekä tertussa oleville että muille kirsikkatomaateille (tai cocktailtomaateille).

— Ilmaisu ”tomaattisekoitus” tai vastaava ilmaisu, kun kyseessä on selvästi eri väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoitus. Jos tuote ei ole näkyvissä, on mainittava värit, lajikkeet tai kaupalliset tyypit sekä niiden määrä kussakin pakkauksessa.

— Lajikkeen nimi (vapaaehtoinen).

C. **Tuotteen alkuperä**

Alkuperämaa ([1]) ja vapaavalintaisesti tuotantoalue tai kansallisen, alueellisen tai paikallisen tason paikannimi.

Kun kyseessä on eri alkuperää ja selvästi eri väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä olevien tomaattien sekoitus, väriä, lajiketta ja/tai kaupallista tyyppiä koskevan merkinnän välittömässä läheisyydessä on mainittava alkuperämaat.

D. **Kaupalliset tiedot**

— Luokka

— Koko (jos tuotteet luokitellaan koon mukaan) ilmoittamalla vähimmäis- ja enimmäiskoot.

E. **Virallinen tarkastusmerkintä (vapaaehtoinen)**

Ensimmäisessä alakohdassa esitettyjä merkintöjä ei tarvitse tehdä pakkauksiin, jotka sisältävät ulospäin selvästi näkyviä myyntipakkauksia, joihin kaikkiin on tehty kyseiset merkinnät. Kyseisiin pakkauksiin ei saa tehdä merkintöjä, jotka voisivat johtaa harhaan. Jos pakkaukset on pakattu kuormalavalle, kyseiset tiedot on annettava vähintään kuormalavan kahdelle sivulle näkyvästi sijoitetulla lomakkeella.

([1]) Merkitään täydellinen nimi tai yleisesti käytetty nimi.

▼B

LIITE II

12 ARTIKLAN 1 KOHDASSA MAINITTU MALLI

	Tuoreisiin hedelmiin ja vihanneksiin sovellettavat Euroopan unionin kaupan pitämisen vaatimukset Nro (hyväksytyn toimijan) (Jäsenvaltio)

▼B

LIITE III

TUOREISIIN HEDELMIIN JA VIHANNEKSIIN SOVELLETTAVIA EUROOPAN UNIONIN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSIA KOSKEVA 12, 13 ja 14 ARTIKLASSA TARKOITETTU VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS

<table>
<tr><td colspan="2">1. Toimija</td><td colspan="2">Tuoreisiin hedelmiin ja vihanneksiin sovellettavia Euroopan unionin kaupan pitämisen vaatimuksia koskeva vaatimustenmukaisuustodistus

Nro .....

(Tämä todistus on tarkoitettu ainoastaan tarkastusviranomaisille.)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">2. Pakkauksessa mainittu pakkaaja (jos eri kuin toimija)</td><td colspan="2">3. Tarkastusviranomainen</td></tr>
<tr><td>4. Tarkastuspaikka/alkuperämaa (1)</td><td>5. Määräalue tai -maa</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Kuljetusvälineen tunnistetiedot</td><td colspan="2">7.

☐ Sisäinen

☐ Tuonti

☐ Vienti</td></tr>
<tr><td>8. Pakkaukset (lukumäärä ja tyyppi)

–

–</td><td>9. Tuote (lajike, jos vaatimukset sitä edellyttävät)</td><td>10. Laatuluokka</td><td>11. Kokonaisnettopaino kilogrammoina</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Edellä kuvattu erä on voimassa olevien Euroopan unionin kaupan pitämisen vaatimusten mukainen tämän todistuksen myöntämishetkellä.

.....

Aiottu tullitoimipaikka ..... Myöntämispaikka ja -päivä

Voimassa: ..... saakka

.....

Allekirjoittaja (nimi suuraakkosin):

Allekirjoitus ..... Toimivaltaisen viranomaisen sinetti</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Huomautukset</td></tr>
</table>

(1) Jälleenviennissä alkuperä merkitään kohtaan 9.

▼**M18**

LIITE IV

KOLMANNET MAAT, JOIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKASTUKSET ON HYVÄKSYTTY 15 ARTIKLAN MUKAISESTI, SEKÄ ASIANOMAISET TUOTTEET

Maa	Tuotteet
Sveitsi	Tuoreet hedelmät ja vihannekset sitrushedelmiä lukuun ottamatta
Marokko	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Etelä-Afrikka	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Israel (*)	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Intia	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Uusi-Seelanti	Omenat, päärynät ja kiivit
Senegal	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Kenia	Tuoreet hedelmät ja vihannekset
Turkki	Tuoreet hedelmät ja vihannekset

(*) 15 artiklan mukainen komission hyväksyntä annetaan hedelmille ja vihanneksille, jotka ovat peräisin Israelin valtion alueelta, pois luettuina Israelin kesäkuusta 1967 hallinnoimat alueet eli Golanin kukkulat, Gazan alue, Itä-Jerusalem ja muu Länsiranta.

▼B

LIITE V

17 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TARKASTUSMENETELMÄT

Nämä tarkastusmenetelmät perustuvat sääntöihin, jotka vahvistetaan tuoreiden hedelmien ja vihannesten laadun valvontaa koskevassa oppaassa, joka on hyväksytty hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä.

1. MÄÄRITELMÄT

1.1 **Pakkaus**

Erään kuuluva pakkauspäällyksestä ja sisällöstä muodostuva yksittäinen pakkaus. Pakkauksen on oltava sellainen, että tietyn määrän myyntipakkauksia tai irtotavaraa käsittely ja kuljetus helpottuu fyysisen käsittelyn ja kuljetuksen aiheuttamien vaurioiden välttämiseksi. Pakkaus voi olla myös myyntipakkaus. Maantie-, rautatie-, meri- ja ilmakuljetuksessa käytettävät kontit eivät ole pakkauksia.

1.2. **Myyntipakkaus**

Erään kuuluva pakkauspäällyksestä ja sisällöstä muodostuva yksittäinen pakkaus. Myyntipakkauksen on muodostettava loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myyntipaikassa myytävä yksikkö.

1.3. **Valmispakkaukset**

Valmispakkaukset ovat myyntipakkauksia, joissa pakkaus peittää elintarvikkeen kokonaan tai osittain, mutta kuitenkin aina siten, että sisältöä ei voi muuttaa pakkausta avaamatta tai vaihtamatta. Yhden tuotteen suojakalvoja ei pidetä valmispakkauksina.

1.4. **Lähetys**

Tietyn toimijan myytäväksi tarkoitettu tuotemäärä, sellaisena kuin se on tarkastushetkellä ja asiakirjassa määriteltynä. Lähetys voi muodostua yhden tai useamman tyyppisistä tuotteista, ja siihen voi sisältyä yksi tai useampi erä tuoreita tai kuivattuja hedelmiä ja vihanneksia.

1.5. **Erä**

Tuotemäärä, jolla on tarkastushetkellä seuraavat samat ominaisuudet:

— pakkaaja ja/tai lähettäjä,

— alkuperämaa,

— tuotteen luonne,

— tuoteluokka,

— kokoluokka (jos tuotteeseen sovelletaan kokoluokittelua),

— lajike tai kaupallinen tyyppi (vastaavien vaatimusten mukaisesti),

— pakkauksen tyyppi ja ulkoasu.

Jos kuitenkin lähetyksen, sellaisena kuin se on määriteltynä 1.4 kohdassa, vaatimustenmukaisuustarkastuksen aikana eriä on vaikea erottaa toisistaan ja/tai yksittäisiä eriä ei ole mahdollista esittää erillään, lähetyksen kaikkien erien voidaan katsoa muodostavan yhden erän, jos niiden tuotetyyppiä, lähettäjää, alkuperämaata, luokkaa sekä lajiketta ja kaupallista tyyppiä – mikäli niistä on asianomaisissa kaupan pitämisen vaatimuksissa säädetty – koskevat ominaisuudet ovat yhdenmukaiset.

1.6. **Näytteenotto**

Erästä väliaikaisesti vaatimustenmukaisuustarkastuksen aikana otettavat näytteet.

▼B

1.7. **Perusnäyte**

Kun kyseessä on pakattu tuote, erästä sattumanvaraisesti otettu pakkaus tai irtotavaran (suora lastaus kuljetusvälineeseen tai sen osastoon) yhdestä kohtaa erää sattumanvaraisesti otettu määrä.

1.8. **Kokoomanäyte**

Useita erästä otettuja edustavia perusnäytteitä, joiden kokonaismäärä on riittävä erän arvioimiseen kaikkien perusteiden osalta.

1.9. **Kakkosnäyte**

Perusnäytteestä sattumanvaraisesti otettu sama määrä tuotetta.

Pakatuista pähkinöistä otettavan kakkosnäytteen on oltava 300–1 000 gramman painoinen. Jos perusnäyte muodostuu myyntipakkauksia sisältävistä pakkauksista, kakkosnäytteenä pidetään yhtä tai useampaa myyntipakkausta, joiden yhteispaino on vähintään 300 grammaa.

Muista pakatuista tuotteista otettavan kakkosnäytteen on oltava 30 yksikköä, jos pakkauksen nettopaino on enintään 25 kilogrammaa eikä siinä ole myyntipakkauksia. Joissakin tapauksissa tämä tarkoittaa, että pakkauksen koko sisältö on tarkastettava, jos perusnäytteessä on enintään 30 yksikköä.

1.10. **Yhdistetty näyte (vain kuivatut tuotteet)**

Yhdistetty näyte on kokoomanäytteen kaikkien kakkosnäytteiden vähintään kolmen kilogramman painoinen yhdistelmä. Yhdistettyyn näytteeseen kuuluvat tuotteet on sekoitettava tasaisesti.

1.11. **Supistettu näyte**

Kokoomanäytteestä tai yhdistetystä näytteestä sattumanvaraisesti otettu tuotemäärä, joka on mahdollisimman pieni mutta kuitenkin riittävä eräiden yksittäisten perusteiden arvioimiseen.

Jos tuote tuhoutuisi tarkastusmenetelmän vuoksi, supistetun näytteen koko voi olla enintään 10 prosenttia kokoomanäytteestä tai kuorellisten pähkinöiden osalta 100 yhdistetystä näytteestä otettua pähkinää. Kun kyseessä ovat pienet kuivatut tuotteet (esim. yli 100 yksikköä 100 grammassa), supistetun näytteen koko voi olla enintään 300 grammaa.

Kehitys- ja/tai kypsyysasteeseen liittyvien perusteiden arviointia varten näyte on otettava hedelmien, vihannesten ja kuivattujen tuotteiden laadun määrittämiseksi vahvistettuja objektiivisia testejä koskevissa ohjeissa (*Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce*) kuvattujen objektiivisten menetelmien mukaisesti.

Kokoomanäytteestä tai yhdistetystä näytteestä voidaan ottaa useita supistettuja näytteitä erän vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi eri perusteita käyttäen.

2. VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKASTUKSEN TOTEUTTAMINEN

2.1. **Yleisiä huomioita**

Vaatimustenmukaisuustarkastus tehdään arvioimalla näytteet, jotka on otettu tarkastettavan erän eri kohdista sattumanvaraisesti. Näytteiden laadun oletetaan periaatteessa edustavan koko erän laatua.

2.2. **Tarkastuspaikka**

Vaatimustenmukaisuustarkastus voidaan tehdä pakkaustoimen aikana, lähetyspaikassa, kuljetuksen aikana, vastaanottopaikassa, tukkumyyntitasolla ja vähittäismyyntitasolla.

Jos tarkastusviranomainen ei tee vaatimustenmukaisuustarkastusta omissa tiloissaan, tuotteiden hallussapitäjän on järjestettävä mahdollisuudet vaatimustenmukaisuustarkastuksen tekemiseksi.

▼B

2.3. **Erien tunnistaminen ja/tai lähetystä koskeva yleisvaikutelma**

Erien tunnistaminen tapahtuu niiden merkintöjen perusteella tai muiden tekijöiden, kuten neuvoston direktiivissä 89/396/ETY ([1]) säädettyjen merkintöjen perusteella. Kun on kysymys useista eristä koostuvasta lähetyksestä, tarkastajan on saatava lähetyksestä kokonaisvaikutelma saateasiakirjojen tai ilmoitusten avulla. Tarkastajan on määriteltävä tarkastuksensa perusteella erien yhdenmukaisuus mainituissa asiakirjoissa olevien tietojen kanssa.

Jos tuotteet on määrä lastata tai ne on lastattu kuljetusvälineeseen, sen rekisterinumeroa on käytettävä lähetyksen tunnistamiseen.

2.4. **Tuotteiden esittäminen**

Tarkastaja osoittaa pakkaukset, jotka hän haluaa tarkastaa. Toimijan on näytettävä pakkaukset, esitettävä kokoomanäyte ja annettava kaikki lähetyksen tai erän tunnistamiseen tarvittavat tiedot.

Jos on tarpeen ottaa supistettuja näytteitä tai kakkosnäytteitä, tarkastaja valitsee ne kokoomanäytteestä.

2.5. **Fyysinen tarkastus**

— Pakkauksen sekä tuotteen esillepanon arviointi:

Pakkausten ja pakkausmateriaalien soveltuvuus ja siisteys on tarkastettava ottaen huomioon asianomaiset kaupan pitämisen vaatimukset. Tarkastus tehdään pakatuille tuotteille perusnäytteen perusteella ja kaikissa muissa tapauksissa kuljetusvälineessä olevien tuotteiden perusteella. Jos ainoastaan jotkin pakkaustavat tai tarjontamuodot ovat sallittuja, tarkastajan on tarkastettava, ovatko käytetyt tavat juuri niitä.

— Merkintöjen tarkistaminen

Tarkastajan on tarkastettava, ovatko tuotteiden merkinnät asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia. On tarkastettava myös, ovatko merkinnät paikkansapitäviä ja/tai onko niitä muutettava.

Tarkastus tehdään pakatuille tuotteille perusnäytteen perusteella ja kaikissa muissa tapauksissa kuormalavaan tai kulkuvälineeseen kiinnitettyjen asiakirjojen perusteella.

Muovikalvoon yksittäispakattuja hedelmiä ja vihanneksia ei pidetä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY tarkoitettuina valmiiksi pakattuina elintarvikkeina, eikä niitä ole välttämätöntä merkitä kaupan pitämisen vaatimusten mukaisesti. Tällöin muovikalvoa voidaan pitää arkojen tuotteiden suojana.

— Tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen:

Tarkastaja päättää, minkä suuruisen kokoomanäytteen hän tarvitsee erän arviointiin. Tarkastajan on valittava tarkastettavat pakkaukset sattumanvaraisesti, tai jos on kyse irtotuotteista, ne kohdat eristä, joista näytteet on otettava.

On varmistettava, että näytteidenotto ei heikennä tuotteen laatua.

Vaurioituneita pakkauksia ei voida käyttää kokoomanäytteisiin. Ne on pantava sivuun, ja ne voidaan tarvittaessa tutkia erikseen ja laatia niistä erillinen raportti.

([1]) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

▼B

Silloin kun erä katsotaan epätyydyttäväksi tai kun on arvioitava riskiä, että tuote ei ole kaupan pitämisen vaatimusten mukainen, kokoomanäytteessä on oltava vähintään seuraavassa esitetyt määrät:

Pakatut tuotteet	
Pakkausten lukumäärä erässä	Otettavien pakkausten lukumäärä (perusnäytteet)
Enintään 100	5
101–300	7
301–500	9
501–1 000	10
Yli 1 000	15 (vähintään)

Irtotavara (suora lastaus kuljetusvälineeseen tai sen osastoon)	
Erän koko kilogrammoina tai siihen kuuluvien yksikköjen lukumääränä	Perusnäytteiden koko kilogrammoina tai näytteisiin sisällytettävien yksikköjen lukumääränä
Enintään 200	10
201–500	20
501–1 000	30
1 001–5 000	60
Yli 5 000	100 (vähintään)

Suurikokoisten (yli 2 kg / kappale) irtotavarana olevien hedelmien ja vihannesten osalta perusnäytteiden on koostuttava vähintään viidestä kappaleesta. Jos kyseessä on alle viidestä pakkauksesta koostuva tai alle 10 kg:n painoinen erä, tarkastetaan koko erä.

Jos tarkastaja toteaa tarkastuksen jälkeen, ettei hän pysty tekemään päätöstä, on tehtävä uusi fyysinen tarkastus, ja kokonaistulos on ilmoitettava näiden kahden tarkastuksen kokonaiskeskiarvona.

2.6. **Tuotteen tarkastaminen**

Kun kyseessä ovat pakatut tuotteet, tuotteen yleisulkonäön, tarjontamuodon, pakkausten puhtauden ja merkintöjen tarkastamiseksi on käytettävä perusnäytteitä. Kaikissa muissa tapauksissa tarkastukset on tehtävä erän tai kuljetusvälineessä olevien tuotteiden perusteella.

Tuote on vaatimustenmukaisuustarkastusta varten poistettava pakkauksesta kokonaisuudessaan. Tarkastaja voi jättää tämän tekemättä vain, jos näyte perustuu yhdistettyihin näytteisiin.

Tasalaatuisuuden, vähimmäisvaatimusten sekä laatu- ja kokoluokkien tarkastaminen on tehtävä kokoomanäytteen perusteella tai yhdistetyn näytteen perusteella ottaen huomioon hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä julkaistut ohjekirjaset.

Tarkastajan on määritettävä havaitsemiensa virheiden prosenttiosuus vaatimustenvastaisten tuotteiden lukumäärän tai painon perusteella.

Ulkoiset virheet on tarkastettava kokoomanäytteen tai yhdistetyn näytteen perusteella. Vaatimustenmukaisuus sellaisten perusteiden osalta, jotka liittyvät kehitysja/tai kypsyysasteeseen tai joihin liittyy sisäisten virheiden olemassaolo tai puuttuminen, voidaan tarkastaa supistettujen näytteiden perusteella. Tarkastukset tehdään supistetun näytteen perusteella erityisesti silloin, kun tarkastustoimet tuhoaisivat tuotteen kaupallisen arvon.

▼B

Kehitys- ja/tai kypsyysasteeseen liittyvien perusteiden arviointi on tehtävä tätä varten asianomaisessa kaupan pitämisen vaatimuksessa vahvistettuja välineitä ja menetelmiä käyttäen tai hedelmien, vihannesten ja kuivattujen tuotteiden laadun määrittämiseksi vahvistettuja objektiivisia testejä koskevien ohjeiden mukaisesti.

2.7. **Tarkastusraportit**

Tarvittaessa annetaan 14 artiklassa säädetyt asiakirjat.

Jos havaitaan virheitä, joiden perusteella tuotteet katsotaan vaatimusten vastaisiksi, toimijalle tai tämän edustajalle on ilmoitettava kirjallisesti näistä virheistä, havaituista prosenttiosuuksista ja vaatimustenvastaisuuden syistä. Jos tuote on mahdollista saattaa vaatimusten mukaiseksi merkintöjä muuttamalla, siitä on ilmoitettava toimijalle tai tämän edustajalle.

Jos tuotteessa havaitaan virheitä, vaatimusten vastaiseksi arvioitu prosenttiosuus on ilmoitettava.

2.8. **Tuotteen arvon aleneminen vaatimustenmukaisuustarkastuksen seurauksena**

Vaatimustenmukaisuustarkastuksen jälkeen kokoomanäyte tai yhdistetty näyte asetetaan toimijan tai tämän edustajan saataville.

Tarkastusviranomaisen ei tarvitse korvata niitä kokoomanäytteen tai yhdistetyn näytteen osia, jotka ovat tuhoutuneet vaatimustenmukaisuustarkastuksessa.

▼**M8**

LIITE V a

37 ARTIKLAN TOISESSA KOHDASSA TARKOITETUT TUKEEN KELPAAMATTOMAT INVESTOINNIT

1. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joita tuottajaryhmä käyttää kaupan pitämiseen tai jakeluun, lukuun ottamatta seuraavia:
   a) investoinnit sisäiseen kuljetukseen tarkoitettuihin kuljetusvälineisiin; tuottajaryhmän on ostohetkellä annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle asianmukaiset todisteet siitä, että investointia käytetään ainoastaan sisäiseen kuljetukseen;
   b) kylmäkuljetus- tai säätöilmakuljetuslaitteeseen liittyvät ajoneuvojen lisälaitteet.
2. Rakentamattoman maan hankinta, paitsi jos hankinta on tarpeen hyväksymissuunnitelmaan kuuluvan investoinnin suorittamiseksi, siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista.
3. Käytetyt laitteet ja välineet, jotka on ostettu unionin tai kansallisella tuella seitsemän viime vuoden kuluessa.
4. Vuokraus, paitsi jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hyväksyy vuokrauksen taloudellisesti perusteltuna ostamisen vaihtoehtona.
5. Sellaisten kiinteistöjen hankinta, jotka on ostettu unionin tai kansallisella tuella kymmenen viime vuoden kuluessa.
6. Osakesijoitukset.
7. Investoinnit tai muut samantyyppiset toimet muualla kuin tuottajaryhmän tai sen jäsenten tiloilla ja/tai tiloissa.

▼M8

LIITE V b

Mallit 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tuottajaryhmien ilmoituksia varten

Komission asetuksen (EU) N:o 543/2011 38 artiklan 4 kohdan mukainen ilmoitus

Jäsenvaltio: [ ] Hyväksyttäviksi ehdotettujen tuottajaryhmien lukumäärä yhteensä: [ ]

Valuutta: [Kansallinen valuutta] Päivämäärä: [ ]

Tunnus (jos on)	Nimi	Jäsenten lukumäärä	Siirtymäkauden vuosi	Täytäntöönpanovuosi	Tuki tuottajaryhmien muodostamisen kannustamiseen ja niiden hallinnoimisen helpottamiseen. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a alakohta			Tuki, jonka tarkoituksena on kattaa osa investoinneista. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohta				Kaupan pidetyn tuotannon arvo (asetuksen (EU) 543/2011 42 artikla)	Unionin rahoitusosuus yhteensä	Jäsenvaltion rahoitusosuus yhteensä	Tuottajaryhmä yhteensä
					Yhteensä	Unionin rahoitusosuus	Jäsenvaltion rahoitusosuus	Menot yhteensä	Unionin rahoitusosuus	Jäsenvaltion rahoitusosuus	Tuottajaryhmän ja tuottajaryhmän jäsenten rahoitusosuus				
					(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
			1/5	201…											
			2/5	201…											
			3/5	201…											
			4/5	201…											
			5/5	201…											
				Yhteensä											

Jokaisesta tuottajaryhmästä on täytettävä oma Excel-lomake.

▼M8

Komission asetuksen (EU) N:o 543/2011 38 artiklan 4 kohdan mukainen ilmoitus

Jäsenvaltio: [ ] Hyväksyttäväksi ehdotettujen tuottajaryhmien lukumäärä: [ ]

Valuutta: [Kansallinen valuutta] Päivämäärä: [ ]

Hyväksyttäviksi ehdotettujen tuottajaryhmien lukumäärä	Vuosi	Tuki tuottajaryhmien muodostamisen kannustamiseen ja niiden hallinnoimisen helpottamiseen. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan a alakohta			Tuki, jonka tarkoituksena on kattaa osa investoinneista. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohta				Kaupan pidetyn tuotannon arvo (asetuksen (EU) 543/2011 42 artikla)	Unionin rahoitusosuus yhteensä	Jäsenvaltion rahoitusosuus yhteensä	Tuottajaryhmä yhteensä
		Yhteensä	Unionin rahoitus-osuus	Jäsenvaltion rahoitus-osuus	Menot yhteensä	Unionin rahoitus-osuus	Jäsenvaltion rahoitus-osuus	Tuottajaryhmän ja tuottajaryhmän jäsenten rahoitusosuus				
		(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	Yhteensä											

Tämä Excel-lomake kattaa kaikki tuottajaryhmät, joita jäsenvaltio ehdottaa hyväksyttäviksi.” ”

▼B

LIITE VI

50 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT JALOSTETUT TUOTTEET

Ryhmä	CN-koodi	Kuvaus
Hedelmämehut	ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61 ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen ex 2009 80 banaanimehu) ja mehutiivisteet, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät Mehutiivisteet ovat nimikkeen ex 2009 hedelmämehuja, jotka on saatu poistamalla fysikaalisin keinoin vähintään 50 % vedestä, pakkauksissa, joiden nettopaino vähintään 200 kg.
Tomaattitiiviste	ex 2002 90 31 ex 2002 90 91	Tomaattitiiviste, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 28 %, tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino vähintään 200 kg.
Jäädytetyt hedelmät ja vihannekset	ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät.
	ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädytetyt banaanit.
	ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 2004 90 10 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
Hedelmä- ja vihannessäilykkeet	ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2001 90 20 *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat — alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*) — alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen 2001 90 60 palmunsydämet — alanimikkeen 2001 90 65 oliivit — alanimikkeen ex 2001 90 97 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
	ex 2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit, ei kuitenkaan edellä kuvailtu alanimikkeiden ex 2002 90 31 ja ex 2002 90 91 tomaattitiiviste
	ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen 2005 99 10 *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat

▼B

Ryhmä	CN-koodi	Kuvaus
	ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: — alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoi — muut alanimikkeen ex 2008 19 pähkinät, muulla tavalla valmistetut tai säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muualle kuulumattomat — alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet — alanimikkeen 2008 99 85 maissi — alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä — alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat — alanimikkeiden ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset — alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
Sienisäilykkeet	2003 10	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt *Agaricus*-sukuiset sienet.
Väliaikaisesti suolaveteen säilötyt hedelmät	ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti suolavedessä säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0812 90 98 banaanit.
Kuivatut hedelmät	ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801–0806 kuulumattomat
	0804 20 90	Kuivatut viikunat
	0806 20	Kuivatut viinirypäleet
	ex 2008 19	Muut pähkinät, muulla tavalla valmistetut tai säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan trooppiset pähkinät ja niiden sekoitukset.
Muut hedelmä- ja vihannesjalosteet		Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä 1 olevassa X osassa luetellut hedelmä- ja vihannesjalosteet, muut kuin edellä olevissa luokissa luetellut tuotteet.
Jalostetut mausteyrtit	ex 0910	Kuivattu timjami
	ex 1211	Basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (*Origanum vulgare*), rosmariini, salvia, myös paloiteltu, murskattu tai jauhettu.
Paprikajauhe	ex 0904	*Piper*-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 20 10 makeat tai miedot paprikat

▼B

LIITE VII

KESTÄVIEN TOIMINTAOHJELMIEN KANSALLISEN STRATEGIAN RAKENNE JA SISÄLTÖ (55 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTU)

1. Kansallisen strategian kesto

Jäsenvaltio ilmoittaa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tilanneanalyysi vahvuuksista, heikkouksista ja kehitysmahdollisuuksista, niiden perustella valittu strategia ja perusteet valituille ensisijaisille toimille

2.1. Tilanneanalyysi

Kuvatkaa määrällisten tietojen avulla nykytilannetta hedelmä- ja vihannesalalla korostaen vahvuuksia ja heikkouksia, kehityseroja, tarpeita ja puutteita sekä kehittämismahdollisuuksia liitteessä VIII määriteltyjen asiaankuuluvien yhteisten perusindikaattorien ja muiden asiaankuuluvien lisäindikaattorien perusteella. Kuvauksen tulee sisältää ainakin seuraavat seikat:

— hedelmä- ja vihannesalan suorituskyky tärkeimmät suuntaukset mukaan luettuina: alan vahvuudet ja heikkoudet muun muassa kilpailukyvyn ja tuottajaorganisaatioiden kehityspotentiaalin kannalta,

— hedelmä- ja vihannestuotannon ympäristövaikutukset (vaikutukset/paineet ja hyödyt), tärkeimmät suuntaukset mukaan luettuina.

2.2. Vahvuuksien ja heikkouksien perusteella valittu strategia

Kuvatkaa tärkeimpiä aloja, joilla toiminnan odotetaan synnyttävän eniten lisäarvoa:

— toimintaohjelman tavoitteiden ja odotettujen tulosten asianmukaisuus sekä määritellyt (ensisijaisiin) tarpeisiin liittyvät päämäärät, kuten myös se, missä määrin ne voidaan realistisesti saavuttaa,

— strategian sisäinen johdonmukaisuus, toisiaan tukevien vuorovaikutussuhteiden olemassaolo ja se, että eri toimille asetettujen toiminnallisten tavoitteiden välillä ei ole ristiriitaisuuksia,

— valittujen toimien ja muiden kansallisten tai alueellisten toimien keskinäinen täydentävyys ja johdonmukaisuus erityisesti unionin rahastoista tuettavien toimien ja varsinkin maaseudun kehittämistoimenpiteiden kanssa,

— odotetut tulokset ja vaikutukset suhteessa alkutilanteeseen ja se, miten ne edistävät unionin tavoitteita.

2.3. Aiempien toimintaohjelmien vaikutus (jos käytettävissä)

Kuvatkaa mahdollisten aiempien hiljattaisten toimintaohjelmien vaikutusta ja esittäkää yhteenveto niiden käytettävissä olevista tuloksista.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit

Kuvatkaa valittuja tukikelpoisia toimia (viitteellinen luettelo) ja ilmoittakaa tavoitteet, todennettavissa olevat päämäärät ja indikaattorit, joiden perusteella voidaan arvioida tavoitteiden saavuttamisen edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta.

▼B

3.1. Kaikkia tai useita toimityyppejä koskevat vaatimukset

Valitut perusteet ja hallinnolliset säännöt sen varmistamiseksi, että tietyille tukikelpoisiksi valituille toimille ei myönnetä tukea myös yhteisen maatalouspolitiikan muista välineistä ja erityisesti maaseudun kehittämistukea.

Tehokkaat järjestelyt, jotka on otettu käyttöön asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 5 kohdan mukaisesti ympäristön suojaamiseksi ympäristöpaineilta, joita toimintaohjelmassa rahoitettavat investoinnit mahdollisesti lisäävät, sekä kyseisen asetuksen 103 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetut tukikelpoisuusperusteet, joilla varmistetaan, että toimintaohjelmista rahoitettavat yksittäisten tilojen investoinnit ovat perussopimuksen 191 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisia.

3.2. Toimityyppien osalta esitettävät erityistiedot (täytetään vain valittujen toimien osalta)

Suunniteltujen toimien osalta on esitettävä seuraavat erityistiedot:

3.2.1. Tuotannonsuunnittelutoimet (viitteellinen luettelo)

3.2.1.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.1.2. Muut toimet

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.2. Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet (viitteellinen luettelo)

3.2.2.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.2.2. Muut toimet

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.3. Kaupan pitämisen parantamistoimet (viitteellinen luettelo)

3.2.3.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

▼B

3.2.3.2. Muut toimityypit, muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet mukaan luettuina

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.4. Tutkimus ja koetuotanto (viitteellinen luettelo)

3.2.4.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.4.2. Muut toimityypit

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.5. Koulutustyyppiset toimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät) ja neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet (viitteellinen luettelo)

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus (mukaan luettuina koulutustyypit ja/tai neuvontapalvelun kattamat kysymykset),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.6. Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.7. Ympäristötyyppiset toimet (viitteellinen luettelo)

— vakuutus siitä, että tukikelpoiseksi valittu ympäristötoimi on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen,

— vakuutus siitä, että tukikelpoisille ympäristötoimille myönnettävä tuki on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen.

3.2.7.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.7.2. Muut toimityypit

— tukikelpoisten ympäristötoimien luettelo,

— tukikelpoisten toimityyppien kuvaus, mukaan luettuina niihin liittyvät erityissitoumukset sekä perustelut ympäristötarpeisiin ja -prioriteetteihin liittyvien odotettujen ympäristövaikutusten pohjalta,

▼B

— tarvittaessa tuen määrät,

— tukitasojen laskemiseen sovellettavat perusteet.

3.2.8. Muuntyyppiset toimet (viitteellinen luettelo)

3.2.8.1. Käyttöomaisuuden hankinta

— tukikelpoiset investointityypit (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— muut tukikelpoiset hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (asianomaisen käyttöomaisuuden tyyppi mukaan luettuna),

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

3.2.8.2. Muut toimet

— muiden tukikelpoisten toimityyppien kuvaus,

— yksityiskohtaiset tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten ja vastuuelinten nimeäminen

Jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen, joka on vastuussa kansallisen strategian hallinnosta, seurannasta ja arvioinnista

5. Seuranta- ja arviointijärjestelmien kuvaus

Tämä on laadittava liitteessä VIII esitetyn yhteisten suoritusindikaattoreiden luettelon perusteella. Kansallisessa strategiassa on tarvittaessa määriteltävä lisäindikaattoreita, jotka vastaavat kansallisten toimintaohjelmiin liittyviä kansallisia ja/tai alueellisia tarpeita, olosuhteita ja tavoitteita.

5.1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 f artiklan 2 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitetut toimintaohjelmien arviointi ja tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet

Kuvatkaa toimintaohjelmien seurantaan ja arviointiin liittyviä vaatimuksia ja menettelyjä, tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet mukaan luettuina.

5.2. Kansallisen strategian seuranta ja arviointi

Kuvatkaa kansallisen strategian seurantaan ja arviointiin liittyviä vaatimuksia ja menettelyjä.

LIITE VIII

Luettelo 59 artiklan a alakohdassa, 96 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja 125 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista yhteisistä suoritusindikaattoreista

Tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen sekä niiden jäsenten toteuttamiin toimiin liittyvien yhteisten suoritusindikaattoreiden järjestelmä ei välttämättä kata kaikkia esiintyviä tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa toimintaohjelman tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin. Sen vuoksi yhteisten suoritusindikaattoreiden avulla saatavia tietoja olisi tulkittava niiden määrällisten ja laadullisten tietojen perusteella, jotka liittyvät muihin ohjelman täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistumiseen vaikuttaviin avaintekijöihin.

1. TALOUDELLISEEN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT YHTEISET INDIKAATTORIT (PANOSINDIKAATTORIT) (VUOTUINEN)

Toimenpide	Toimityyppi	Panosindikaattori (vuotuinen)
Tuotannonsuunnittelutoimet	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot (euroa)
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot (euroa)
Kaupan pitämisen parantamistoimet	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet d) Muut toimet	Menot (euroa)
Tutkimus ja koetuotanto	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot (euroa)
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja kriisinhallintaan liittyvät) ja/tai neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Käsiteltävän pääaiheen mukaan: a) Luonnonmukainen tuotanto b) Integroitu tuotanto tai integroitu tuholaistorjunta c) Muut ympäristökysymykset d) Jäljitettävyys e) Tuotteen laatu, torjunta-ainejäämät mukaan luettuina f) Muut näkökohdat	Menot (euroa)

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Panosindikaattori (vuotuinen)
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallinta-toimenpiteet	a) Markkinoiltapoisto b) Hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen c) Menekinedistäminen ja tiedotus d) Koulutustoimenpiteet e) Satovakuutus f) Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Menot (euroa)
Ympäristötoimet	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet: (1) Tuotanto i) Luonnonmukainen tuotanto ii) Integroitu tuotanto iii) Vesivarojen parempi käyttö ja/tai hoito, veden säästäminen ja salaojitus mukaan luettuina iv) Maaperän säilyttämistoimet (esim. työtekniikat maaperän eroosion estämiseksi/vähentämiseksi, viherpeite, säilyttävät viljelymenetelmät, maan kattaminen) v) Toimet luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen säilyttämiseksi (esim. kosteikot) tai maiseman säilyttämiseksi, historiallisten maisematekijöiden (kuten kiviaitojen, pengerrysten tai metsiköiden) säilyttäminen mukaan luettuna vi) Energiansäästötoimet vii) Toimet jätteiden syntymisen vähentämiseksi ja jätehuollon parantamiseksi viii) Muut toimet (2) Kuljetus (3) Kaupan pitäminen	Menot (euroa)
Muut toimet	a) Käyttöomaisuuden osto b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing c) Muut toimet	Menot (euroa)

▼B

2. YHTEISET TUOTOSINDIKAATTORIT (VUOTUINEN)

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Tuotannonsuunnittelutoimet	a) Käyttöomaisuuden osto	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([1])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	a) Käyttöomaisuuden osto	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([1])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
Kaupan pitämisen parantamistoimet	a) Käyttöomaisuuden osto	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([1])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät menekinedistämis- ja tiedotustoimet	Toteutettujen toimien lukumäärä ([2])
	d) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä

▼B

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Tutkimus ja koetuotanto	a) Käyttöomaisuuden osto	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([1])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä ([3]) Asianomaisten hehtaarien määrä ([4])
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja kriisinhallintaan liittyvät) ja/tai neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Käsiteltävän pääaiheen mukaan:	Osallistujille annettujen koulutuspäivien lukumäärä
	a) Luonnonmukainen tuotanto b) Integroitu tuotanto tai integroitu tuholaistorjunta c) Muut ympäristökysymykset d) Jäljitettävyys e) Tuotteen laatu, torjunta-ainejäämät mukaan luettuina f) Muut näkökohdat	Neuvontapalveluja käyttävien tilojen lukumäärä ([5])
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet	a) Markkinoiltapoisto	Toteutettujen toimien lukumäärä ([6])
	b) Hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen	Toteutettujen toimien lukumäärä ([7])
	c) Menekinedistäminen ja tiedotus	Toteutettujen toimien lukumäärä ([2])
	d) Koulutustoimet	Osallistujille annettujen koulutuspäivien lukumäärä
	e) Satovakuutus	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	f) Sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Toteutettujen toimien lukumäärä ([8])

Toimenpide	Toimityyppi	Tuotosindikaattori (vuotuinen)
Ympäristötoimet	a) Käyttöomaisuuden osto ([9])	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([2])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing ([10])	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut toimet (1) Tuotanto i) Luonnonmukainen tuotanto ii) Integroitu tuotanto iii) Vesivarojen parempi käyttö ja/tai hoito, veden säästäminen ja salaojitus mukaan luettuina iv) Maaperän säilyttämistoimet (esim. työtekniikat maaperän eroosion estämiseksi/vähentämiseksi, viherpeite, säilyttävät viljelymenetelmät, maan kattaminen) v) Toimet luonnon monimuotoisuutta edistävien elinympäristöjen säilyttämiseksi (esim. kosteikot) tai maiseman säilyttämiseksi, historiallisten maisematekijöiden (kuten kiviaitojen, pengerrysten tai metsiköiden) säilyttäminen mukaan luettuna vi) Energiansäästötoimet vii) Toimet jätteiden syntymisen vähentämiseksi ja jätehuollon parantamiseksi viii) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Asianomaisten hehtaarien määrä
	(2) Kuljetus (3) Kaupan pitäminen	Kaupan pidetyn tuotannon määrä
Muut toimet	a) Käyttöomaisuuden osto	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä Investointien kokonaisarvo (euroa) ([1])
	b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä
	c) Muut toimet	Toimiin osallistuvien tilojen lukumäärä

([1]) Ilmoitetaan vain investointivuoden osalta.
([2]) Jokainen menekinedistämiskampanjan päivä on yksi toimi.
([3]) Vain, jos toimet liittyvät jäsenten tiloihin kuuluvilla lohkoilla toteutettuun koetuotantoon.
([4]) Vain, jos toimet liittyvät jäsenten ja/tai tuottajaorganisaation tiloihin kuuluvilla lohkoilla toteutettuun koetuotantoon.
([5]) Riippumatta siitä, kuka neuvontaa antaa (esim. tuottajaorganisaation tai ulkoisen tahon järjestämä neuvontapalvelu) ja mikä on neuvonnan täsmällinen aihe.
([6]) Saman tuotteen poistaminen markkinoilta vuoden eri aikoina ja eri tuotteiden markkinoilta poistaminen ovat erillisiä toimia. Jokainen tietyn tuotteen markkinoiltapoisto on yksi toimi.
([7]) Eri tuotteiden raakana korjaaminen ja korjaamatta jättäminen ovat erillisiä toimia. Saman tuotteen korjaaminen raakana ja korjaamatta jättäminen ovat yksi toimi riippumatta niihin käytettyjen päivien lukumäärästä, osallistuvien tilojen lukumäärästä ja asianomaisten lohkojen tai hehtaarien määrästä.
([8]) Eri sijoitusrahastojen perustamiseen liittyvät toimet ovat erillisiä toimia.
([9]) Mukaan luettuina tuottamattomat investoinnit, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.
([10]) Mukaan luettuina muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

▼B

3. YHTEISET TULOSINDIKAATTORIT

Huom.: Tulosindikaattorit toimitetaan vasta tulosten arvioinnin jälkeen.

Toimenpide	Tulosindikaattorit (mittari)
Tuotannonsuunnittelutoimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärässä (tonnia) Muutos kaupan pidetyn tuotannon yksikköarvossa (euroa/kg)
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet	Muutos sellaisen kaupan pidetyn tuotannon määrässä, joka on tietyn laatujärjestelmän laatuvaatimusten mukainen (tonnia) (1) ([1]) Muutos kaupan pidetyn tuotannon yksikköarvossa (euroa/kg) Arvioitu vaikutus tuotantokustannuksiin (euroa/kg)
Kaupan pitämisen parantamistoimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärässä (tonnia) Muutos kaupan pidetyn tuotannon yksikköarvossa (euroa/kg)
Tutkimus ja koetuotanto	Niiden uusien tekniikoiden, prosessien ja/tai tuotteiden lukumäärä, jotka on otettu käyttöön toimintaohjelman alettua
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja kriisinhallintaan liittyvät) ja/tai neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet	Niiden henkilöiden lukumäärä, jotka suorittivat koko koulutusohjelman/-toimen Neuvontapalveluja käyttävien tilojen lukumäärä
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet	
a) markkinoiltapoisto	Markkinoiltapoistetun tuotannon kokonaismäärä (tonnia)
b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen	Kokonaisala, jolta tuotteet on korjattu raakoina tai jätetty korjaamatta (ha)
c) menekinedistäminen ja tiedotus	Arvioitu muutos menekinedistämis-/tiedotustoimien kohteena olevien tuotteiden kaupan pidetyn tuotannon määrässä (tonnia)
d) koulutustoimet	Niiden henkilöiden lukumäärä, jotka suorittivat koko koulutusohjelman/-toimen
e) satovakuutus	Vakuutetun riskin kokonaisarvo (euroa)
f) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen	Perustetun sijoitusrahaston kokonaisarvo (euroa)

▼B

Toimenpide	Tulosindikaattorit (mittari)
Ympäristötoimet	
a) käyttöomaisuuden osto (2)	Arvioitu muutos mineraalilannoitteiden vuotuisessa kokonaiskulutuksessa hehtaaria kohden lannoitetyypin mukaan (N ja P_2O_3) (tonnia/ha)
b) Muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, kuten vuokraus ja leasing (3)	Arvioitu muutos veden vuosikäytössä hehtaaria kohden (m^3/ha)
c) Muut toimet	Arvioitu muutos energian vuosikäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan (litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
(1) Tuotanto	Arvioitu muutos syntyneen jätteen vuosimäärässä (tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden) Arvioitu muutos pakkausten vuosikäytössä (tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
(2) Kuljetus	Arvioitu muutos energian vuosikäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan (litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
(3) Kaupan pitäminen	Arvioitu muutos syntyneen jätteen vuosimäärässä (tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden) Arvioitu muutos pakkausten vuosikäytössä (tonnia kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
Muut toimet	Muutos kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärässä (tonnia) Muutos kaupan pidetyn tuotannon yksikköarvossa (euroa/kg) Arvioitu vaikutus tuotantokustannuksiin (euroa/kg)

Huomautukset: Muutosta verrataan tilanteeseen, joka vallitsi ohjelman alkaessa.

(1) Tässä tarkoitetut laatuvaatimukset sisältävät joukon yksityiskohtaisia tuotantomenetelmiin liittyviä velvollisuuksia, (a) joiden noudattamisen tarkastaa riippumaton taho ja (b) joiden tuloksena lopputuotteen laatu (i) on merkittävästi kansanterveyttä, kasvien terveyttä tai ympäristöä koskevia tavanomaisia kaupallisia standardeja korkeampi ja (ii) vastaa nykyisiä ja ennakoituja markkinamahdollisuuksia. Tärkeimmät laatujärjestelmät ovat seuraavat: (a) varmennettu luonnonmukainen tuotanto; (b) suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut alkuperänimitykset; c) varmennettu integroitu tuotanto; (d) tuotteiden laatua koskevat yksityiset varmennusjärjestelmät.

(2) Mukaan luettuina tuottamattomat investoinnit, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

(3) Mukaan luettuina muut käyttöomaisuuden hankintamuodot, jotka liittyvät muiden ympäristötoimien yhteydessä tehtyjen sitoumusten noudattamiseen.

▼B

4. YHTEISET VAIKUTUSINDIKAATTORIT

Huom.: Vaikutusindikaattorit toimitetaan vaikutusten arvioinnin jälkeen.

Toimenpide	Yleiset tavoitteet	Vaikutusindikaattorit (mittari)
Tuotannonsuunnittelutoimet	Kilpailukyvyn parantaminen Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Arvioitu muutos kaupan pidetyn tuotannon arvossa (euroa) Muutos niiden hedelmä- ja vihannestuottajien kokonaismäärässä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton aktiivijäseniä (lukumäärä) (1) Muutos sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisalassa, jonka sadon korjaavat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet (ha)
Tuotteiden laadun parantamiseksi tai säilyttämiseksi tarkoitetut toimet		
Kaupan pitämisen parantamistoimet		
Tutkimus ja koetuotanto		
Koulutustoimet (muut kuin kriisinehkäisyyn ja kriisinhallintaan liittyvät) ja/tai neuvontapalvelujen käytön lisäämistoimet		
Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet		
Ympäristötoimet	Ympäristön säilyttäminen ja suojelu:	
	— maaperä	Ei määritelty
	— veden laatu	Arvioitu muutos mineraalilannoitteiden kokonaiskulutuksessa lannoitetyypin mukaan (N ja P_2O_3) (tonnia)
	— vesivarojen kestävä käyttö	Arvioitu muutos veden kokonaiskäytössä (m^3)
	— elinympäristö ja luonnon monimuotoisuus	Ei määritelty
	— maisema	Ei määritelty
	— ilmastonmuutoksen hillitseminen	Arvioitu muutos energian kokonaiskäytössä energia- tai polttoainetyypin mukaan (litraa/m^3/kWh)
	— jätteiden vähentäminen	Arvioitu muutos syntyneen jätteen kokonaismäärässä (tonnia) Arvioitu muutos pakkausten käytössä (tonnia)
Muut toimet	Kilpailukyvyn parantaminen Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Arvioitu muutos kaupan pidetyn tuotannon arvossa (euroa) Muutos niiden hedelmä- ja vihannestuottajien kokonaismäärässä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton aktiivijäseniä (1) (lukumäärä) Muutos sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisalassa, jonka sadon korjaavat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet (ha)

Huom.: Muutosta verrataan tilanteeseen, joka vallitsi ohjelman alkaessa.

(1) Aktiivijäseniä ovat jäsenet, jotka toimittavat tuotteita tuottajaorganisaatiolle/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

▼B

5. YHTEISET PERUSINDIKAATTORIT

Huom.: Perusindikaattoreita tarvitaan tilanteen selvittämiseksi ohjelmakauden alussa. Eräitä perusindikaattoreita voidaan soveltaa yksittäisiin toimintaohjelmiin vain tuottajaorganisaation tasolla (esim. tuotannon määrä, joka on pidetty kaupan hinnalla, joka on alle 80 prosenttia tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton saamasta keskihinnasta). Muita yhteisiä perusindikaattoreita voidaan soveltaa myös kansallisiin strategioihin jäsenvaltioiden tasolla (esim. kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvo).

Perusindikaattorit lasketaan pääsääntöisesti kolmen vuoden keskiarvona. Jos tietoja ei ole saatavilla, ne tulee laskea vähintään yhden vuoden tietojen perusteella.

Tavoitteet	Tavoitteisiin liittyvät perusindikaattorit	
	Indikaattori	Määritelmä (ja mittari)
Yleiset tavoitteet		
Kilpailukyvyn parantaminen	Kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvo	Tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton kaupan pitämän tuotannon kokonaisarvo (euroa)
Tuottajaorganisaation jäsenyyden houkuttavuuden lisääminen	Niiden hedelmä- ja vihannestuottajien lukumäärä, jotka ovat asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton aktiivijäseniä	Niiden hedelmä- ja vihannestuottajien lukumäärä, jotka ovat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton aktiivijäseniä ([1])
	Sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisala, jonka sadon korjaavat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet	Sellaisen hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisala, jonka sadon korjaavat tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaation liiton jäsenet (ha)
Ympäristön säilyttäminen ja suojelu	Ei määritelty	
Erityiset tavoitteet		
Tarjonnan keskittymisen edistäminen	Kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärä	Tuottajaorganisaation/tuottajaorganisaatioiden liiton kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärä (tonnia)
Jäsenten tuottamien tuotteiden markkinoille saattamisen edistäminen		
Tuotannon mukauttaminen kysyntää vastaavaksi erityisesti määrän ja laadun osalta		Kaupan pidetyn tuotannon määrä, joka on tietyn laatujärjestelmän ([2]) laatuvaatimusten mukainen, tärkeimpien asianomaisten laatujärjestelmien mukaan (tonnia)
Tuotantokustannusten optimointi	Ei määritelty	
Tuotteen kaupallisen arvon lisääminen	Kaupan pidetyn tuotannon keskimääräinen yksikköarvo	Kaupan pidetyn tuotannon kokonaisarvo / kaupan pidetyn tuotannon kokonaismäärä (euroa/kg)
Tuottajahintojen vakauttaminen	Ei määritelty	
Tietämyksen lisääminen ja inhimillisten voimavarojen parantaminen	Koulutustoimiin osallistuneiden ihmisten lukumäärä	Niiden ihmisten lukumäärä, jotka ovat suorittaneet koko koulutustoimen/-ohjelman kolmen viime vuoden aikana (lukumäärä)
	Neuvontapalveluja käyttävien tilojen lukumäärä	Neuvontapalveluja käyttävien, tuottajaorganisaatioon/ tuottajaorganisaatioiden liittoon kuuluvien tilojen lukumäärä (lukumäärä)

Tavoitteet	Tavoitteisiin liittyvät perusindikaattorit	
	Indikaattori	Määritelmä (ja mittari)
Teknisen ja taloudellisen suorituskyvyn parantaminen sekä innovaation edistäminen	Ei määritelty	
Erityiset ympäristötavoitteet		
Maaperän suojelun edistäminen	Ala, jolla esiintyy maaperän eroosioriski ja jolla toteutetaan eroosiontorjuntatoimenpiteitä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla esiintyy maaperän eroosioriski ([3]) ja jolla toteutetaan eroosiontorjuntatoimenpiteitä (ha)
Veden laadun säilyttämisen ja parantamisen edistäminen	Ala, jolla vähennetään/hallinnoidaan paremmin lannoitteiden käyttöä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla on vähennetty/hallinnoidaan paremmin lannoitteiden käyttöä (ha)
Vesivarojen kestävän käytön edistäminen	Ala, jolla toteutetaan vedensäästötoimenpiteitä	Hedelmien ja vihannesten tuotantoala, jolla toteutetaan vedensäästötoimenpiteitä (ha)
Elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistäminen	Luonnonmukainen tuotanto	Luonnonmukaisessa hedelmä- ja/tai vihannestuotannossa oleva ala (ha)
	Integroitu tuotanto	Integroidussa hedelmä- ja/tai vihannestuotannossa oleva ala (ha)
	Muut toimet elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistämiseksi	Ala, jolla toteutetaan muita toimia elinympäristön ja luonnon monimuotoisuuden suojelemisen edistämiseksi (ha)
Maisemansuojelun edistäminen	Ei määritelty	
Ilmastonmuutoksen hillitseminen – tuotanto	Kasvihuoneiden lämmittäminen – energiatehokkuus	Arvio kasvihuoneen lämmitykseen käytetyn energian vuotuisesta kokonaiskulutuksesta energialähteen mukaan (tonnia/litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
Ilmastonmuutoksen hillitsemisen edistäminen – kuljetus Ilman laadun säilyttämisen ja parantamisen edistäminen – kuljetus	Kuljetus – energiatehokkuus	Arvio sisäiseen kuljetukseen ([4]) käytetyn energian vuotuisesta kokonaiskulutuksesta polttoainetyypin mukaan (litraa/m^3/kWh kaupan pidettyä tuotantotonnia kohden)
Syntyneen jätteen määrän vähentäminen	Ei määritelty	

Huom.:

([1]) Aktiivijäseniä ovat jäsenet, jotka toimittavat tuotteita tuottajaorganisaatiolle/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

([2]) Tässä tarkoitetut laatuvaatimukset sisältävät joukon yksityiskohtaisia tuotantomenetelmiin liittyviä velvollisuuksia, (a) joiden noudattamisen tarkastaa riippumaton taho ja (b) joiden tuloksena lopputuotteen laatu (i) on merkittävästi kansanterveyttä, kasvien terveyttä tai ympäristöä koskevia tavanomaisia kaupallisia standardeja korkeampi ja (ii) vastaa nykyisiä ja ennakoituja markkinamahdollisuuksia. Tärkeimmät laatujärjestelmät ovat seuraavat: (a) varmennettu luonnonmukainen tuotanto; (b) suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut alkuperänimitykset; c) varmennettu integroitu tuotanto; (d) tuotteiden laatua koskevat yksityiset varmennusjärjestelmät.

([3]) Ilmaisulla ”jolla esiintyy maaperän eroosioriski” tarkoitetaan lohkoa, jonka kallistuma on yli 10 %, riippumatta siitä, onko sillä toteutettu eroosiontorjuntatoimenpiteitä (esim. maapeite, viljelykierto, jne.). Jäsenvaltio voi käytettävissään olevien tietojen perusteella käyttää sen sijasta seuraavaa määritelmää: Ilmaisulla ”jolla esiintyy maaperän eroosioriski” tarkoitetaan lohkoa, jolla maaperän häviämisen ennustetaan olevan suurempaa kuin maaperän luonnollisen muodostumisen, riippumatta siitä, onko sillä toteutettu eroosiontorjuntatoimenpiteitä (esim. maapeite, viljelykierto, jne.).

([4]) Sisäisellä kuljetuksella tarkoitetaan tuotteiden kuljetusta jäsentiloilta tuottajaorganisaatiolle/tuottajaorganisaatioiden liitolle.

▼B

LIITE IX

LUETTELO TOIMISTA JA MENOISTA, JOTKA EIVÄT OLE TUKIKELPOISIA 60 ARTIKLASSA MAINITUISSA TOIMINTAOHJELMISSA

1. Yleiset tuotantokustannukset ja erityisesti seuraavat: kasvinsuojelutuotteet mukaan luettuina integroituun torjuntaan käytettävä materiaali, lannoitteet ja muut panokset; varastointi- ja pakkaamiskustannukset myös osana uusia prosesseja sekä pakkauksista aiheutuvat kustannukset; keräys- ja kuljetuskustannukset (sisäiset ja ulkoiset); toimintakustannukset (erityisesti sähkö, polttoaine ja huolto), lukuun ottamatta seuraavia:

   — laadunparantamistoimenpiteisiin liittyvät erityiskustannukset. Tukikelpoisia eivät ole milloinkaan (edes varmennetut) sienirihmastot, siemenet ja ei-monivuotiset kasvit,

   — luonnonmukaiseen kasvinsuojeluaineistoon (kuten feromonit ja saalistajat) liittyvät erityiskustannukset riippumatta siitä, käytetäänkö sitä luonnonmukaisessa, integroidussa vai tavanomaisessa tuotannossa,

   — 81 ja 82 artiklassa tarkoitetut ilmaisjakeluun liittyvät kuljetuksen, lajittelun ja pakkaamisen erityiskustannukset,

▼M12

   — asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ympäristötoimista aiheutuvat erityiskustannukset. Pakkauksien käyttöön ja niistä huolehtimiseen liittyvät kustannukset eivät missään tapauksessa ole tukikelpoisia,

▼B

   — luonnonmukaisesta, integroidusta tai kokeellisesta tuotannosta aiheutuvat erityiskustannukset, luonnonmukaisiin siemeniin ja taimiin liittyvät erityiskustannukset mukaan luettuina. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava perusteet kokeellisen tuotannon tukikelpoisuudelle ottaen huomioon menettelyn tai käsitteen uutuus ja asiaan sisältyvä riski,

   — tämän asetuksen II osastossa tarkoitettujen vaatimusten, kasvien terveyttä koskevien sääntöjen ja jäämien enimmäistasojen noudattamisen varmistamiseen liittyvät erityiskustannukset.

   Erityiskustannukset ovat lisäkustannuksia, jotka lasketaan perinteisten kustannusten ja tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten välisenä erotuksena.

   Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustellen vahvistaa jokaiselle edellä mainitulle tukikelpoisten erityiskustannusten luokalle kiinteämääräisen kertasumman lisäkustannusten laskemiseksi suhteessa perinteisiin kustannuksiin.

2. Hallinto- ja henkilöstökustannukset, lukuun ottamatta toimintarahastojen ja -ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä menoja, joihin kuuluvat seuraavat:

   a) toimintarahastoihin tai -ohjelmiin liittyvät yleiskustannukset, mukaan luettuina hallinto- ja henkilöstökustannukset, raportteihin, arviointitutkimuksiin, kirjanpitoon ja tilienhoitoon liittyvät kustannukset, jotka katetaan enintään 180 000 euroon saakka kiinteämääräisellä kertasummalla, joka vastaa enintään kahta prosenttia 64 artiklan mukaisesti hyväksytystä toimintarahastosta ja koostuu sekä EU:n että tuottajaorganisaation maksuosuuksista.

      Kun kyseessä ovat hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton jättämä toimintaohjelma, yleiskustannukset lasketaan laskemalla yhteen kunkin tuottajaorganisaatioiden liiton ensimmäisessä alakohdassa säädetyt yleiskustannukset, joiden enimmäismäärä tuottajaorganisaatioiden liittoa kohden on kuitenkin 1 250 000 euroa.

      Jäsenvaltiot voivat rajoittaa rahoituksen todellisiin kustannuksiin, jolloin niiden on määriteltävä tukikelpoiset kustannukset;

▼B

b) henkilöstökustannukset (myös palkkakulut, jos tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto tai 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu tytäryritys vastaa niistä suoraan), jotka johtuvat toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on:

i) laadun parantaminen tai säilyttäminen tai ympäristön suojeleminen,

ii) kaupan pitämisen tason parantaminen.

Kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen vaatii erityisesti pätevää henkilöstöä. Jos tuottajaorganisaatio käyttää tällaisissa tapauksissa omaa henkilöstöään tai tuottajajäseniä, työhön käytetty aika on todistettava oikeaksi asiakirjoin.

Jos jäsenvaltio haluaa tarjota vaihtoehdon sille, että rahoitus rajoitettaisiin todellisiin kustannuksiin, sen on vahvistettava kaikkien edellä tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten osalta ennakolta ja asianmukaisesti perusteltuina kiinteämääräiset kertasummat, joiden enimmäismäärä on 20 prosenttia hyväksytystä toimintarahastosta. Tätä prosenttiosuutta voidaan korottaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Kyseisten kiinteämääräisten kertasummien hakemiseksi tuottajaorganisaatioiden on esitettävä todisteet toimen toteuttamisesta jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla;

c) tuottajaorganisaatioiden yhteensulautumisesta tai hankinnasta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset sekä ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden ylikansallisten liittojen perustamisesta aiheutuvat oikeudelliset ja hallintokustannukset; tuottajaorganisaatioiden tämän seikan osalta teettämät toteutettavuustutkimukset ja pyytämät ehdotukset.

3. Muut kuin kriisinehkäisyyn ja -hallintaan liittyvät tulo- tai hintalisät.

4. Muut kuin III osaston III luvun 6 jaksossa tarkoitettuihin satovakuutustoimenpiteisiin liittyvät vakuutuskustannukset.

5. Ennen toimintaohjelman käynnistämistä toteutettuja toimia varten otettujen, muiden kuin 48 artiklan 4 kohdassa, 49 artiklan 3 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitettujen lainojen takaisinmaksu.

6. Rakentamattoman maan hankinta, paitsi jos hankinta on tarpeen toimintaohjelmaan kuulumattoman investoinnin suorittamiseksi, siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista; asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa prosenttiosuus voi olla suurempi ympäristönsuojeluun liittyvien toimien osalta.

7. Kokouksista ja koulutusohjelmista aiheutuvat kustannukset, eivät kuitenkaan toimintaohjelmaan liittyvät kustannukset, mukaan luettuina tapauksen mukaan osallistujien päivärahat ja matka- ja majoituskulut kiinteämääräisesti.

8. Tuottajaorganisaation jäsenten unionin ulkopuolella tuottamiin määriin liittyvät toimet tai kustannukset.

9. Toimet, jotka voivat vääristää kilpailua tuottajaorganisaation muun taloudellisen toiminnan kannalta.

10. Käytetyt laitteet ja välineet, jotka on ostettu unionin tai kansallisella tuella seitsemän viime vuoden kuluessa.

11. Investoinnit kuljetusvälineisiin, joita tuottajaorganisaatio käyttää kaupan pitämiseen tai jakeluun, lukuun ottamatta seuraavia:

a) investoinnit sisäiseen kuljetukseen tarkoitettuihin kuljetusvälineisiin; tuottajaorganisaation on ostohetkellä annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle asianmukaiset todisteet siitä, että investointia käytetään ainoastaan sisäiseen kuljetukseen;

▼B

b) kylmäkuljetus- tai säätöilmakuljetuslaitteeseen liittyvät ajoneuvojen lisälaitteet.

12. Vuokraus ostamisen vaihtoehtona, paitsi taloudellisesti perustelluissa tapauksissa, kun asiasta esitetään jäsenvaltiota tyydyttävät todisteet.

13. Vuokrattujen hyödykkeiden käyttökustannukset.

14. Leasing-sopimuksiin liittyvät menot (verot, korko, vakuutusmaksut jne.) ja käyttökustannukset lukuun ottamatta seuraavia:

a) leasing-vuokraus tavaran nettomarkkina-arvon rajoissa ja asetuksen (EY) N:o 1974/2006 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyin edellytyksin;

b) sellaisten käytettyjen laitteiden ja välineiden leasing-vuokraus, joille ei ole myönnetty unionin tai kansallista tukea seitsemän viime vuoden kuluessa.

15. Yksittäisten kaupallisten merkkien ja maantieteellisiä viitteitä sisältävien merkkien menekinedistäminen lukuun ottamatta seuraavia:

— tuottajaorganisaation, tuottajaorganisaatioiden liiton ja 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevan tytäryrityksen tuote-/tavaramerkit,

— yleisluonteiset menekinedistämistoimet ja laatumerkkien edistämistoimet,

— kustannukset, jotka liittyvät menekinedistämisviestien painamiseen jommankumman edellisen luetelmakohdan mukaisiin pakkauksiin tai merkkeihin, sillä edellytyksellä, että tästä säädetään toimintaohjelmassa.

Maantieteelliset nimet sallitaan ainoastaan, jos

a) ne ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ([1]) soveltamisalaan kuuluvia suojattuja alkuperänimityksiä tai suojattuja maantieteellisiä merkintöjä; tai

b) ne ovat toissijaisia suhteessa pääasialliseen viestiin kaikissa niissä tapauksissa, joissa a alakohdan säännöstä ei sovelleta.

Yleisluonteisiin menekinedistämistoimiin ja laatumerkkien edistämistoimiin liittyvässä menekinedistämisaineistossa on oltava Euroopan unionin tunnus (ainoastaan, jos kyseessä on visuaalinen media), ja siihen on sisällyttävä seuraava kuvateksti: ”Euroopan unionin tuella rahoitettu kampanja”. Tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevat tytäryritykset eivät saa käyttää tuote-/tavaramerkkiensä menekinedistämisessä Euroopan unionin tunnusta.

16. Tässä luettelossa tukeen kelpaamattomiksi mainittuihin toimiin tai menoihin liittyvät aliurakka- tai ulkoistamissopimukset.

17. Arvonlisävero, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua arvonlisäveroa, jota ei palauteta.

18. Kansalliset tai alueelliset verot tai veronluonteiset maksut.

19. Lainojen korot, paitsi jos suoritus tapahtuu muuna kuin takaisinmaksettavana suorana tukena.

20. Sellaisten kiinteistöjen hankinta, jotka on ostettu unionin tai kansallisella tuella kymmenen viime vuoden kuluessa.

21. Investoinnit yhtiöiden osakkeisiin, jos investointi on taloudellinen investointi, lukuun ottamatta investointeja, jotka vaikuttavat myönteisesti toimintaohjelman tavoitteiden toteutumiseen.

([1]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

▼B

22. Muiden osapuolten kuin tuottajaorganisaatioiden tai niiden jäsenten, tuottajaorganisaatioiden liittojen tai niiden tuottajajäsenten tai 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevien tytäryritysten aiheuttamat kustannukset.

23. Investoinnit tai senkaltaiset toimet, jotka toteutetaan muualla kuin tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tai niiden tuottajajäsenten tai 50 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa olevien tytäryritysten tiloilla ja/tai toimitiloissa.

24. Tuottajaorganisaation unionin ulkopuolelle ulkoistamat toimenpiteet.

▼B

LIITE X

76 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT MARKKINOILTAPOISTETTUJEN TUOTTEIDEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Tuotteiden on oltava
   - eheitä,
   - terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet ravinnoksi kelpaamattomiksi, ei sallita,
   - puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,
   - lähes vailla tuholaisten aiheuttamia vioittumia,
   - vailla epätavallista pintakosteutta,
   - vailla vierasta hajua ja/tai makua.
2. Tuotteiden on oltava niiden tyyppi huomioon ottaen riittävän kehittyneitä ja riittävän kypsiä.
3. Niiden on oltava lajikkeelle ja/tai kauppamuodolle ominaisia.

▼**M11**

LIITE XI

79 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut markkinoiltapoistoille myönnettävän tuen enimmäismäärät

Tuote	Enimmäistuki (euroa/100 kg)	
	Ilmaisjakelu	Muu tarkoitus
Kukkakaalit	15,69	10,52
Tomaatit (1.6.–31.10.)	7,25	7,25
Tomaatit (1.11.–31.5.)	27,45	18,30
Omenat	16,98	13,22
Rypäleet	39,16	26,11
Aprikoosit	40,58	27,05
Nektariinit	26,90	26,90
Persikat	26,90	26,90
Päärynät	23,85	15,90
Munakoisot	22,78	15,19
Melonit	31,37	20,91
Vesimelonit	8,85	6,00
Appelsiinit	21,00	21,00
Mandariinit	19,50	19,50
Klementiinit	22,16	19,50
Satsumat	19,50	19,50
Sitruunat	23,99	19,50

▼B

LIITE XII

81 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT ILMAISJAKELUSTA AIHEUTUVAT KULJETUSKUSTANNUKSET

Markkinoiltapoistopaikan ja toimituspaikan välinen etäisyys	Kuljetuskustannukset (EUR/t) [1]
Alle 25 km	18,2
25–200 km	41,4
200–350 km	54,3
350–500 km	72,6
500–750 km	95,3
vähintään 750 km	108,3

[1] Kylmäkuljetuslisä: 8,5 euroa/tonni.

▼B

LIITE XIII

A OSA

82 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT LAJITTELU-JA PAKKAUSKUSTANNUKSET

Tuote	Lajittelu-ja pakkauskustannukset (euroa/tonni)
Omenat	187,7
Päärynät	159,6
Appelsiinit	240,8
Klementiinit	296,6
Persikat	175,1
Nektariinit	205,8
Vesimelonit	167,0
Kukkakaalit	169,1
Muut tuotteet	201,1

B OSA

82 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT TUOTEPAKKAUKSIIN TEHTÄVÄT MERKINNÄT

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент (ЕС) №)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (UE) no]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (EU) č.]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EU) nr.)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EU) Nr.)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EL) nr]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ.]

— Product for free distribution (Regulation (EU) No)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (UE) n°]

▼M16

— Proizvod za slobodnu distribuciju (Provedbena uredba (EU) br.)

▼B

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (UE) n.]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (ES) Nr.]

— Nemokamai platinamas produktas [Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr.]

— Ingyenes szétosztásra szánt termék (/EU rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (UE) nru.]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EU) nr.)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie (UE) nr]

▼B

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (UE) n.º]

— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul (UE) nr.]

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (EÚ) č.]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (EU) št.]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EU) N:o)

— Produkt för gratisutdelning (förordning (EU) nr)

▼B

LIITE XIV

97 Artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltion vuosikertomukseen sisällytettävät tiedot

Kaikki tiedot ovat raportointivuoden tietoja. Raportissa on annettava tiedot raportointivuoden jälkeen maksetuista menoista. Siihen on sisällyttävä tehtyjä tarkastuksia ja sovellettuja seuraamuksia koskevat tiedot kyseiseltä vuodelta, sen jälkeen tehdyt tarkastukset ja sovelletut seuraamukset mukaan luettuina. Tiedot (jotka vaihtelevat vuoden mittaan) ovat raportointivuoden 31 päivänä joulukuuta voimassaolevia tietoja.

A OSA — *MARKKINOIDEN HALLINTAA KOSKEVAT TIEDOT*

1. Hallinnolliset tiedot

   a) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 I osaston IV luvun IV a jakson ja II osan II osaston II luvun I A jakson täytäntöönpanemiseksi annettu kansallinen lainsäädäntö, mukaan luettuna kestävien toimintaohjelmien kansallinen strategia, jota sovelletaan raportointivuonna toteutettaviin toimintaohjelmiin.

▼M3

———————

▼B

   c) Tuottajaorganisaatioita, tuottajaorganisaatioiden liittoja ja tuottajaryhmiä koskevat tiedot:

      — koodinumero,

      — nimi ja yhteystiedot,

      — hyväksymispäivämäärä (tuottajaryhmien osalta esihyväksynnän päivämäärä),

      — kaikki asianomaiset oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat sekä tytäryritykset,

      — jäsenten lukumäärä (eriteltynä tuottajiin ja ei-tuottajiin) ja vuoden aikana jäsenyyksissä tapahtuneet muutokset,

      — hedelmien ja vihannesten tuotantoala (kokonaisuudessaan ja eriteltynä tärkeimpien kasvien mukaan), tuotevalikoima ja myytyjen lopputuotteiden kuvaus (myös tiedot arvosta ja määrästä päälähteiden mukaan), tuotteiden tärkeimmät käyttötarkoitukset arvona (myös tiedot tuoreiden tuotteiden markkinoilla kaupan pidetyistä tuotteista, jalostukseen myydyistä tuotteista ja markkinoilta poistetuista tuotteista),

      — muutokset rakenteissa vuoden aikana ja erityisesti vastikään hyväksytyt tai muodostetut kokonaisuudet, hyväksynnän peruutukset ja keskeyttämiset sekä yhteensulautumat päivämäärineen.

   d) Toimialakohtaisia organisaatioita koskevat tiedot:

      — organisaation nimi ja yhteystiedot,

      — hyväksymispäivä,

      — asianomaiset tuotteet.

2. Menoihin liittyvät tiedot

   a) Tuottajaorganisaatiot. Tuensaajakohtaiset taloudelliset tiedot (tuottajaorganisaatiot tai tuottajaorganisaatioiden liitot):

      — toimintarahasto: kokonaismäärä, unionin, jäsenvaltion (kansallinen tuki) sekä tuottajaorganisaatioiden ja niiden jäsenten maksuosuudet,

      — asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan mukaisen unionin taloudellisen tuen tason kuvaus,

▼B

— toimintaohjelman taloudelliset tiedot jaoteltuina tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen tietoihin,

— kaupan pidetyn tuotannon arvo: kokonaisuudessaan ja tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton muodostavien eri oikeussubjektien mukaan eriteltynä,

— toimintaohjelman menot tukikelpoisiksi katsottujen toimenpiteiden ja toimityyppien mukaan eriteltyinä,

— markkinoilta poistettujen tuotteiden määrä tuotteittain ja kuukausittain sekä markkinoilta poistettuihin kokonaismääriin ja ilmaisjakeluun toimitettuihin määriin (ilmaistuna tonneina) eriteltynä,

— asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 d artiklan 4 kohdan soveltamiseksi hyväksyttyjen viranomaisten luettelo.

b) Tuottajaryhmät. Tuensaajakohtaiset taloudelliset tiedot:

— kokonaismäärä, unionin, jäsenvaltion sekä tuottajaryhmän ja sen jäsenten maksuosuudet,

— valtion maksuosuus, josta käyvät ilmi tuottajaryhmien välisummat siirtymäkauden ensimmäisenä, toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä vuonna,

— menot investointeihin, jotka ovat tarpeen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksymisen saamiseksi, eriteltyinä unionin, jäsenvaltion ja tuottajaryhmän maksuosuuksien mukaan,

— kaupan pidetyn tuotannon arvo ja tuottajaryhmien välisummat siirtymäkauden ensimmäisenä, toisena, kolmantena, neljäntenä ja viidentenä vuonna.

3. Kansallisen strategian täytäntöönpanoa koskevat tiedot:

— lyhyt kuvaus toimintaohjelmien täytäntöönpanon edistymisestä eriteltynä kunkin 19 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun toimenpidetyypin mukaan. Kuvauksen on perustuttava taloudellisiin ja yhteisiin tuotos- ja tulosindikaattoreihin, ja siinä on esitettävä yhteenveto tuottajaorganisaatioiden toimittamiin toimintaohjelmien edistymistä koskeviin vuosiraportteihin sisältyvistä tiedoista,

— valtiontuen kuvaus, jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 182 artiklan 6 kohtaa,

— yhteenveto tuottajaorganisaatioiden toimittamien toimintaohjelmia koskevien väliarviointien tuloksista, mukaan luettuna mahdollinen laatuarviointi tuloksista ja vaikutuksista, jotka liittyvät ympäristötoimiin, joilla pyritään torjumaan maaperän eroosioriskiä, vähentämään kasvinsuojeluaineiden käyttöä ja/tai parantamaan niiden hallintaa, suojelemaan elinympäristöjä ja/tai luonnon monimuotoisuutta tai maisemia,

— tiivistelmä kansallisen strategian täytäntöönpanossa ja hallinnossa esiintyneistä merkittävistä ongelmista ja mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä; on myös mainittava kansallisen strategian mahdollisesta päivittämisestä ja sen syistä. Vuosikertomukseen on liitettävä päivitetyn strategian jäljennös,

— yhteenveto 110 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tehdyistä analyyseistä.

Vuonna 2012 vuosiraportin on sisällettävä myös 127 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointiraportti.

4. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 203 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja siirtymäjärjestelyjä soveltavien jäsenvaltioiden osalta luettelo hyväksytyistä ensimmäisistä jalostajista ja kerääjistä tuotteittain eriteltyinä.

▼B

B OSA — *TILIEN TARKASTAMISTA JA HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVAT TIEDOT*

5. Tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat tiedot:

— jäsenvaltion tekemät tarkastukset: tiedot tarkastetuista tahoista ja tarkastuspäivistä,

— tarkastusasteet,

— tarkastusten tulokset,

— sovelletut seuraamukset.

▼B

LIITE XV

A OSA

98 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hintailmoitukset

Tuote	Tuotetyyppi/lajike	Tarjontamuoto/ kokoluokka	Edustavat markkinat
Tomaatit	Pyöreät	Koko 57-100 mm, irtotavarana 5-6 kg:n pakkauksissa	Vlanderi (BE) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Granada (ES) Teneriffa (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bretagne (FR) Budapest (HU) Lecce (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Kalisko-pleszewski (PL) Algarve (PT) Galați (RO)
	Terttutomaatit	Irtotavarana noin 3-6 kg:n pakkauksissa	
	Kirsikkatomaatit	Noin 250–500 g:n rasiat	
Aprikoosit	Kaikki tyypit ja lajikkeet	Koko 45–50 mm Noin 6–10 kg:n laatikot tai pakkaukset	Sofia (BG) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Murcia (ES) Valencia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Napoli (IT) Bologna (IT)
Nektariinit	Valkoinen malto	Kokoluokka A/B Noin 6–10 kg:n laatikot tai pakkaukset	Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Ravenna (IT) Forli (IT) Metaponoto (IT)
	Keltainen malto	Kokoluokka A/B Noin 6–10 kg:n laatikot tai pakkaukset	
Persikat	Valkoinen malto	Koko A/B Noin 6–10 kg:n laatikot tai pakkaukset	Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Murcia (ES) Huesca (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Caserta (IT) Forli (IT) Cova da Beira (PT)
	Keltainen malto	Kokoluokka A/B Noin 6–10 kg:n laatikot tai pakkaukset	

▼B

Tuote	Tuotetyyppi/lajike	Tarjontamuoto/ kokoluokka	Edustavat markkinat
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	Muscatel	Yhden kg:n laatikot tai pakkaukset	Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Taranto (IT) Catania (IT) Algarve (PT)
	Chasselas		
	Alphonse Lavallée		
	Italia		
	Black magic		
	Red Globe		
	Victoria		
	Siemenettömät (Sugarone/ Thomson)		
Päärynät	Blanquilla	Kokoluokka 55/ 60, noin 5–10 kg:n pakkaukset	Vlanderi (BE) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Ferrara (IT) Modena (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Oeste (PT)
	Conference	Kokoluokka 60/ 65+, noin 5–10 kg:n pakkaukset	
	Williams	Kokoluokka 65/ 75+, noin 5–10 kg:n pakkaukset	
	Rocha		
	Abbé Fétel	Kokoluokka 70/ 75, noin 5–10 kg:n pakkaukset	
	Kaiser		
	Doyenné du Comice	Kokoluokka 75/ 90, noin 5–10 kg:n pakkaukset	
Omenat	Golden delicious	Kokoluokka 70/ 80, noin 5–20 kg:n pakkaukset	Gleisdorf (AT) Flanders (BE) Praha (CZ) Niedersachsen (DE) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Val de Loire — Centre (FR)
	Braeburn		
	Jonagold (tai Jonagored)		
	Idared		
	Fuji		
	Shampion		
	Granny smith		
	Red delicious ja muut punaiset lajikkeet		
	Boskoop		
	Gala	Kokoluokka 65/ 70, noin 5–20 kg:n pakkaukset	Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Trento (IT) Bolzano (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Lubelsko-sandomierski (PL) Oeste (PT) Mureș (RO)
	Elstar		
	Cox orange		

▼B

Tuote	Tuotetyyppi/lajike	Tarjontamuoto/ kokoluokka	Edustavat markkinat
Satsumat	Kaikki lajikkeet	Kokoluokat 1-X tai 2, noin 10–20 kg:n pakkaukset	Valencia (ES)
Sitruunat	Kaikki lajikkeet	Kokoluokka 3–4, noin 10 kg:n pakkaukset	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Catania (IT) Siracusa (IT)
Klementiinit	Kaikki lajikkeet	Kokoluokat 1-X tai 3, noin 5-15 kg:n pakkaukset	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Corigliano (IT) Catania (IT)
Mandariinit	Kaikki lajikkeet	Kokoluokat 1–2, noin 8–10 kg:n pakkaukset	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Palermo (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
Appelsiinit	Salustiana Navelinas Navelate Lanelate Valencia late Tarocco Navel	Kokoluokat 6–9, noin 10–20 kg:n pakkaukset	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Valencia (ES) Sevilla (ES) Catania (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
Kesäkurpitsat	Kaikki lajikkeet	Kokoluokka 14-21, irtotavarana pakkauksessa	Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Latina (IT) Barendrecht (NL)
Kirsikat	Kaikki makeat kirsikkalajikkeet	Kokoluokka vähintään 22, irtotavarana pakkauksessa	Sofia (BG) Praha (CZ) Rheinland-Pfalz (DE) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Grójecko-warecki (PL) Cova da Beira (PT) Iaşi (RO)

▼B

Tuote	Tuotetyyppi/lajike	Tarjontamuoto/ kokoluokka	Edustavat markkinat
Kurkut	Sileät lajikkeet	Kokoluokka 350–500 g, pakkauksiin asetel-tuina	Sofia (BG) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Vittoria (IT) Barendrecht (NL) Kalisko-pleszewski (PL)
Valkosipuli	Valkoinen	Koko 50–80 mm, noin 2-5 kg:n pakkaukset	Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Cuenca (ES) Cordoba (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Rovigo (IT)
	Violetti		
Luumut	Greengage	Koko vähintään 35 mm	Sofia (BG) Baden-Würtemberg (DE) Murcia (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Modena (IT) Grójecko-warecki (PL) Argeș (RO) Caraș-Severin (RO)
	Eurooppalaiset luumut (President, Stanley, Ca-canska jne.)	Koko vähintään 35 mm	
	Santa Rosa	Koko vähintään 40 mm	
	Japanilaiset luumut (Golden Japan jne.)	Koko vähintään 40 mm	
Sweet pep-pers	Neliömäinen vihreä	Koko vähintään 70 mm	Sofia (BG) Ateena (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Budapest (HU) Brindisi (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Oeste (PT)
	Neliömäinen värikäs (punai-nen, keltainen jne.)		
	Valkoinen	Koko vähintään 50 mm	
	Pitkulainen vihreä	Koko vähintään 40 mm	
Salaatit	Jäävuorisalaatti	Koko vähintään 400 g, 8–12 kappaleen pak-kaukset	Nordrhein-Westfalen (DE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Grubbenvorst (NL) Oeste (PT) Lontoo (UK)
	Muut keräsala-attilajikkeet (myös batavi-ansalaatti)	Koko vähintään 400 g, 8–12 kappaleen pak-kaukset	

▼B

Tuote	Tuotetyyppi/lajike	Tarjontamuoto/ kokoluokka	Edustavat markkinat
Mansikat	Kaikki lajikkeet	250/500 g:n pakkaukset	Vlanderi (BE) Nordrhein-Westfalen (DE) Huelva (ES) Sud-Ouest (FR) Salerno (IT) Barendrecht (NL) Płocki (PL) Algarve (PT) Lontoo (UK)
Viljellyt sienet	Umpinaiset	Keskikokoiset (30-65 mm)	La Rioja (ES) Val de Loire – Centre (FR) Dublin (IE) Budapest (HU) Barendrecht (NL) Poznański (PL) Lontoo (UK)
Kiivit	Hayward	Koko 105–125 g, noin 3–10 kg:n pakkaukset	Ateena (EL) Sud-Ouest (FR) Latina (IT) Cuneo (IT) Verona (IT) Grande Porto (PT)

B OSA

Luettelo 98 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hedelmistä, vihanneksista ja muista tuotteista

— Kukkakaalit
— parsa
— munakoiso
— avokadot
— porkkanat
— sipulit
— pavut
— purjo
— vesimelonit
— melonit
— hasselpähkinät
— hapankirsikat
— keräkaali
— perunat.

▼B

LIITE XVI

IV OSASTON I LUVUN 1 JAKSOSSA TARKOITETTU TULOHINTAJÄRJESTELMÄ

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen soveltamista. IV osaston II luvun 1 jaksossa säädettyjen järjestelyjen soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien merkityksen mukaan, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen viimeisimmän muutoksen hyväksymishetkellä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy CN-koodin ja tavaran kuvauksen sekä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

A OSA

CN-koodi	Kuvaus	Soveltamisjakso
ex 0702 00 00	Tomaatit	1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta
ex 0707 00 05	Kurkut ([1])	1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta
ex 0709 90 80	Latva-artisokat	1 päivästä marraskuuta 30 päivään kesäkuuta
0709 90 70	Kesäkurpitsat	1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta
ex 0805 10 20	Makeat appelsiinit, tuoreet	1 päivästä joulukuuta 31 päivään toukokuuta
ex 0805 20 10	Klementiinit	1 päivästä marraskuuta helmikuun loppuun
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	1 päivästä marraskuuta helmikuun loppuun
ex 0805 50 10	Sitruunat (*Citrus limon*, *Citrus limonum*)	1 päivästä kesäkuuta 31 päivään toukokuuta
ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	21 päivästä heinäkuuta 20 päivään marraskuuta
ex 0808 10 80	Omenat	1 päivästä heinäkuuta 30 päivään kesäkuuta
ex 0808 20 50	Päärynät	1 päivästä heinäkuuta 30 päivään huhtikuuta
ex 0809 10 00	Aprikoosit	1 päivästä kesäkuuta 31 päivään heinäkuuta
ex 0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	21 päivästä toukokuuta 10 päivään elokuuta
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Persikat, myös nektariinit	11 päivästä kesäkuuta 30 päivään syyskuuta
ex 0809 40 05	Luumut	11 päivästä kesäkuuta 30 päivään syyskuuta

([1]) Muut kuin tämän liitteen B osassa tarkoitetut kurkut.

B OSA

CN-koodi	Kuvaus	Soveltamisjakso
ex 0707 00 05	Jalostukseen tarkoitetut kurkut	1 päivästä toukokuuta 31 päivään lokakuuta
ex 0809 20 05	Hapankirsikat (*Prunus cerasus*)	21 päivästä toukokuuta 10 päivään elokuuta

▼B

LIITE XVII

▼M17

134 ARTIKLAN 1 KOHDAN a ALAKOHDASSA TARKOITETUT EDUSTAVAT MARKKINAT

▼B

Jäsenvaltio	Edustavat markkinat
Belgia ja Luxemburg	Bryssel
Bulgaria	Sofia
Tšekki	Praha
Tanska	Kööpenhamina
Saksa	Hampuri, München, Frankfurt, Köln, Berliini
Viro	Tallinna
Irlanti	Dublin
Kreikka	Ateena, Thessaloniki
Espanja	Madrid, Barcelona, Sevilla, Bilbao, Zaragoza, Valencia
Ranska	Paris-Rungis, Marseille, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Toulouse
▼M16 Kroatia	Zagreb
▼B Italia	Milano
Kypros	Nicosia
Latvia	Riika
Liettua	Vilna
Unkari	Budapest
Malta	Attard
Alankomaat	Rotterdam
Itävalta	Wien-Inzersdorf
Puola	Ozarów Mazowiecki-Bronisze, Poznan
Portugali	Lissabon, Porto
Romania	Bukarest, Constanţa
Slovenia	Ljubljana
Slovakia	Bratislava
Suomi	Helsinki
Ruotsi	Helsingborg, Tukholma
Yhdistynyt kuningaskunta	Lontoo

▼**M24**

LIITE XVIII

LISÄTUONTITULLIT: IV OSASTON I LUVUN 2 JAKSO

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjen soveltamista. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä.

Järjestys-numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso	Kynnystaso (tonnia)
78.0015	0702 00 00	Tomaatit	1. lokakuuta–31. toukokuuta	451 045
78.0020			1. kesäkuuta–30. syyskuuta	29 768
78.0065	0707 00 05	Kurkut	1. toukokuuta–31. lokakuuta	16 093
78.0075			1. marraskuuta–30. huhtikuuta	13 271
78.0085	0709 91 00	Latva-artisokat	1. marraskuuta–30. kesäkuuta	7 421
78.0100	0709 93 10	Kesäkurpitsat	1. tammikuuta–31. joulukuuta	263 359
78.0110	0805 10 20	Appelsiinit	1. joulukuuta–31. toukokuuta	251 798
78.0120	0805 20 10	Klementiinit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	81 399
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	101 160
78.0155	0805 50 10	Sitruunat	1. kesäkuuta–31. joulukuuta	302 950
78.0160			1. tammikuuta–31. toukokuuta	41 410
78.0170	0806 10 10	Syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet	21. heinäkuuta–20. marraskuuta	68 450
78.0175	0808 10 80	Omenat	1. tammikuuta–31. elokuuta	558 203
78.0180			1. syyskuuta–31. joulukuuta	464 902
78.0220	0808 30 90	Päärynät	1. tammikuuta–30. huhtikuuta	184 269
78.0235			1. heinäkuuta–31. joulukuuta	235 468
78.0250	0809 10 00	Aprikoosit	1. kesäkuuta–31. heinäkuuta	5 422
78.0265	0809 29 00	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	21. toukokuuta–10. elokuuta	29 831
78.0270	0809 40 30	Persikat, myös nektariinit	11. kesäkuuta–30. syyskuuta	4 701
78.0280	0809 40 05	Luumut	11. kesäkuuta–30. syyskuuta	17 825

▼B

LIITE XIX

ASETUKSEN 149 ARTIKLASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1580/2007	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
2a artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
12a artikla	14 artikla
13 artikla	15 artikla
14 artikla	—
15 artikla	16 artikla
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	17 artikla
20a artikla	18 artikla
21 artikla	19 artikla
22 artikla	20 artikla
23 artikla	21 artikla
24 artikla	22 artikla
25 artikla	23 artikla
26 artikla	24 artikla
27 artikla	25 artikla
28 artikla	26 artikla
29 artikla	27 artikla
30 artikla	28 artikla
31 artikla	29 artikla
32 artikla	30 artikla
33 artikla	31 artikla
34 artikla	33 artikla
35 artikla	—
36 artikla	34 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1580/2007	Tämä asetus
37 artikla	35 artikla
38 artikla	36 artikla
39 artikla	37 artikla
40 artikla	38 artikla
41 artikla	39 artikla
42 artikla	40 artikla
43 artikla	41 artikla
44 artikla	42 artikla
45 artikla	43 artikla
46 artikla	44 artikla
47 artikla	45 artikla
48 artikla	46 artikla
49 artikla	47 artikla
50 artikla	48 artikla
51 artikla	49 artikla
52 artikla	50 artikla
53 artikla	51 artikla
54 artikla	52 artikla
55 artikla	53 artikla
56 artikla	54 artikla
57 artikla	55 artikla
58 artikla	56 artikla
59 artikla	57 artikla
60 artikla	58 artikla
61 artikla	59–60 artikla
62 artikla	61 artikla
63 artikla	62 artikla
64 artikla	63 artikla
65 artikla	64 artikla
66 artikla	65 artikla
67 artikla	66 artikla
68 artikla	67 artikla
69 artikla	68 artikla
70 artikla	69 artikla
71 artikla	70 artikla
72 artikla	71 artikla
73 artikla	72 artikla
74 artikla	73 artikla
75 artikla	74 artikla
76 artikla	75 artikla
77 artikla	76 artikla
78 artikla	77 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1580/2007	Tämä asetus
79 artikla	78 artikla
80 artikla	79 artikla
81 artikla	80 artikla
82 artikla	81 artikla
83 artikla	82 artikla
84 artikla	83 artikla
85 artikla	84 artikla
86 artikla	85 artikla
87 artikla	86 artikla
88 artikla	87 artikla
89 artikla	88 artikla
90 artikla	89 artikla
91 artikla	90 artikla
92 artikla	—
93 artikla	91 artikla
94 artikla	92 artikla
94a artikla	93 artikla
95 artikla	94 artikla
96 artikla	95 artiklan 4 kohta
97 artikla	95 artikla
98 artikla	96 artikla
99 artikla	97 artikla
100 artikla	99 artikla
101 artikla	100 artikla
102 artikla	101 artikla
103 artikla	102 artikla
104 artikla	103 artikla
105 artikla	104 artikla
106 artikla	105 artiklan 1 kohta
107 artikla	105 artiklan 2 ja 3 kohta
108 artikla	106 artikla
109 artikla	107 artikla
110 artikla	108 artikla
111 artikla	109 artikla
112 artikla	110 artikla
113 artikla	111 artikla
114 artikla	112 artikla
115 artikla	113 artikla
116 artikla	114 artikla
117 artikla	115 artikla
118 artikla	116 artikla
119 artikla	117 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1580/2007	Tämä asetus
120 artikla	118 artikla
121 artikla	119 artikla
122 artikla	120 artikla
123 artikla	121 artikla
124 artikla	122 artikla
125 artikla	123 artikla
126 artikla	125 artikla
127 artikla	126 artikla
128 artikla	127 artikla
129 artikla	128 artikla
130 artikla	129 artikla
131 artikla	130 artikla
132 artikla	131 artikla
133 artikla	132 artikla
134 artikla	—
135 artikla	133 artikla
136 artikla	134 artikla
137 artikla	135 artikla
138 artikla	136 artikla
139 artikla	137 artikla
140 artikla	138 artikla
141 artikla	139 artikla
142 artikla	140 artikla
143 artikla	141 artikla
144 artikla	142 artikla
145 artikla	143 artikla
146 artikla	144 artikla
147 artikla	145 artikla
148 artikla	146 artikla
149 artikla	147 artikla
150 artikla	148 artikla
151 artikla	149 artikla
152 artikla	150 artikla
153 artikla	151 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite VI	Liite V
Liite VII	Liite VII
Liite VIII	Liite IX
Liite IX	Liite X

▼B

Asetus (EY) N:o 1580/2007	Tämä asetus
Liite X	Liite XI
Liite XI	Liite XII
Liite XII	Liite XIII
Liite XIII	Liite XIV
Liite XIV	Liite VIII
Liite XV	Liite XVI
Liite XVI	Liite XVII
Liite XVII	Liite XVIII
Liite XVIII	Liite XX

▼B

LIITE XX

150 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT ASETUKSET

Komission asetus (ETY) N:o 1764/86 ([1]), annettu 27 päivänä toukokuuta 1986, tuotantotukeen oikeutettujen tomaatista peräisin olevien tuotteiden vähimmäislaatuvaatimuksista

Komission asetus (ETY) N:o 2320/89 ([2]), annettu 28 päivänä heinäkuuta 1989, tuotantotukijärjestelmään kuuluvien sokeriliemeen ja omaan liemeen säilöttyjen persikoiden vähimmäislaatuvaatimuksista

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kuivattujen luumujen tukijärjestelmän osalta 3 päivänä maaliskuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 464/1999 ([3]) 2 artikla ja liitteessä I oleva A ja B osa

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tuotantotukeen oikeutettujen kuivattujen viikunoiden ominaisuuksien osalta 19 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1573/1999 ([4]) 1 artiklan 1 ja 2 kohta sekä liitteet II ja III

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden tuotantoon tarkoitettujen viinirypäleiden viljelyyn myönnettävän tuen osalta 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1621/1999 ([5]) liitteet I ja II

Komission asetus (EY) N:o 1666/1999 ([6]), annettu 28 päivänä heinäkuuta 1999, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kuivattujen viinirypälelajikkeiden kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten osalta

Komission asetus (EY) N:o 1010/2001 ([7]), annettu 23 päivänä toukokuuta 2001, tuotantotukijärjestelmään kuuluvien hedelmäsekoitusten vähimmäislaatuvaatimuksista

Raaka-aineiden tukikelpoisuusperusteista asetuksessa (EY) N:o 2201/96 säädetyssä tuotantotukijärjestelmässä 5 päivänä helmikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 217/2002 ([8]) 3 artikla

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tukijärjestelmän osalta 29 päivänä elokuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1535/2003 ([9]) 2 artikla

Tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2111/2003 ([10]) 16 artikla ja liite I

Komission asetus (EY) N:o 1559/2006 ([11]), annettu 18 päivänä lokakuuta 2006, tuotantotukijärjestelmään kuuluvien sokeriliemeen ja/tai omaan liemeen säilöttyjen Williams- ja Rocha-päärynöiden vähimmäislaatuvaatimuksista

([1]) EYVL L 153, 7.6.1986, s. 1.
([2]) EYVL L 220, 29.7.1989, s. 54.
([3]) EYVL L 56, 4.3.1999, s. 8.
([4]) EYVL L 187, 20.7.1999, s. 27.
([5]) EYVL L 192, 24.7.1999, s. 21.
([6]) EYVL L 197, 29.7.1999, s. 32.
([7]) EYVL L 140, 24.5.2001, s. 31.
([8]) EYVL L 35, 6.2.2002, s. 11.
([9]) EUVL L 218, 30.8.2003, s. 14.
([10]) EUVL L 317, 2.12.2003, s. 5.
([11]) EUVL L 288, 19.10.2006, s. 22.